

Genist

MAGAZINE VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

Het Nationaal Training Centrum CBRN

Mali, bouwen in verzengende hitte van Afrika

BIOLOGICAL LEDGER, 'XXL-ontsmetting' in Eemshaven

Army divers springen met scherp onder water

Geniepeloton in 'Compagnie in de West'

70 jaar herdenking Market Garden

1748-2014
266 jaar

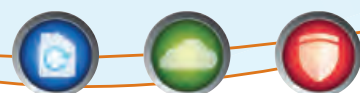
Wij staan **altijd** voor u klaar

Met onze troepen creëren wij voor u een optimaal leefklimaat

Als de wereldwijde specialist in schadebeheersing en tijdelijke klimaatoplossingen kunnen wij onze unieke kennis, vaardigheden en ervaring zodanig voor u inzetten dat het u een kostenefficiënt project oplevert.

In de loop der jaren hebben wij voor diverse projecten van de Genie onze heaters, coolers en andere (tijdelijke) klimaatapparatuur geleverd en onderhouden.

Neem vandaag nog contact op met Polygon – 088-5003500. Wij bespreken graag met u welke klimaatoplossing het beste aansluit op uw situatie.

COLOFON

JAARGANG 7 NUMMER 2014.2

Magazine van het Regiment Genietroepen
Verschijnt twee keer per jaar - ISSN 2213-8226

Uitgegeven door de
**VERENIGING VETERANEN
REGIMENT GENIETROEPEN (VRG)**
Opgericht op 14 mei 2008, Van Brederodekazerne
te Vught. Statuten ingeschreven bij de
Kamer van Koophandel te 's-Hertogenbosch

Voorzitter
Kolonel b.d. drs. ing. T.J.J. de Vries
Secretaris
Luitenant-kolonel b.d. J. Stienstra
Email: secretaris@vrg.nl
Penningmeester
Luitenant-kolonel R. Dijkhoff

Bestuursleden
Majoor b.d. D.C.P. Janse
Kapitein b.d. H.J. Wolterink
Majoor b.d. G.M.N. Beerkens
Regimentsadjutant F. Schiltman

Redactie
Lkol R. Dijkhoff (hoofdredacteur)
Maj b.d. G.M.N. Beerkens (bladredacteur/coördinator)
Regimentsadjutant F. Schiltman (redacteur)
Maj b.d. J.H.A. Verhoeve (eindredacteur)
Email redactie: redactie.genist@hotmail.nl

Secretariaat Regiment Genietroepen
Postbus 10151, 5260 GC Vught
Mevr. Angelique van Heertum
Email: agam.v.heertum@mindef.nl
Tel: 073-6881304
(Bereikbaar ma-di-do van 09.00 tot 12.00 uur
en van 13.00 tot 14.30 uur)

Bent u (oud)genist en/of genieveteraan en heeft u deze Genist niet op uw huisadres ontvangen? Registreer u dan voor opname in de regiments-database op www.regimentgenietroepen.nl

**Coördinator Landelijke
Veteranendag**
Kapitein b.d. H.J. Wolterink
Coördinator 'Nuldelijs' hulp
Majoor b.d. D.C.P. Janse

**Realisatie & Exploitatie
GREEN PAPER
ASSOCIATION**
Email: john.akkerman@greenpaper-association.com
Tel: 0653-569550

Member of the European Military Press Association

*Profileren in de vorm van publiceren en participeren,
kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.*

05	Voorwoord voorzitter VRG	53	Geniepeloton bij 'Compagnie in de West'
07	Van de redactie	57	Oefening NOBLE LEDGER
09	Aan het woord is de RC	58	'Notice to move' voor Oekraïne
11	Aan het woord is de RA	59	EARS 11Gncie zoekt jou!
12	(Nood)beëdigingen	59	Machinisten 11Gncie bij ETGM-2
15	Genisten in beeld	60	Geniesteun TF SCORPION
18	Van sportdag GOC naar Wapendag Genie	63	De 'mannen van de maand' van 11Gncie
23	Column: BIJVOORBEELD	65	ETGM-2, Bouwen in de verzengende hitte van Afrika
24	Waterrisk Training Expertise Centrum	76	Aanleg themapark bevrijdingsmuseum Nieuwdorp
25	Genie binnen Operationeel Concept Landoptreden	78	International army divers exercise ROGUISH BUOY
29	Autocad-tekenaar bij de PPS	80	Duitse onderscheiding voor 101Gnbat
31	CBRN dreiging, kleiner maar veel complexer	80	Mannen van 102: "Bouwen is mijn passie!"
35	Opening Nationaal Trainings Centrum CBRN	82	Militaire terreinen en kazernes van Vught: Deel 3
41	BIOLOGICAL LEDGER, 'XXL-ontsmetting' in de Eemshaven	85	De Stichting Geschiedschrijving Genie
44	Oefening UNITED ENGINEER	86	Kranslegging tijdens Nationale Dodenherdenking 4 mei
46	111Pagnacie sluit 1 ^e halfjaar knallend af	88	Mededelingen VVRG
48	Bouw Baileypoort Johannes Postkazerne	89	Veteranen motorrijders bezoeken Huis van het Regiment
49	'Zilveren kijker' EARSpeloton 41Pagnbat	91	Reünie 462 Pontonnierbataljon
50	Baileybrugslag Son tussen heden en verleden		
52	Veteranen herbelevan Market Garden		

Bredenoord

Wij leveren Defensie betrouwbare stroom!

Thuis is stroom vanzelfsprekend. Maar op locatie zijn voorzieningen beperkt of treden storingen op. In dat geval heeft u behoefte aan de meest betrouwbare en complete noodstroomvoorziening, zonder dat u erop hoeft te wachten. Wij leveren alles op het gebied van noodstroomvoorzieningen, vrijwel direct en wereldwijd. Of het nu gaat om tijdelijke energie of om een permanente installatie.

BREDENOORD BIEDT U:

- Verhuur van aggregaten en toebehoren 15-2000 kVA
- Service 24/7
- Noodstroom aggregaten op maat
- Inruil en verkoop van gebruikte aggregaten en motoren
- Afleverservice & projectmanagement
- Reparatie & onderhoud van alle type aggregaten

Zutphensestraat 319
7325 WT Apeldoorn
T +31 (0) 55 301 85 01
E info@bredenoord.com

1748-2014
266 jaar

OPROEP VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN!

Het regiment is op zoek naar een nieuwe webmaster voor de website www.RegimentGenietroepen.nl. Wie heeft enige ervaring met het bijhouden en beheren van websites en is bereid daar wat tijd voor vrij te maken? Lijkt het je wat, meldt je dan aan via het secretariaat van het RGT, agam.v.heertum@mindef.nl

Foto cover: Hulpverleningsdiensten in actie tijdens demo bij de opening van het Nationaal Trainings Centrum CBRN

Fijne feestdagen!

Bruggen bouwen is ons vak... en dat doen we intussen met heel veel jaren ervaring en vakmanschap. Eén van de laatste bruggen die we dit jaar voor u slaan is echter een symbolische, waarmee we vanaf onze kant u en al uw collega's, militair en civiel en zowel in binnen- als buitenland, een mooi, gezond en vooral veilig 2015 toewensen.

BRUGGEN | PONTONS | RORO'S
modulaire oplossingen

Tjeerd de Vries, Voorzitter Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen

WIST U...?

Op 15 mei 2008 werd de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen opgericht. Ruim zes jaar later behartigt zij de belangen van bijna 2000 leden. Dat gebeurt enigszins op de achtergrond, want ondanks het grote aantal leden leeft de vereniging nog niet echt binnen het regiment. Het bestuur van de VVRG heeft zich voorgenomen om daar in 2015 verandering in te brengen.

Op 4 oktober jongstleden hield de VVRG voor de tweede keer een Algemene Ledenvergadering. Dit keer in het Huis van het Regiment Genietroepen in Vught. Op een zaterdag om ook de werkende veteranen in de gelegenheid te stellen de vergadering bij te wonen. Ongeveer twintig, meest oudere, regimentsleden namen deel. Dat is welgeteld 1% van het totale ledenaantal. Ondanks de prima reüniesfeer een magere opkomst dus. De opkomst op de eerste ledenvergadering, in 2013 in Wezep op een werkdag, was niet veel hoger. Nu is de opkomst bij een vergadering gelukkig niet de enige graadmeter om vast te stellen of een vereniging onder haar leden leeft. Velen van ons hebben nu eenmaal een drukke agenda en zo'n vergadering moet het dan vaak afleggen tegen de vele andere activiteiten en verplichtingen. Toch is het een signaal dat geen enkel bestuur mag negeren. In 2015 zullen we daarom een aantal maatregelen nemen om de vereniging dichter bij de leden te brengen. Dat doen we vooral door een betere communicatie, want wij denken dat veel leden niet weten wat hun vereniging allemaal voor hen doet en kan betekenen.

Wist u bijvoorbeeld dat de jaarlijkse Wapendag grotendeels financieel mogelijk wordt gemaakt door de VVRG? Al vanaf 2009 dragen we zorg voor de benodigde fondsen door deze aan te vragen bij Defensie en bij het Fonds voor Vrede, Veiligheid en Veteranenzorg en door sponsorwerving bij het bedrijfsleven.

Wist u bijvoorbeeld dat we in samenwerking met onze regimentsadjutant elk jaar de bijdrage van de genie aan de Landelijke Veteranendag organiseren? Aan het defilé van dit jaar namen weer meer genisten deel dan vorig jaar. Dit keer waren het zo'n 75 actieve en postactieve collega's en we streven er naar om dit aantal in 2015 te overtreffen.

Wist u bijvoorbeeld dat u financiële ondersteuning kunt aanvragen bij de VVRG als u een reünie bij uw eenheid wilt houden? We ondersteunen uw reünie het liefste tijdens de Wapendag want dan zijn immers alle ingrediënten voor een succesvolle happening al aanwezig. Maar als uw eenheid daarnaast ook nog een apart evenement wil organiseren, dan kunt u ook daarvoor voor financiële ondersteuning bij ons aankloppen.

Wist u bijvoorbeeld dat de VVRG een aantal zogenaamde 'nuldlijns-helpers' in de gelederen heeft? Veteranen die het allemaal zélf hebben meegemaakt met een luisterend oor voor collega's die het even moeilijk hebben. Zij kunnen hen ook de weg wijzen in het uitstekende landelijke veteranen-zorgsysteem.

Wist u bijvoorbeeld dat de VVRG de Genist niet alleen voor de genieveteranen maar voor alle regimentsleden uitgeeft? En dat we ons bij de Wapendag niet alleen inzetten voor genieveteranen maar voor alle regimentsleden? Dat doen

we omdat we als VVRG nadrukkelijk ingebed willen zijn in ons regiment. Want om het met de woorden van onze regimentscommandant kolonel Van Cooten te zeggen: "Goede veteranenzorg gedijt in de boezem van ons regiment waar kameraadschap en verbondenheid niet alleen groot worden geschreven, maar vooral ook groots worden beleefd". Om maar een paar zaken te noemen....

Zoals gezegd gaan we in 2015 meer aandacht aan communicatie besteden. Ter ondersteuning daarvan hebben we inmiddels een nieuwe website gelanceerd. In de zelfde lay-out als de Genist. Een site die moet gaan leven en daarmee een communicatie-instrument is naar en van onze leden. De grootste verandering zal echter zijn dat we naar u toe gaan komen. Medio 2015 moeten bij elke genie-eenheid postactieve veteranen actief zijn. Zij zullen naar behoefte de commandanten ondersteunen op het gebied van veteranenzorg, aanwezig zijn bij belangrijke mijlpalen en evenementen, vanuit de VVRG aandacht hebben voor hen die de dienst gaan verlaten en een vraagbaak zijn op het gebied van de veteranenzorg.

Als bestuur van de VVRG willen we samen met u van 2015 een mooi verenigingsjaar maken. Namens het voltallige bestuur wens ik u en de uwen een gelukkig en gezond 2015! ●

HOTZONE
SOLUTIONS

**Hotzone Solutions Group:
The Only Private Company
Providing CBRN Live Agent
Training and Consulting**

Training increases protection of personnel and organisations, provides greater understanding, builds confidence, helps to ensure compliance with legislation and is morally and ethically responsible. Training also leads to gains in efficiency, quicker response times from arrival on scene, and shorter incident duration. It enhances decision-making and reduces errors. Overall, it reduces the impact of incidents on communities and economies.

If training is not adequate for the task, the confidence of personnel can be misplaced. Nothing is more dangerous than a little knowledge. It can lead to serious failures because people mistakenly believe they know enough to make crucial decisions. These poor decisions can create conditions that cause latent threats to materialise and thus exacerbate the situation.

Achieving maximum return on investment for each euro spent on training is paramount. However, it is difficult to define maximum return on investment in training for emergency management. By their very nature, emergencies are unpredictable, and no two events are ever the same, so the experience gained in training today may have to be applied to an unknown set of circumstances tomorrow.

Maximum return on investment for emergency training occurs when training most closely matches real-world conditions. In case of a CBRN event, the first responder community will face unexpected situations that could endanger their lives. By training themselves in realistic scenarios with simulant agents and subsequently with live agents, they will gain confidence in their equipment, improve their procedures, and acquire the necessary knowledge and skills to work effectively in a contaminated environment. The experience and know-how accumulated during realistic training exercises will increase their ability to protect themselves and therefore the community they are working for.

Hotzone Solutions BV
Prinsessegracht 6, 2514 AN, The Hague, The Netherlands
Phone +31702629704
info@hotzonesolutions.com
www.hotzonesolutions.com

Onafgebroken stroom informatie

Deze Genist valt twee maanden later in uw brievenbus dan gewoonlijk. Dat komt omdat we een belangrijk evenement - de opening van het Nationaal Training Centrum (NTC) CBRN – wilden meenemen en het NTC is pas onlangs in november officieel geopend. De volgende Genist verschijnt naar verwachting weer zoals vanouds enkele weken voor de Wapendag Genie.

Door de vele kopij bladerend kom ik al snel tot de conclusie dat het binnen ons regiment drukker is dan ooit. De vele uitzendingen met geniesteun op grote en minder grote schaal trekken een zware wissel op onze eenheden en dus op ons personeel. Of het nu gaat om de uit verschillende eenheden geformeerde *Engineer Taskgroup* in Mali of de minder bekende missies waar individuele genisten aan worden toegevoegd; het kost allemaal een enorme inspanning. Onze RA weet er alles van en heeft bijna een dagtaak aan het in- en uitroteren van onze regimentsleden op Eindhoven en Schiphol. Maar desondanks komt steeds weer naar voren dat het moreel en de bereidheid van onze mannen en vrouwen hoog in het vaandel staat en blijft. En ondanks de hoge werkdruk, waarbij uiteraard de uit te voeren taak voorop staat, hebben vele collega's van hoog tot laag wederom de moeite genomen en de tijd gevonden om ons gehele lezerspubliek van een onafgebroken stroom informatie te voorzien. Het doet goed om te constateren dat enerzijds de eenheden het belangrijk vinden om ervaringen van missies, oefeningen en wat er leeft binnen de eigen gelederen te delen, en anderzijds dat onze lezers dat op prijs stellen, zodat ze

bij kunnen blijven omtrent alle *ins* en *outs* binnen ons regiment.

Een breed scala dus in deze Genist. Uiteraard de vaste rubriek Regimentsaangelegenheden, met vele beëdigingen en – ja, u leest het goed – noodbeëdigingen. Maar ook 'Genisten in beeld' over waarderingen en bijzondere onderscheidingen. En aangezien wij als genie steeds meer een prominente rol spelen in het nationale veiligheidsbeleid, geeft ons Kenniscentrum Genie in een kort artikel de aanzet tot de oprichting van een *Waterrisk Training Expertise Centrum*, wat zich gaat toeleggen op het in kaart brengen van risico's m.b.t. waterbeheersing, maar ook op te nemen (nood)maatregelen bij wateroverlast en overstromingen.

De parate eenheden laten zich ook niet onbetuigd met hun verhalen over diverse oefeningen en de steun bij de herdenking van 70 jaar Market Garden. Maar de hoofdmoot van deze Genist is een uitgebreid verslag van de ETGM-2 missie in Mali: bouwen in de verzengende hitte van Afrika. En hoewel er door de diverse auteurs blijkbaar nogal verschillend gedacht wordt over de maximale temperaturen - variërend van 40° tot, volgens een ander, wel 63°C - zal het zeker geen sinecure zijn onder deze omstandigheden het zware werk te moeten doen. Afijn, lees het zelf maar!

De tweede grote bijdrage is de opening van het NTC CBRN. Een complex op het oefenterrein De Kamp achter de Van Bredodekazerne, waar onder realistische omstandigheden allerlei rampen kunnen

worden nagebootst en waar de hulpverlening getraind kan worden; niet alleen onze eigen CBRN-eenheden, maar ook de samenwerking met politie, brandweer en geneeskundige hulpverleningsorganisaties (GHOR). Een trainingslocatie met nagenoeg onbeperkte mogelijkheden die uniek is in Nederland en ver daarbuiten. De noodzaak tot oprichting van dit NTC komt uiteraard voort uit onderkende dreigingen. En over deze CBRN dreigingen vindt u een actueel artikel van de hand van Commandant Defensie Expertise Centrum CBRN, luitenant-kolonel René Donkers.

Het verslag van enkele reünies, met name uit de pontonnierswereld, activiteiten van de VRG, herdenkingen en het defilé tijdens de NLVD, plus een reactie van een onzer lezers completeren deze uitgave die daarvoor weer maximaal gevuld is.

UW EENHEID IN DE VOLGENDE GENIST OP DE MIDDENPAGINA?

In de vorige uitgave heb ik eenheden opgeroepen om, in navolging van 11Pagnbat, een foto van de eigen eenheid op te sturen om als centerfold geplaatst te worden. 411Pagnctie heeft die handschoen opgepakt. Hun compagniesfoto treft u dit keer weliswaar niet als centerfold, maar als poster aan op de achterzijde van de losse bijlage. Het is echter zeker de bedoeling om dit initiatief 'Eenheid in beeld' als centerfold te continueren.

Veel leesplezier en namens de redactie wens ik u en de uwen fijne feestdagen en een voorspoedig 2015. ●

Regimentsagenda

- 02 april Beëdiging te Kampen
- 18 april Rode Kruis Bloesemtocht
- 21 mei Wapendag Genie
- 27 juni Geniedetachment defilé NLVD
- 22 juli Regimentsstand 4-Daagse Wijchen
- 23 juli Beëdiging te Cuijk
- 24 juli Pontonbrug 4-Daagse Cuijk
- 06 november Beëdiging te Vught
- 19 november Regimentsdiner onderofficieren
- 20 november Regimentsdiner officieren

De in deze agenda genoemde data zijn onder voorbehoud. Data van een aantal evenementen kunnen nog wijzigen. Voor actuele informatie kunt u de website van het RGT raadplegen.

Servicepagina contactgegevens Als bijlage treft u een update aan van de contactgegevens van eenheden, verenigingen, stichtingen en instanties welke aan ons regiment gerelateerd zijn. Mochten er ondanks de zorgvuldigheid die de redactie daarbij betracht heeft, toch nog onjuiste gegevens in vermeld staan, dan verzoek ik u deze per omgaande aan de redactie kenbaar te maken.

Add-Mission
PROFESSIONAL SOLUTIONS

High protection,
Light weight,
Comfortable
Fire retardent,
Water/ oil repellent,
CBRN clothing

In cooperation with:

CHECK US OUT AT:

WWW.ADD-MISSION.COM

Add-Mission B.V. - Dr. Anton Phillipsstraat 5 - 7903AL - Hoogeveen - +31 (0)528 820 993

Soldaten van Oranje hebben de juiste mentaliteit

Het is 'verrékes' druk bij de genie in deze vreemde tweede helft van het jaar, met bijzonder veel genieactiviteiten, waarbij we op alle gebieden behoorlijk worden uitgedaagd.

Wat mij betreft is de tweede helft begonnen met de MH17-ramp. Terroristen schieten zomaar een Maleis vliegtuig - overigens niet het eerste vliegtuig - naar beneden. Nog tijdens de Vierdaagse worden we er mee geconfronteerd dat Nederland er keihard bij betrokken is. De vierdaagsefeestiviteiten worden *downscaled* en al snel blijkt de genie zwaar betrokken te worden bij allerlei MH17-rescue-activiteiten. Zo'n 200 regimentsleden zijn op de een of andere manier in actie geweest. Draagploegen, wacht, searchgroepen, inlichtingencapaciteit, CBRN specialisten en tot op de dag van vandaag leveren we een HID in de Oekraïne en wederom staat CBRN capaciteit gereed om uit te rukken wanneer men er om vraagt. Wat we gedaan hebben was meer dan goed; het was indrukwekkend. Dat onze CBRN specialisten baanbrekende procedures hebben afgedwongen kon niemand van tevoren bedenken, maar het werd wel wereldnieuws. Dat genisten terug werden geroepen van hun verlof, weet bijna niemand maar het is wel de waarheid. Mentaliteit!

Vanaf dat moment is de rust niet weer-gekeerd. Onze secties S-1 blijven maar rotaties melden: 36 stuks in en uit onze inzetgebieden. De teller staat nu op 600 uitgezonden genisten en dan hebben we de welbekende genie-werkbezoekers

niet meegerekend. MINUSMA in Mali trekt natuurlijk een zware wissel. Vooraf werden we eigenlijk voor gek verklaard om midden in de zomer te gaan bouwen. Maar vraag het de gemiddelde genist en die zegt: "Wij bouwen. Het zal toch niet zo zijn dat ze op ons moeten wachten!" Dagen van negen uren werken, exclusief siësta, bij temperaturen van soms 63 graden. Alweer: mentaliteit!

En het gaat voorlopig gewoon door. Alle genie-eenheden zijn weer aan de beurt. 101Gnbat is hofleverancier en zit in bijna elk denkbaar missiegebied, maar 11 en 41Pagnbat sturen bij elke Malirotaatie een peloton mee als constructiecapaciteit, 11Gncie LMB doet search in Mali, maar heeft ook search- en inlichtingencapaciteit geleverd in de Oekraïne, net als het OTCGenie en de daarbij behorende response-eenheid. Sommigen zijn voor de volle inzetperiode weggeweest, anderen kwamen na enkele dagen onverrichter zaken terug uit de Oekraïne. Sommigen keerden terug, net enkele dagen voordat ze recht hadden op hun herinneringsmedaille. Jammer natuurlijk, maar meer ook niet, want de meesten van hen zijn inmiddels al weer uitgezonden. Mentaliteit!

Daarnaast draaien we nog gewoon onze oefeningen. Die oefenweken zijn soms ook niet meer bij te houden en we oefenen over de hele wereldbol. We faciliteren de regimentsbeëdigingen en we zijn genieuwaardig aanwezig bij medaille-uitreikingen, FLO's en andere bijzondere ceremonies alsof we niets ander te doen hebben. En altijd staan er ergens wel marketensters klaar om het Regiment Genietroepen te vertegenwoordigen, in Nederland of zoals bij de Koningsdag die in Napels werd gevierd. We vinden namelijk dat het zo moet. Mentaliteit.

Sommige prestaties zijn met bijzondere waarderingen beloond. Dat kunt u ver-

derop lezen. Waarschijnlijk hadden ze de juiste mentaliteit. Wat mij betreft verdient het gehele regiment zo'n waardering, want hebben we niet allemaal deze zelfde mentaliteit?

Ondertussen draait de wereld door en proberen we nog beter te worden. Mogelijk dat er in de nabije toekomst toch weer wat positieve veranderingen op komst zijn. Dat is alleen maar te danken aan ons allemaal. Of je nu genist, cavalerist, van de logistiek of verbindingen bent, ieder heeft zijn of haar steentje bijgedragen.

Onze commandanten wil ik wel vragen alert te zijn en te blijven. Het is niet allemaal rozengruin en soms kraakt het behoorlijk omdat we veel verlangen van onze mannen en vrouwen, die zelf overigens nauwelijks klagen maar gewoon doorgaan. Laten we goed op elkaar letten, zodat er niemand onder deze zeer snelle trein terecht komt.

Laatst hoorde ik - ik dacht de C-LAS - ons 'Soldaten van Oranje' noemen. Wat mij betreft 'Soldaten van Oranje van het Regiment Genietroepen' en allemaal met de juiste mentaliteit.

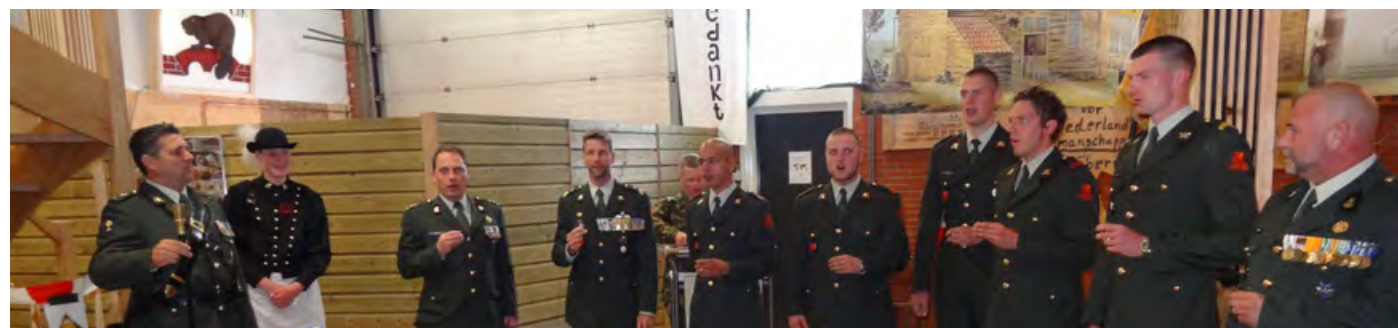
Mannen en vrouwen van ons regiment, bedankt voor deze bijzondere periode! Een trotse RA ●

'STRAATNAMEN'

Officieel heten ze natuurlijk 'schouderemblem'. Inmiddels heeft elke genist ze uitgereikt gekregen en iedereen draagt ze met trots. Schitterend om te zien dat elke genist, van hoog tot laag, dat doet. Een meer dan goede keuze dus en het geeft aan dat ons regimentsgevoel bijzonder hoog is. Nu hebben ook niet-genisten bij onze eenheden verzocht ons schouderemblem te mogen dragen. Maar de intentie is dat elk korps of regiment zijn eigen schouderemblem krijgt. En dat moeten we respecteren. De barembelen laten nog even op zich wachten. Dat traject loopt en het zou mooi zijn als we met de wapendag iedereen met het juiste embleem kunnen laten lopen.

Veel *noodbeëdigingen* door *drukte bij genie*

Dat we met de genie weer maximaal de wereld in trekken is ook aan het aantal beëdigingen te merken. Normaliter hebben we bij het regiment drie reguliere beëdigingen en een beëdiging na elke initiële kaderopleiding, met daarbij het 'aanmeren' en de certificaatuitreiking. Dit jaar waren de drie beëdigingen bij lange na niet voldoende. Mali, Oekraïne, Afghanistan, Burundi, Somalië, Belize en Turkije zijn de gebieden waar we actief zijn. Maar ook in Nederland dient iedere militair te zijn beëdigd. Dit heeft geresulteerd in vijf noodbeëdigingen op verschillende locaties. Kijk en lees.

15 APRIL 2014: BEVERBAR VAN 102CONSTRICIE

Vijf mannen van 103Constricie worden beëdigd op ons vaandel. De eed/belofte werd afgenomen door de lkol Caelen, BC 101Gnbat die optrad als beëdigingsautoriteit. Deze kerels vertrekken op korte termijn naar Mali (ETGM 2) om samen met de collega's van 103Constricie kampen te gaan bouwen.

Korte ceremonie, maar wel alles erop en eraan, "Van de eed/belofte t/m de Uienrats"

Korporaal Verbeij, Soldaten-1 Van der Velden, Boulogne, Dijkhuizen, Doorjé

17 APRIL 2014: KAMPEN

Kampen was vroeger een garnizoensstad en dat is op verschillende locaties nog goed te zien. Deze reguliere beëdiging vond plaats op de Koornmarkt, georganiseerd door 11Pagnbat. Luitenant-kolonel Art Goedhart nam de eed/belofte af. De troepen werden geleverd door 111Pagnacie.

Soldaten-1 G. van Duivenbode, S. van Gerwen, J. Grootveld, T. Huuskes, M. de Jong, J. van der Kooij, J. Kooistra, B. Lenderink, W. Mast, R. Megens, R. Pol, M. Siemes, G. Steenbergen, R. Gerards
Soldaten-2 J. Arends, R. van der Ark, T. Baars, M. Brand, F. Daniëlse, H. Geertsma, J. Gelderman, J. Gramser, C. Harms, M. van der Heijden, A. Joldersma, R. Kappen, H. Kuijers, A. van der Linden, K. Millard, C. Molenaar, A. Nijveld, G. Scheffers, T. Schellekens, B. Senger, B. Sluiter, S. Speessen, R. Wester, C. Zweers

22 MEI 2014: HUIS VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

Ook bij 105Gncie WB beginnen de uitzendingen mee te spelen. Voor de mannen die op korte termijn uitgezonden worden naar Afghanistan, hebben we samen met CSM Berton van Gaal een korte ceremonie op de mat gelegd, maar wel met alles er op en er aan. Dat gebeurde in de traditiekamer van ons Geniemuseum. De regimentscommandant, kolonel Gerrit van Cooten, trad op als beëdigingsautoriteit.

Soldaten-1 R.T.L. Cox, J. Huijzer
Soldaten-2 D. Kloezeman, A. Koppejan, R.A. Pauwe, N. Reijnders, E.R.C. Bruinse

3 JULI 2014: HUIS VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

412Pagnacie van 41Pagnbat gaat met een peloton de missie in Mali ondersteunen. Het peloton wordt samengevoegd met 103Constricie die de *main body* van de uitzendende eenheid levert. Bataljonsadjutant Tom Dankers trad op als vaandeldrager en kolonel Van Cooten was de beëdigingsautoriteit. En ook hier geldt weer: een noodbeëdiging, maar wel op genieuwaardige wijze.

Soldaten-1 M.L. van Engelen, L. van Dorp, W. Vromans
Soldaten-2 J. Coors, M.F.T.M. Aerts, K. Van Leeuwen

17 JULI 2014: CUIJK AAN DE MAAS

Eindelijk weer een reguliere beëdiging. Cuijk was al eerder het toneel van beëdigingen, maar vanaf nu vindt de beëdiging plaats in de vierdaagseweek, op de donderdag, de dag van de 'proefsluiting'; een traditie voor de gemeente Cuijk en Mook. De beëdiging werd georganiseerd door 101Gnbat en uitgevoerd door 105Gncie WB en de bataljonsstaf van 101Gnbat. De locatie was uiteraard strak aan de Maas in het kamp van 105Gncie WB en de beëdigingslocatie was het regimentsvlot de 'Paula'. In Cuijk is het al traditie dat de burgemeester Hillenaar 'meedoet' in onze ceremonie. Na de beëdiging, afgenomen door de regimentscommandant, werden uiteraard de genietradities uitgedragen voor het publiek en de net beëdigde militairen. Bijzonderheid was dat deze keer een aantal CMI-luitenants (Civiele en Militaire Interactie) werden beëdigd of werden 'omgecat' naar genist.

Kapitein P. Jellema.
Tweede luitenants C. Theunisse, J. van Gerven, J. Wijnmaalen, M. Hermans, P. Schram.
Soldaten-1 B. Snijders, E. Alibaks, J. Offermans, R. op den Kelder, S. Megens, B. Franssen, D. van Scheijndel, H. Hamstra, J. Dautzenberg, L. Tijssen, Q. Rutjens, R. Lodder, T. Hermarij, T. van de Ven
Soldaten-2 A. Heijstek, J. Boot, J. Ernste, K.C. Simonis, Van den Broek, C. van den Heuvel, J. Megens, K. Kosterman, N. Mieves, K. Boers, M. Bakker, R. Eikelboom.

22 AUGUSTUS 2014 'OUD EN NIEUW'. AANMEREN EN BEËDIGING VTO KMS KLAS 48

Op het OTCGenie vindt de certificaatuitreiking en beëdiging plaats van VTO KMS Genie klas 48. Na het behalen van het SIVO-certificaat van de KMS zijn de aspiranten in december 2013 gestart aan de VTO KMS Genie. Klas 48 bestond uit zowel doorstromers als aspiranten uit het VeVa-traject. Na een pittige opleiding van 30 weken hebben 7 aspiranten de eindstreep behaald. Opvallend detail was dat sergeant Van Tuil, een van de twee VEVA-mannen, zijn collega's uit het doorstroomtraject de loef heeft afgestoken en werd uitgeroepen tot *best man* van de klas. Na het aanmeren en de certificaatuitreiking werden hij en sergeant Zonneveld beëdigd. Voor deze bijzondere gelegenheid waren ook de mannen van de oude ABOO-klas 48, geslaagd in 1972, naar Vught gekomen.

Geslaagden VTO KMS Klas 48:
Sergeanten Raoul Dudink, Teun de Fooij, Edwin Smit, Christian Sonneveld, Hendrik-Jan van Tuil, Martin Wittebroek
Sergeant-1 Tommy Voermans
ABOO Klas 48 van 1972 (v.l.n.r.): Bernard Oude Nijhuis, Ad Vriens, Sjaak Verheijen, Jan Pit, Martin Schonenberg, Nico de Jong (niet aanwezig: Piet de Jong en Henk van Dam) ▶

Regimentsadjutant Frans Schiltman

11 SEPTEMBER 2014, SCHAARSBERGEN

Onze luchtmobiele genisten gaan meedraaien in Mali ter ondersteuning van het KCT. Maar ook in Schaarsbergen lopen nog niet-beëdigde genisten rond. Wij gaan met vaandel en net pak op pad naar 11Gncie LMB AASLT. Daar heeft majoor Thijs Koks, met zijn staf, de organisatie opgepakt. Hij treedt zelf op als beëdigingsautoriteit. Op een heus appèl met vaandelwacht werd de beëdiging uitgevoerd. Alweer kort en krachtig, maar geniewaardig. Ook hier een bijzonderheid. Een luchtmobiele sergeant van de club heeft zelf de uienrats gekookt. Meestal sla ik over, maar nu niet. Het was heerlijk.

Soldaten-2 V. van den Berg, P. Nagtegaal, J. Bloemsma, B. van de Sande, B. Timmer, M. Timmermans, A. van Bokhoven

26 SEPTEMBER: HUIS VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

11Gncie LMB gaat op korte termijn ook ondersteunen in de Oekraïne. En ook dan moet je beëdigd zijn. De te beëdiggen militair was samen met zijn moeder naar het Huis van het Regiment gereden, voor de in verhouding duurste beëdiging ooit. Want de Genieraad vormde het publiek (1 kolonel, 3 oversten en 1 majoor). Kolonel Van Cooten nam de eed af.

Soldaat-1 Bas (achternaam om operationele reden weggelaten)

10 OKTOBER 2014: HUIS VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

41Pagnbat neemt de laatste reguliere beëdiging van dit jaar voor zijn rekening. Naast het 'normale' aantal komen er op het laatste moment toch ook weer zes noodbeëdigers bij. In totaal dus weer een beste club. Ook deze keer kon de RC niet aanwezig zijn, dus pakte C-41Pagnbat, luitenant-kolonel Bas van den Berg, deze kans en trad op als beëdigingsautoriteit. Een complete beëdiging, met bezoek aan het Geniemuseum, en de receptie met genietradities en uienrats.

*Sergeant J. van Egmond
Soldaten-1 R. Berrenstein, J. Raven, R. Timmer, A. Torremans, S. Verschuren, B. Verweij, J. Vonk
Soldaten-2 J. Arens, F. den Boer, J. de Bruijn, S. Dols, R. van Es, J. Koot, J. van Norden, R. Pastoor, W. Sprengers, M. Steenbergen, P. Visser, D. Arts, H. Besteman, G. van der Hoeven, C. van Deventer, S. Korteland, A. Lamers, N. de Rooij, B. Zanten. ●*

Bijzondere *genisten*; bijzondere *waarderingen*

2014 Was een jaar waarin diverse genisten zich hebben onderscheiden. Als regiment voelen we ons daar bij betrokken en zijn we dan ook trots op deze regimentsleden.

14 MEI 2014 – SERGEANT-1 MINTZE (achternaam wordt niet vermeld): BRONZEN KRUIS

In 2009-2010 met Task Force 55 *special operations* in het zuiden van Afghanistan uitgevoerd. Levensgevaarlijk, fysiek zwaar, vaak bij nacht en ontij. Bij veel krachtmetingen bleken ze in de minderheid te zijn, maar er werd nooit getwijfeld om het gevecht aan te gaan. Als kaderlid ging hij voorop in de strijd. Hun optreden was altijd onder hoge druk en tijdens vijandelijk vuur en/of onder dreiging van IED's.

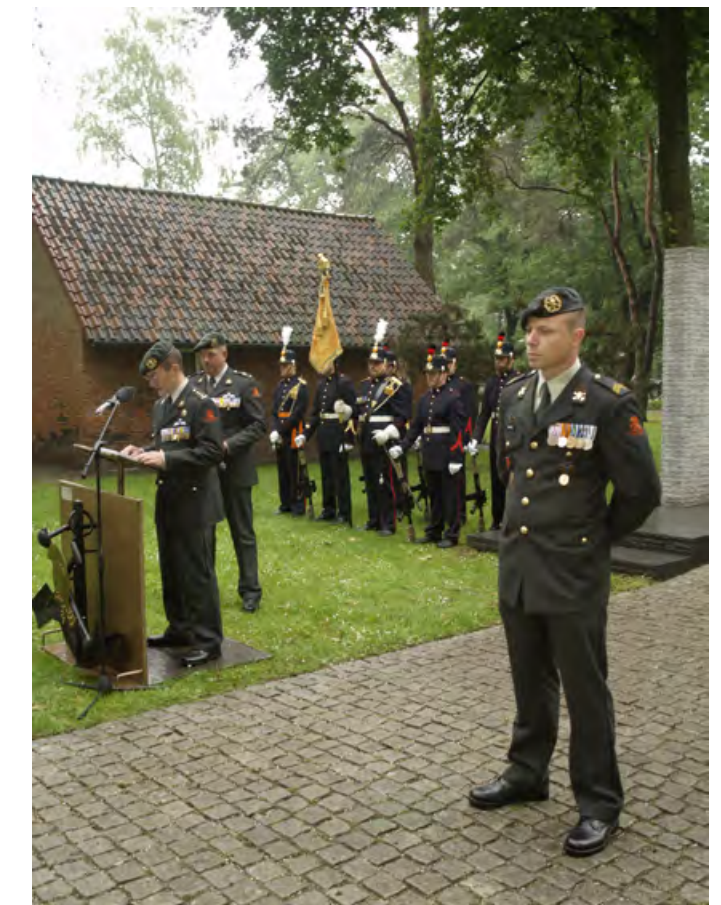
6 JUNI 2014 - ADJUDANT JOS SCHEPENS: OORKONDE VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

Bij zijn afscheid is adjudant Schepens onderscheiden omdat hij de pionier is ook goeroe is op het vakgebied Force Protection. Hierdoor heeft de genie zich vakinhoudelijk versterkt en kan ze zich meten met de besten ter wereld.

27 MEI 2014, BRONZEN GENIST VOOR KORPORAAL-1 WILLIAM METSELAAR EN SERGEANT-MAJOR PIM VAN GURP

Beide uitgereikt op de Wapendag van het Regiment Genietroepen 2014

Korporaal William Metselaar wordt onderscheiden voor zijn uitzonderlijke optreden bij zijn missies naar Afghanistan, Burundi en ook voor zijn optreden in Nederland. Bij 103 en 104Constrcie heeft hij veelvuldig kaderfuncties waargenomen. Hij neemt initiatief, is overtuigend en als leidinggevende communicatief erg vaardig.

Sergeant-majoor Pim van Gulp heeft de Bronzen Genist verdiend omdat hij een breed inzetbare onderofficier is. Hij heeft het uitstekend gedaan in de onderofficiersopleiding, bij de pantsergenie en bij 105 Geniecompagnie Waterbouw. ▶

Zwaans, dienend bij de Vrijwillige Landstorm Korps Vaartuigendienst kreeg eerder al postuum het Bronzen Kruis wegens 'moedig optreden tegenover den vijand op 10 mei 1940'. Hij nam samen met een andere militair 11 Duitsers gevangen uit een geland transportvliegtuig. Cornelis Zwaans overleed kort na de bevrijding van Zuid-Nederland als gevolg van een droevig ongeluk. Hij kwam onder een Amerikaanse tank terecht. Op de Wapendag werd het Mobilisatie Oorlogskruis overhandigd aan een vertegenwoordiging van de familie Zwaans.

10 JUNI 2014 - ADJUDANT TONIO VAN RHEE: RIDDER IN DE ORDE VAN ORANJE-NASSAU MET DE ZWAARDEN

Op deze datum om 18.45 uur wandelde Tonio van Rhee met zijn vrouw naar het centrum van Nijverdal. Op weg naar een gezellig restaurant. Het toeval wil dat het restaurant net naast het gemeentehuis in Nijverdal staat. Echter, toenmalig BA-101Gnbat, adjudant Alfredo Leenderts wacht hen op. Tonio wordt gevraagd niet het restaurant binnen te gaan, maar de deur van het gemeentehuis te nemen. Daar staan zijn collega's van Defensie in vol ornaat te wachten. Nog niet beseffend wat hem te wachten staat, ontdekt hij plots ook zijn zus, die zelfs helemaal uit Oman is overgekomen. De grote afvaardiging van Defensie, de vertegenwoordiging van de CHS en sportvereniging Nieuw Heeten (zijn laatste club als trainer) en natuurlijk de familie zorgen voor een volle raadszaal.

Pas nadat de burgemeester van Hellendoorn-Nijverdal een opsomming van Tonio's verdiensten voor Defensie en de maatschappij geeft, valt het kwartje bij Tonio. Zes uitzendingen naar het buitenland behoren tot zijn verdiensten voor Defensie. Zijn maatschappelijke waardering heeft geheel betrekking op de handbalsport. Na het officiële gedeelte wordt ridder Tonio op traditionele wijze door zijn collega's van Defensie voorzien van een glas brandewijn.

18 SEPTEMBER 2014 - STAFADJUDANT ANDRÉ ODENKIRCHEN: RIDDER IN DE ORDE VAN ORANJE-NASSAU MET DE ZWAARDEN

André heeft met verve de functie van Landmachtadjudant vervuld. In deze periode heeft hij het nodige weten te bereiken, ondanks een roerige periode met uitzendingen en vele bezui-

nigen. Ook is door zijn niet aflatende werklust voorkomen dat de KMS zou worden gesloten. Tevens heeft hij er voor zorg gedragen dat het LAO (Landmacht Adjudant Overleg) een formele status kreeg als adviesorgaan van C-LAS. De onderscheiding werd door generaal Middendorp uitgereikt op het bijzonder appèl waar André zijn stokje als landmachtadjudant overdroeg aan adjudant Peer Donkers.

24 SEPTEMBER 2014 - AD EN ELLY VAN LOON kregen twee kaartjes voor de musical 'Soldaat van Oranje' vanwege hun langdurige en vele werkzaamheden voor het Regiment Genietroepen. Beiden doen onderhoud aan Rijksvaartuig-29 en geven de schippers instructie. Elly heeft vijf marketensterpakken gemaakt en daarmee het regiment een grote uitgave bespaard. En ten slotte is Ad langdurig bestuurslid en Elly vrijwilligster bij de VOPET.

16 OKTOBER 2014 - GEWONDENINSIGNE VOOR SERGEANT-MAJOOR MAURICE WATERREUS

Op de medaille staat de Latijnse tekst VULNERATUS NEC VICTUS, ofwel 'Verwond, maar niet overwonnen'. Sergeant-majoor Waterreus maakte tijdens de VN-missie in Tsjaad de aanval op het paleis mee, waarbij rebellengroepen

dood en verderf zaaiden. Zonder enige vorm van wapens en volledig in de minderheid hebben de militairen uit verschillende landen zich schuil kunnen houden. Uiteindelijk werd de hoofdstad door het leger van Tsjaad ontzet, maar de gebeurtenis heeft diepe wonden achtergelaten. PTSS is geen aandoening die gemakkelijk te verbergen is, maar na een lange en moeilijke weg is Maurice op de goede weg. Verwond maar niet overwonnen! Door de steun van zijn vrouw en vele anderen die hem ondersteunen is hij aan de beterende hand.

De regimentsadjudant vroeg het bataljon een carré rondom Maurice te maken. Het regimentsboekje heeft Maurice verdeeld over zijn kinderen. Ook zij verdienen in zo'n situatie alle aandacht. Zij hebben samen met het bataljon het Mineurslied gezongen. Voor Maurice en zijn familie een belangrijke dag.

6 NOVEMBER 2014 - 2 X BRONS BIJ 101CBRNVERDCIE

Dat er aan de uitreiking van een bronzen medaille voor 12 jaar eerlijke en trouwe dienst speciaal aandacht geschonken wordt, ligt in het feit dat het hier gaat om de uitreiking aan een tweetal korporaals. Het was tot nu toe n.l. niet zo vanzelfsprekend dat korporaals en manschappen deze mijlpaal haalden omdat ze veelal op een eerder tijdstip de krijgsmacht alweer verlaten hadden. Daarom was er bij 101 CBRN Verdcie een bijzonder appèl waar de korporaals-1 Sander Keuben en Rimko Hollander in het zonnetje werden gezet. Voor korporaal Hollander werd deze medaille-uitreiking helemaal bijzonder aangezien zijn grootvader van 89, Wim Hollander, een veteraan die nog gediend heeft in Nederlands-Indië, hem de medaille opspeldde. Een bijzonder moment waar deze beide generaties met trots op terug zullen kijken. ●

Kapitein Koos Dirven, stafofficier OTCGenie

VAN SPORTDAG GOC NAAR WAPENDAG GENIE 2014

Het is niet ongevaarlijk om terug te kijken in de tijd, maar met mijn functioneel leeftijdsontslag voor de deur wil ik dat risico wel nemen. Ondanks dat ik als dienstplichtige al eerder in dienst zat, begint mijn genieavontuur in 1980. Al mijn avonturen en ongein uit die tijd wil ik u besparen. Dat is leuke stof onder het genot van allerlei versnaperingen. Wel wil ik stilstaan bij wat ik zie als de basis en invulling van de huidige Wapendag, t.w. de sportdag van het Genie Opleidingscentrum (GOC) uit die periode. Een dag waarop alle genisten van de buitenschoolen (Reek en Hedel), maar ook van de Frederik Hendrikazerne (Vught) waar de School Initiële Opleiding Genie (SIOG) gehuisvest was, elkaar op sportieve wijze probeerden af te troeven.

LOTS OF LAUGHING

De toenmalige sportdag, voor alle genisten van het opleidingscentrum, bestond uit spelletjes die er niet om logen. Estafette met een tractorband, een schoenenrace waar twee mensen starten met een 16-tal aan elkaar geknoopte gevechtslaarzen en waar vervolgens om de 5 meter 2 man extra een paar schoenen mochten aantrekken om vervolgens gezamenlijk met 16 man over de eindstreep te komen. Lopen over een evenwichtsbalk met bekertjes water terwijl de tegenpartij met natte sponzen dit probeerde te verhinderen, maar ook

dweilhockey, voetballen met een bal met een diameter van wel 2,50 m, of rijdend op een fiets zonder af te stappen door een fietsband heen kruipen; allemaal spelletjes die garant stonden voor samenwerken, afzien en LOL (*lots of laughing*). Een dag die werd afgesloten met een prijsuitreiking van bij elkaar gesprokkelde *goodies* en een barbecue.

OP DE VIJVER

Op enig moment zijn daar ook de parate eenheden en genisten van buitenaf bij betrokken en is geïnvesteerd om de dag af te sluiten met een feestavond, waar-

bij op de toen nog bestaande vijver van de Frederik Hendrikazerne een heus drijvend podium is gerealiseerd voor een prima band; je zou kunnen zeggen dat het de voorloper van de 'Uitmarkt' was. Toen kwam ook steeds meer de regimentsgedachte naar boven via de inmiddels in het leven geroepen regimentsadjutant en dacht men er over om eens in de vijf jaar van de GOC-sportdag een Regimentssportdag te maken. Met het groeiende aantal deelnemers kwam er ook een grotere belangstelling voor andere sporten en achterliggende ideeën. Zo zijn we eens uitgeweken naar de accommodatie van de plaatselijke voetbalvereniging in Vught en hebben op de spelagenda een ATB-tocht, badminton, boogschieten, cross, darten, een fietstocht, ijshockey, jeu de boules, een motortoertocht, paardrijden, schaken, skeelertocht, spinning, squash, 'de sterkste man', tennis, touwtrekken, voetbal, volleybal en zwemmen gestaan; om er maar een paar te noemen. ▶

Officiële opening ontmoetingsruimte 'De Brug'

Op 27 mei 2014 tijdens onze jaarlijkse Wapendag (of was het dit jaar een Waterdag?) is de ontmoetingsruimte officieel geopend door de jongste veteraan soldaat-1 Georgey de Bock, net terug uit Mali en brigadegeneraal b.d. Hein Scheffer, voorzitter van de Stichting Veteranen Platform. De opening geschiedde op traditionele geniewijze: met baileyen en voorhamer werd het touw door geslagen. De ontmoetingsruimte heeft de naam 'De Brug' gekregen. Dit symboliseert de verbondenheid binnen het regiment, de verbondenheid tussen maatschappij en het regiment en het doet recht aan de naam waaronder genisten in de maatschappij vaak worden aangeduid: bruggenbouwers. De regimentscommandant sprak over het invullen van een plek die nog werd gemist in het Huis van het Regiment. Een ruimte waar actieve en postactieve regimentsleden elkaar in een ontspannen sfeer kunnen ontmoeten. Een ruimte waar ook veteranen elkaar kunnen ontmoeten en met elkaar mooie en ook minder mooie herinneringen kunnen ophalen. Een ruimte waar we onder elkaar zijn en waar we vaak aan een half woord genoeg hebben. De Brug is met grote zorgvuldigheid en toewijding door de vrijwilligers van het Geniemuseum ingericht. De namen van de drijvende krachten achter de totstandkoming kunnen niet ongenoemd blijven: adjudant Theo Wijnen heeft ontzettend veel geritseld en ondermeer het naambord gemaakt en de andere ritseelaar, adjudant b.d. Peter de Jong is de beheerder. Ondanks dat er voor dergelijke initiatieven nauwelijks financiën zijn, is het m.n. door medewerking van onze eigen DVD en het Veteraneninstituut toch mogelijk gebleken e.e.a. te realiseren. Kortom: niet denken in problemen maar in kansen en zie wat het resultaat is. We kunnen trots zijn op ons Huis van het Regiment en nu ook op de ontmoetingsruimte De Brug.

AANDACHT VOOR VETERANEN

Ondertussen veranderde het werkveld van de genist en zag je een verminderde investering richting de achterban, deels omdat er minder budget was, en ook was er minder belangstelling en zin om in de vrije tijd kazerneachtige activiteiten te ontplooiën. Er kwam zogezegd een beetje de klad in. Misschien is dit ook de reden geweest om twee activiteiten samen te gaan voegen: de informatie- en de sportdag. Maar nog veel belangrijker was de aandacht voor de veteraan! Ik juich die gedachte toe. Iedere actiefdienende militair kan de veteraan van morgen zijn en daarom zijn alle niet-actief dienenden die zich verbonden voelen met ons wapen welkom op deze dag. Inmiddels is er een prachtig monument verzezen en zijn we na een tweedaags experiment terecht gekomen bij de huidige eendaagse invulling.

HERDENKING

Hoe ziet die dag er uit? We beginnen met stil te staan bij alle offers die gebracht zijn door onze gevallenen, wat in mijn ogen prachtig gesymboliseerd wordt door de lege gevechtslaarzen, helm, rode roos en de regimentsvlag. Diverse kransleggingen door hoogwaardigheidsbekleders en vertegenwoordigers van alle groeperingen binnen ons werkveld en een bloemengroet van nabestaanden. Dit alles opgeluisterd door muziek van het Vrijwilligers Fanfare Korps Genie (VFKG). Een respectvolle ceremonie die dit jaar een extra dimensie kreeg door het vele water van boven - een ware 'zegening' zal ik maar zeggen. Een ceremonie die ook stilstaat bij het heden door af te sluiten met waarderingen en andere bijzonderheden. Zo was er dit jaar de postume uitreiking van het Mobilisatie Oorlogskruis aan een delegatie van de familie van genist C.L.J. Zwaans, als blijk van respect en waarde-

De Wapendag Genie werd mede mogelijk gemaakt door medewerking en ondersteuning van het V-fonds (Stichting Nationaal Fonds voor Vrede, Vrijheid en Veteranenzorg)

ring voor zijn inzet onder buitengewoon moeilijke omstandigheden. Maar ook de uitreiking van twee Bronzen Genisten aan korporaal-1 W. Metselaars en sergeant-majoor-instructeur W.H.C.P. van Gurp voor hun uitstekende prestaties en unieke wijze van optreden, die recht geven op deze bijzondere waardering. Een ceremonie die zeker ook indruk heeft gemaakt op onze jongste aspirant-leden in spé; een afvaardiging van leerlingen uit de opleidingen Veiligheid en Vakmanschap (VeVa).

FYSIEKE PRIKKEL

Na al die zwaarwegende kost is het goed om te werken aan de fysieke prikkel voor de actiefdienenden. Het gezegde 'ontspanning door middel van inspanning' gaat hier zeker op. Een sportmoment met als inzet de Kolonel De Torcy Wisselbeker. Kolonel De Torcy, baron van Breda, richtte op 15 mei 1748 het Regiment Mi-neurs en Sappeurs op, de voorloper van ons huidige regiment; inmiddels 266 jaar actief - maar dat terzijde. De sportorga-

nisatie heeft de ingrediënten uit het verleden weer prima in ere hersteld! Overal stralende, maar vooral genietende mensen ondanks het slechte weer. Een sportdag, waarbij 11Gncie LMB (winnaar van de vorige wisselbeker) dit jaar met ruime afstand 101CBRNVerdie achter zich liet, die op haar beurt slechts met één punt verschil 412Pagnicie de derde plaats gunde. Ik heb van de sportorganisatie begrepen dat de overige verschillen minimaal waren, zodat volgend jaar alle kansen open liggen om voor goud te gaan!

Ook onze veteranen en andere oudgedienden hadden een drukke middag. Zo was er de opening van 'De Brug', een ontmoetingsruimte voor en door deze doelgroep, maar daar zal ik verder niets meer over schrijven omdat ik weet dat anderen dit zullen doen. Voor de senioren was er een heuse boogschietwedstrijd georganiseerd naast enkele excursies en er was voldoende gelegenheid om bij te praten.

OPZWEPEND RITME

Langzamerhand wordt het donkerder en gaan de lampen aan, verandert de kleur en zwelt de achtergrondmuziek aan tot een opzwevend ritme. Ik herken nog nummers uit mijn verkeringstijd om me vervolgens op de klanken van hedendaagse muziek over te geven aan een geweldige feestavond, die in mijn ogen alleen nog maar beter had kunnen worden als de weergoden wat beter hadden meegewerkt. Ik kijk terug op prachtige jaren binnen de genie en de daarbij behorende jaarlijkse feestdagen waarbij ik 'Chapeau!' zeg voor de huidige invulling en mijn dank uitspreek naar alle mensen die dit mogelijk hebben gemaakt. Ik hoop in de toekomst nog vele malen deelnemer te mogen zijn aan deze unieke dag waar op een ongedwongen wijze jong en oud aan elkaar worden gekoppeld, waar letterlijk en figuurlijk de jongste en de oudste deelnemer hand in hand lopen, spreken met en luisteren naar elkaar, waarbij eer en respect in verhouding staan met ontspanning en genieten. Ik zeg 'Forza Sodeju' en tot ziens! ●

Betutteling en opdrachtgerichte commandovoering

Gisteren fietste ik naar de US Army War College. Nog een beetje dromerig negeerde ik – als goed Nederlander – een stopbord en stak het kruispunt over. Geen verkeer van links of rechts, dus geen probleem. Van achteren passeerde mij een prachtige blauwe pickuptruck. Hij kwam naast mij rijden en deed het bijrijdersraam open. “You’re supposed to stop at a stop-sign” betuttelde hij me. Natuurlijk had hij gelijk maar ik zag er geen kwaad in. Ik knikte en stak mijn duim op en hij reed weer door. Bij de wacht pak ik mijn pasje. De wacht herinnert mij er nog even aan dat ik op de kazerne wel mijn fietshelm op moet doen.....

Zoals iedere ochtend liep ik na het douchen eerst even naar de bibliotheek om mijn mail te checken. In de mail zat een aanwijzing met nieuwe veiligheidsregels. Wanneer je na 17.00 uur gaat hardlopen is het verplicht de *army-issued* reflecterende *belt* te dragen i.v.m. veiligheid. Daarnaast mag je ook geen muziek luisteren onder het lopen, behalve wanneer je hardloopt op de sintelbaan.

Een tweede mail kondigde een lezing aan over *Mission Command*. Alsof ik op dat gebied iets zou kunnen leren van de Amerikanen die alles in regels en in normen lijken te beschrijven en helemaal geen eigen mening durven te hebben! Die avond zat ik in Bliss Hall met zo’n driehonderd collega’s van over de hele wereld. Eerst kreeg de *command-sergeantmajor* het woord. Hij wees ons er nogmaals op dat bij het gevechtstenu alleen het dragen van een geheel zwarte rugzak was toegestaan. Gemompel onder de Amerikanen en snel werden rugzakken bekeken en besproken. Dit gemompel werd onderbroken door het uit- en aangaan van het licht. Iedereen stond op, want de spreker, een Amerikaanse generaal, kwam binnen en begon zijn lezing over *Mission Command*. Hij had gediend als bataljonscommandant tijdens de invasie in Irak en later weer als brigadecommandant: een zeer inspirerend verhaal. Wie herinnert zich niet de Amerikaanse tanks die Bagdad binnen rollen, terwijl de Iraakse legerleiding dat nog ten stelligste ontkent. Hij was er bij. Hij vocht tegen de Republikeinse Garde. Hij had het oogmerk opgekregen om zo snel mogelijk Bagdad te veroveren. Hij reed met zijn tanks met 60 kilometer per uur door de woestijn terwijl hij vijandelijke tanks uitschakelde. Dat was *Blitzkrieg* in de zuiverste vorm; dat was pas *Mission Command*! Maanden had hij daarvoor getraind met zijn eenheid: procedures en drills aangeleerd. Een deel van de training was gefaciliteerd door het *National Training Center* (NTC) in Fort Irwin. Nu kon hij vertrouwen op zijn mensen, zoals zijn commandant hem vertrouwde. Iedereen wist wat te doen en iedereen kende de afspraken en zijn rol.

Mission Command is niet alles beter denken te weten en de regels aan je laars lappen. Zoals Fluitsma en Van Tijn

bezingen in hun liedje *15 miljoen mensen*: “Het land wars van betutteling. Geen uniform is heilig.” We zijn maar wat trots op onze vrije cultuur. Maar dit is geen *Mission Command*. We hebben moeite met het uitvoeren van voorschriften, we schrijven onze eigen SOP’s voor stafprocedures. Misschien is het tijd om terug te gaan naar onze basis. Laten we eerst leren de voorschriften uit te voeren zoals ze beschreven zijn. Vaak zijn die geschreven door mensen die ervaring hebben met dat onderwerp. Vaak is daarbij gekeken naar ervaringen in andere landen. Landen die misschien recent nog wel grote gevechtsoperaties hebben uitgevoerd. Er is wel degelijk een schooloplossing! Pas als we die regels beheersen, weten we ook waar we van afwijken en waarschijnlijk weten we dan ook waarom. En dat is dan niet omdat we wars van betutteling zijn.

Als ik ’s avonds in het donker thuiskom en mijn fiets in de garage zet, stoot ik mijn hoofd tegen een kastdeur die ik ’s morgens open had laten staan. Had ik nu mijn helm maar op gedaan. ●

SAAB AUTOMATIC WARNING AND REPORTING FUTURE-PROOF CBRN DETECTION

Supporting and protecting your troops are primary concerns in all operations. With Saab’s Automatic Warning and Reporting (AWR) solution you can provide early warnings to units and personnel in the battlefield.

With Saab’s AWR you can use virtually any type of sensor – meteorological, chemical, biological, radiological, positioning or video, to mention some – from any manufacturer. The mobile unit can carry up to eight different sensors.

The system’s modularity and open architecture allow users to change sensor configuration over time in response to current threats. The mobile unit and the equipment carried by soldiers are fully integrated – with each other and with your existing equipment. And that’s what makes the solution future-proof.

Op naar een Water Risk Training-Expertise Centre

Verschillende organisaties uit de 'gouden driehoek' (kennisinstituten, overheid en bedrijfsleven) willen een water-risk trainingscentrum aan het Engelse Gat in 's-Hertogenbosch oprichten om watersnoodrampen te voorkomen en te bestrijden. Het betreft verschillende waterschappen, de Unie van Waterschappen, de TU-Delft, Flood Proof Holland en Flood Team Europe. Het *Water Risk Training-Expertise Centre* deelt en borgt relevante kennis intern en extern Defensie, maakt OTOTELSim (Opleiden, Trainen, Oefenen, Testen, Evalueren, Lessons learned en Simulatie) mogelijk voor relevante partijen en verhoogt de inzetgereedheid van Defensie bij haar derde hoofdtak NATOPS.

Onze opdracht is nu deze: Zet het Water Risk Training-Expertise Centre op, waarin de behoefte van de spelers in de algemene veiligheidskolom en de specifieke waterkolom zit. Organiseer cursussen of laat deze uitvoeren en geef advies bij (NATOPS) oefeningen zodat er uitdagende en correcte oefeningsdoelstellingen

op het gebied van genie-effecten/taken/middelen neergezet worden. Tevens zal het WTEC een balie zijn voor externe partijen indien het voor de genie relevant is.

We streven er naar om op 26 juni 2015 de vertegenwoordigers van de gouden driehoek de intentieverklaring te laten

ondertekenen voor de samenwerking tussen Rijkswaterstaat, Waterschappen, TU-Delft, Flood Team Europe, Flood Team Holland en Defensie.

We moeten vóór die datum ook nog andere activiteiten hebben uitgevoerd, bijvoorbeeld verbeteringen in het trainingscompendium/TSP'n en meerdere korte trainingen/workshops voor, door en met waterschappen en Rijkswaterstaat. We willen dat het WTEC, wordt (h)erkend als partner in *Flood Risk Management* en dat genie-eenheden en Officieren Veiligheidsregio van advies worden voorzien wat betreft oefeningsdoelstellingen en *best practices* van vorige NATOPS oefeningen.

Aan de slag! ●

Vervanger van de zandzak

Amerikaanse test-faciliteiten

Knooppunt Vught

Duikers

Noodmaatregelen dijk

Een nieuwe visie

Er is weer een visie ... en dat werd tijd! Commandant Landstrijdkrachten heeft zijn visie laten uitwerken in een Operationeel Concept Landoptreden (OCL): hoe ontwikkelt het landoptreden zich en hoe gaan we daar op korte en langere termijn invulling aan geven? De korte termijn wordt de Landmacht Van Morgen (LVM) genoemd, de middellange termijn de Landmacht Van Overmorgen (LVO) en de lange termijn het Landoptreden van de Toekomst. Centraal staat dat vernieuwen van levensbelang is en dat de landmachteenheden adaptief moeten worden, ofwel in staat zijn om blijvend mee te veranderen.

MORGEN: DE LVM

Voor onderwerpen in de LVM is geld gereserveerd. De LVM beschrijft namelijk de organisatie zoals die er ook daadwerkelijk uit gaat zien. In de LVM worden unieke manoeuvre-capaciteiten beschreven die onderling beperkt uitwisselbaar zijn. Gemechaniseerd (MECH), Gemotoriseerd (MOT), *Air Manoeuvre* (AM) en zogenaamde *Ranger* capaciteit. Rangers zijn *Special Operating Forces* (SOF) en zijn nieuw binnen de Nederlandse krijgsmacht; bedoeld voor het uitvoeren en ondersteunen van speciale operaties. Hoe al deze verschillende capaciteiten optreden, wordt beschreven in zogenaamde functionele concepten.

Naast de functionele concepten van de manoeuvre-capaciteiten zijn er nog een aantal functionele concepten, die beschrijven hoe gevechtssteun en logistiek alles ondersteunt. Er komt dus ook een functioneel concept voor het optreden van de genie binnen de LVM. Ook beschrijven de functionele concepten wat de consequenties zijn. Het unieke is dat het functioneel concept van de genie ook CBRN en explosievenopruiming beschrijft. Het functioneel concept heet daarom *Military Engineering (MILENG), CBRN & Explosives*. Ik wil u een korte schets geven van de rol die MILENG, CBRN & Explosievenopruiming hebben binnen het OCL.

FUNCTIONEEL CONCEPT MILITARY ENGINEERING, CBRN & EXPLOSIVES

Dit functioneel concept is niet bedoeld voor genisten zelf, maar vooral van belang om inzicht te geven aan niet-genisten op het operationele niveau: waarom doen genisten wat ze doen en waarom zijn er bepaalde randvoorwaarden nodig? Dit moet het in de toekomst eenvoudiger maken behoeftes sneller goedgekeurd te krijgen en mee te kunnen veranderen. Eigenlijk wordt er voor de goed geïnformeerde genist niets nieuws of verrassends beschreven in het FC *MILENG, CBRN & Explosives*. Wel worden een aantal consequenties en conclusies afgeleid uit hetgeen er in het OCL is beschreven. Het vormt het gezamenlijke vertrekpunt voor de toekomst.

ONTWIKKELINGEN IN ONZE OMGEVING

De toekomst is echter al begonnen en we zien dat karakteristieken van conflicten zijn veranderd. Dit leidt ertoe dat de rol van MILENG, CBRN & Explosievenopruiming mee veranderen moet. Militaire inzet in verstedelijkt gebied wordt in de toekomst steeds belangrijker en dit betekent voor MILENG behoefte aan informatie over kwetsbaarheden van infrastructuur. De toenemende complexiteit van infrastructuur leidt ertoe dat constructiegenisten ook op het gebied van gevechtsondersteuning een rol zou

den moeten krijgen, vanwege de expertise en affiniteit die zij hebben op infrastructureel gebied. Zo zie je steeds meer uitwisseling van expertise en samenwerking tussen andere typen genisten, maar ook met EOD en CBRN. Naar verwachting zullen westerse krijgsmachten in de toekomst op technologisch gebied worden ingehaald of ten minste gelijkwaardige tegenstand kunnen verwachten. Verdergaande robotisering, sensor- en *unmanned* technologie leiden ertoe dat onze eenheden ook kwetsbaarder worden en er een hernieuwde behoefte ontstaat aan het gebruik van mijn-achtige systemen. Tevens zijn innovatieve methodes voor camouflaging en misleiding nodig tegen de mogelijkheden van meervoudige sensor-systemen. Dit leidt een trendbreuk in waarbij genisten ook weer moeten nadenken over effectieve verdediging en beschermingsmethoden. Bovendien hebben we hier ook middelen en technologieën voor nodig. Militaire operaties spitsen zich meer toe op het beheersen van zogenaamde knooppunten. Een knooppunt is een (fysieke) locatie waar verschillende (informatie)stromen bij elkaar komen. Dit kunnen datacentra zijn, maar ook bijvoorbeeld havens. Dit vraagt om inzicht in de kwetsbaarheden van deze (infrastructurele) knooppunten en MILENG-steun om op deze knooppunten de

militaire doelstelling te kunnen halen. Exploitatie van informatie (op knooppunten en militaire doelen) wordt steeds belangrijker om hiermee ook netwerken bloot te kunnen leggen. Dit moet gestructureerd gebeuren en de zelfs kleinste aanwijzingen kunnen bruikbaar zijn. De expertise die de genie heeft op het gebied van *Military Search* blijkt hiervoor uitstekend geschikt. Optreden in verstedelijkt gebied betekent optreden tussen de mensen. Ook - of misschien wel beter, juist - genisten moeten in staat zijn contact te maken met lokale bevolking en bestuurders.

ONTWIKKELINGEN INTERN

De genie zal in de toekomst slim gebruik moeten maken van aanwezige kennis. Wij weten niet meer alles, maar spreken wel de taal van de technen in de burgermaatschappij die oplossingen kunnen bieden voor onze uitdagingen. Daarmee vormen genie-eenheden goede koppelvlakken van militaire behoeftes en beschikbare technische oplossingen.

Een andere ontwikkeling is de toenemende rol van het voetoptreden en lichte infanterie en daar is behoefte aan passende geniesteun. Dit uit zich ondermeer in de komst van een specifiek Ranger-geniepeloton. De luchtmobiele genie moet de expertise op het gebied van geniesteun aan lichte infanterie verder uitbouwen, maar ook het gemotoriseerd optreden en gemechaniseerd optreden zullen vaker te voet optreden.

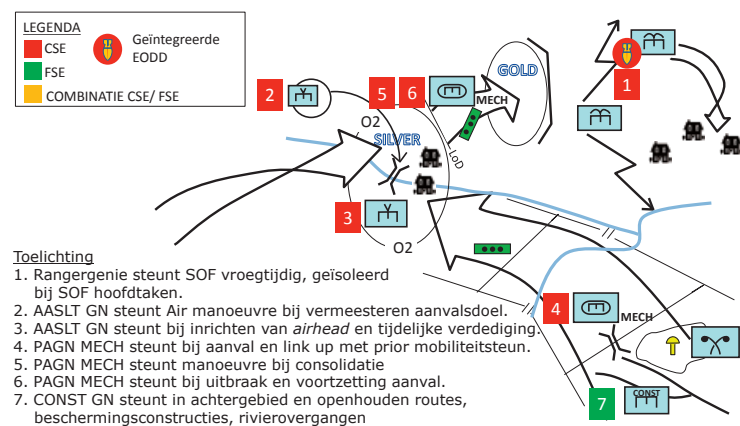
Het handhaven van de vrijheid van handelen tegen toekomstige CBRN-dreigingen noodzaakt een nieuwe, meer proactieve rol in CBRN-verdediging. Op CBRN-gebied blijven niet-specialistische CBRN-capaciteiten nodig om de bescherming van het personeel te waarborgen. Tegelijkertijd zullen de specialistische CBRN-capaciteiten benodigd zijn om taken uit te voeren. Denk hierbij aan: *Weapons of Mass Destruction* (WMD), non-proliferatie (= niet-verspreiding), WMD contra-proliferatie, CBRN-tegenmaatregelen, CBRN-bescherming, respons op incidenten en *CBRN Consequence Management*.

De genie en de Explosieven Opruimingsdienst Defensie (EOD) hebben beide een rol bij explosievenbestrijding. Bij de genie is deze ontwikkeld vanuit mijnoorlogsvoering naar ondermeer *Military Search*. De EOD ontwikkelt zich van nationale WO-II bommentantelaar tot een steeds meer expeditionair karakter dat ook geïntegreerd is gaan optreden. In het inzetgebied komen genie en EOD bij elkaar. Het is absoluut noodzakelijk en wenselijk (en dus opportuun) dat genisten en EOD-personeel meer en beter samenwerken, samen trainen en daar waar mogelijk ook functies uitwisselen. De ervaring leert dat op de snijvlakken van twee vakgebieden een enorme ontwikkelpotentie ligt.

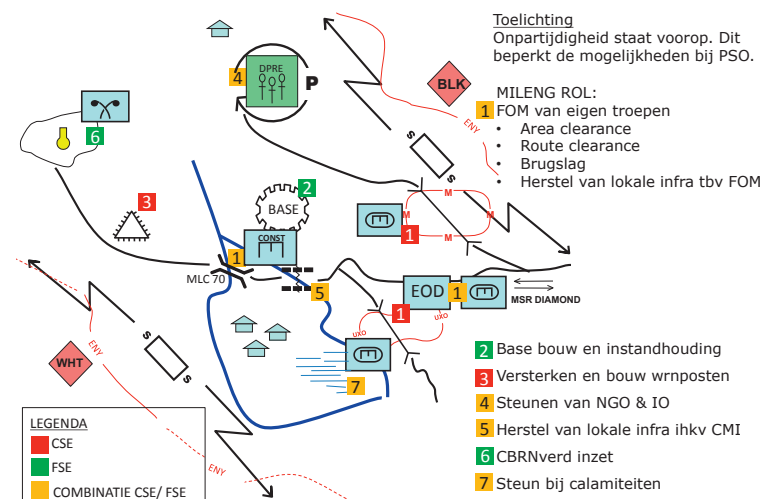
MILENG BIJ DE VERSCHILLENDE MANOEUVRECAPACITEITEN

De verschillende manoeuvre-capaciteiten komen elk het best tot zijn recht in specifieke omstandigheden.

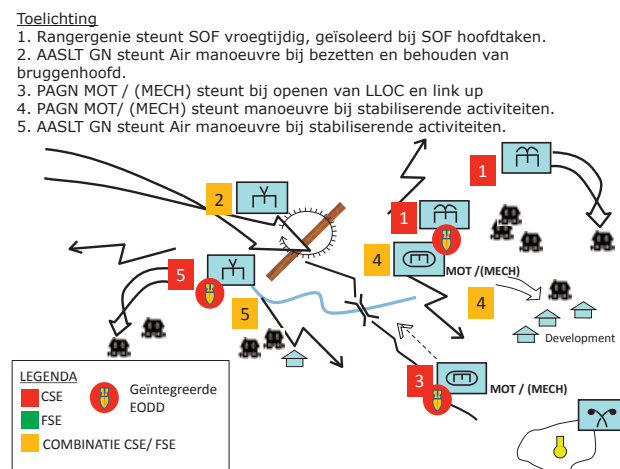
Schematisch en generiek overzicht Combat

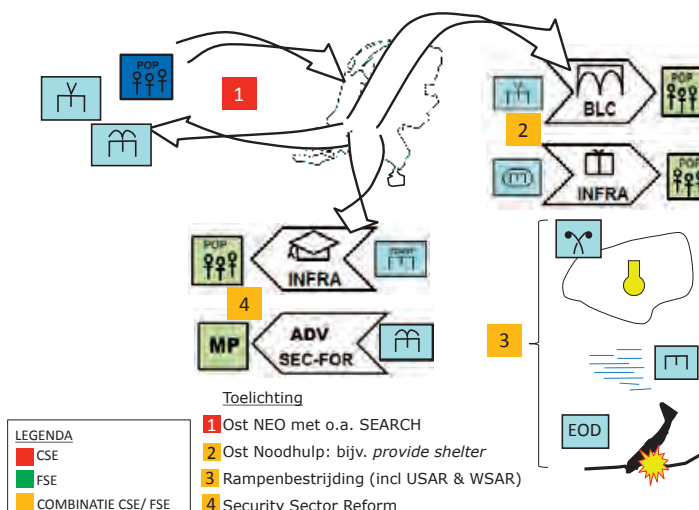
Schematisch en generiek overzicht PSO

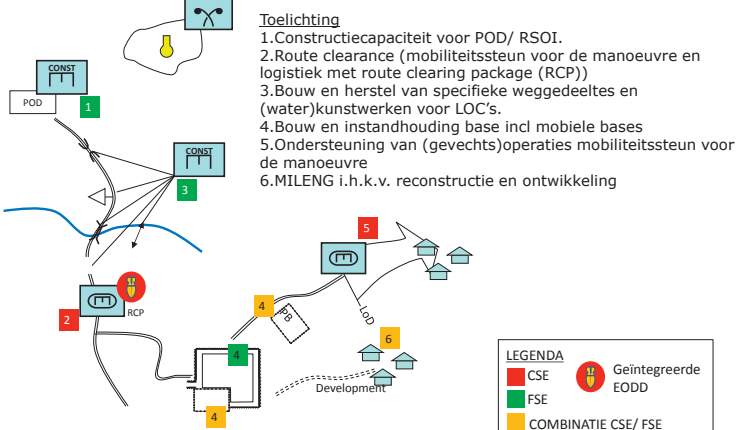
Schematisch en generiek overzicht security

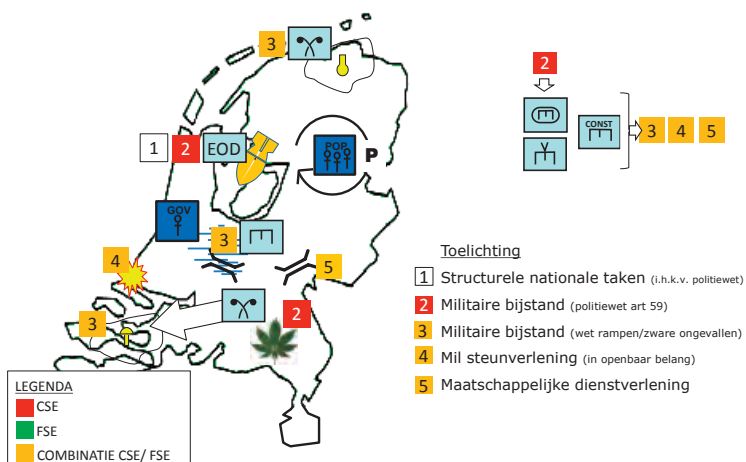
Schematisch en generiek overzicht PME

Onderscheid FSE en CSE bij Security

Schematisch en generiek overzicht PME - nationaal

Een gemechaniseerde eenheid heeft de zwaarste wapens, heeft rupsvoertuigen, is dus niet afhankelijk van wegen en is daarom het meest geschikt voor *combat*. Daartegenover is een gemotoriseerd onderdeel geschikter om tussen de bevolking op te treden en dus geschikter voor stabiliserende activiteiten. Air Manoeuvre is vooral snel inzetbaar en kan onder alle omstandigheden optreden, maar slechts voor korte duur. De Ranger-capaciteit is vooral bedoeld om zelfstandig en geïsoleerd speciale operaties uit te voeren of te ondersteunen. De genieondersteuning richt zich er op de sterke punten van alle manoeuvre-capaciteiten optimaal uit te buiten. Dit leidt ertoe dat de O&T van de genie-eenheden meer uit elkaar gaan lopen. Maar in het inzetgebied komen de capaciteiten weer samen. Het is onvermijdelijk dat er binnen de genie wordt gewerkt met taakeenheden, omdat de (toekomstige) omstandigheden dit meer gaan vragen.

MILENG IN DE CAMPAGNETHEMA'S

De laatste jaren heeft de nadruk vooral gelegen op stabilisatieoperaties en het campagnethema *security*. Tegelijkertijd is duidelijk dat zowel MILENG, CBRN en EODD veel betekenen bij nationale inzet, bij training, advies en assistentie in het kader van wederopbouw of bij rampenbestrijding. Ook mogen we niet vergeten dat we ook moeten kunnen vechten in een overwegende *hostile environment*. Daarom heeft iedere genie-eenheid straks zijn eigen onderscheidende kwaliteiten, die bij ieder campagnethema toegevoegde waarde hebben. De bijgevoegde schetsen geven daar symbolisch een impressie van. Ze zijn geen blauwdruk, maar meer een hoofdschetsrichting.

Daarbij nog twee kanttekeningen:

- de dominante activiteiten bij een bepaald campagnethema, kunnen ook bij andere thema's gelijktijdig en in een kleine ruimte voorkomen (*3 block war*);
- het essentiële verschil tussen MOT en MECH is zwart-wit neergezet. Bij overwegend *hostile environment* kan daarom in plaats van MOT ook MECH worden ingezet.

SAMENWERKEN MEER DAN OOI NODZAAK

Er komt steeds meer gespecialiseerde kennis die we niet allemaal meer in huis kunnen hebben, maar wel beschikbaar kunnen maken. Daartegenover staat dat wij als genie over unieke mogelijkheden beschikken. Door eenheden meer te richten op hun kracht worden we beter. Door een goede interactie binnen de genie kunnen we van elkaar blijven leren. Want ook dat maakt ons uniek; daar mogen we niet aan voorbij gaan. Genisten zijn *no nonsense*, en ongeacht bloedgroep of nationaliteit begrijpen we elkaar en weten elkaar te vinden om er samen uit te komen. Zo kunnen we, ongeacht welk campagnethema, dan ook altijd van meerwaarde blijven. ●

PROENGIN
1, rue de l'industrie
78210 Saint-Cyr l'Ecole FRANCE
Tel: (33) 1 30 58 47 34 / Fax: (33) 1 30 58 93 51
E-Mail: contact@proengin.com

AutoCAD-tekenaar, een fantastische baan

Graag grijp ik de gelegenheid aan om, tijdelijk, uit de 'arbeidsschaduw' te treden, en mij, maar vooral mijn functie, aan u voor te stellen. Ik ben geboren in 1974 in modern Apeldoorn en opgegroeid in de buurt van fantasieloos Venlo, maar inmiddels al weer enkele jaren woonachtig in de mooiste en tevens een van de oudste steden van Nederland: Deventer aan de IJssel. Hier wonen mijn vrouw Daniëlle en ik samen met onze vijfjarige zoon Gerben in een antiek huis uit de Jugendstil-/Art Nouveauperiode. Inderdaad: de geschiedenis van de bouwkunst heeft mijn interesse.

Bij mijn bouwkunde-opleiding aan de MTS beleefde ik het meeste plezier aan het tekenen en ontwerpen van bouwkundige constructies, maar een civiele functie voelde op een of andere manier toch niet natuurlijk. Na een aantal baantjes vroeg Daniëlle zich af of Defensie niet iets voor mij zou zijn. Zo kwam ik bij het Regiment Genietroepen terecht.

Mijn militaire carrière ben ik, na voltooiing van de KMS, begonnen als groepscommandant bij 103 Constructiecompagnie. Daar heb ik deel uitgemaakt van SFIR-1, waarbij we opdracht kregen om gelijktijdig vier bases te bouwen in de Zuid-Irakeese provincie Al-Muthanna. De hoofdstad As-Samawah was destijds mijn plekkie.

Daarna werd ik Instructeur Bouwtechniek op de Pioniersschool (nu PPS). Na een korte periode in Vught ging ik de kort daarvoor opgerichte Dependance Noord in Wezep versterken.

Aanvankelijk werden er alleen de 'standaard' militaire pakketopleidingen gedraaid, maar al vrij snel werd het verzorgen van de Constructie-Trainings-Weken (CTC-weken) aan het takenpakket van de dependance toegevoegd. Deze CTC-weken zijn altijd *custom made*; afgestemd op de wensen van de klant. Om de instructeurs tijd te besparen bij hun voorbereidingen was men op zoek naar een tweetal AutoCAD-tekenaars. Hierop heb ik direct gereageerd en zo werd mijn vervolgfunctie vrij simpel een feit; ik was de enige sollicitant. Talloze oude prenten zijn inmiddels gedigitaliseerd en in meer of mindere mate aangepast aan de eisen en wensen van nu.

Bij de opstart voor de Kunduz-missie was er tijdelijk een gebrek aan uitzendgerede tekenaars bij Bureau Geniewerken, zodat een verzoek aan de PPS ervoor zorgde dat ik ook in deze functie een uitzending mocht draaien; DE-TT-ATF (*Deployment Element-TaakTeam-Air Task Force*). Vlak voor deze uitzending heb ik nog snel even een spoedcursus *Total Station* (plaatsbepalingsapparaat) gekregen, zodat ik naast het maken van diverse bouw-, werk- en assemblagetekeningen ook het uitzetten van de bouwwerken op mij mocht nemen. In de daaropvolgende periode van enorme bezuinigingen en reorganisaties was het voor niemand zomaar mogelijk om te verlengen op de huidige functie. Maar ik had zo veel plezier in mijn werk als tekenaar dat ik de gok toch gewaagd heb. En wederom was de functie voor mij, en wederom als enige geïnteresseerde!

Inmiddels heeft de PPS, en daarmee de tekenaar ook, er een nieuwe 'tak van sport' bij: in samenwerking met diverse regionale opleidingscentra verzorgen we de opleidingen tot timmerman, Niveau-2 en -3. Hele reeksen nieuwe tekeningen moeten gemaakt worden die aansluiten op zowel de ROC-lesprogramma's als op onze bestaande infra en de beschikbare geniemiddelen, variërend in moeilijkheidsgraad. In totaal enkele honderden afzonderlijke tekeningen! Op dit moment vordert het tekeningenbestand voor deze opleidingen behoorlijk snel, maar een eind zal er nooit aan komen, omdat tekenwerk een doorlopend proces is. Veranderende inzichten

kunnen leiden tot nieuwe opdrachten en reeds uitgevoerde opdrachten kunnen leiden tot noodzakelijke revisies. Ook probeer ik lopende en opkomende projecten, zoals die zich momenteel in Mali en Jordanië ontwikkelen, zo veel mogelijk te volgen omdat mijn hart toch bij deze genietaak ligt. Mijn wens is dan ook om mij verder in de techniek te mogen ontwikkelen.

Hoewel veel collega's het tekenwerk naast hun eigenlijke functie doen, ben ik tot op heden de enige AutoCAD-tekenaar binnen de PPS; een fantastische functie waarbij creativiteit en technisch inzicht hand in hand gaan. Ik hoop dan ook echt dat er zich voor het einde van mijn plaatsing een kandidaat beschikbaar stelt om deze schitterende functie, in de schaduw van anderen, van mij over te nemen. ●

IMG Europe B.V. (IMG) is producent en leverancier van unieke en innovatieve producten op het gebied van;

Decontaminatie, Persoonlijke Beschermingsmiddelen en Medische Hulpmiddelen gericht op Hygiëne en infectiepreventie.

Met haar ruime en praktische ervaring in ziekenhuizen, onderzoeksinstituten en bij calamiteiten, staat IMG bekend om haar deskundigheid in infectiepreventie. Veel overheidsinstanties maken gebruik van de specialistische kennis binnen IMG bij het opstellen van regels en normen. Door deze kennisuitwisseling is IMG continu als één van de eerste op de hoogte van nieuwe wetgeving en ontwikkelingen. Onze kennis en kunde hebben we kunnen verwerven door het vertrouwen dat onze klanten en leveranciers ons in de afgelopen 21 jaar hebben gegeven.

Specifieke productgroep:

- **Isolatie en infectiepreventie;**

Het isolatiesysteem Barrier2000 is een gepatenteerde techniek waarbij een flexibele isolatiesluis ingezet wordt voor (strikte) isolatie van geïnfecteerde patiënten. Ook levert IMG persoonlijke beschermingsmiddelen (PBM's) op het gebied van infectiepreventie.

- **CBRN beschermingsmiddelen en decontaminatie;**

IMG levert PBM's ter bescherming van mensen bij een CBRN incident zoals overalls, maskers en handschoenen. Daarnaast heeft IMG een decontaminatie systeem (IDPD unit) ontwikkeld voor het ontsmetten van CBRN slachtoffers of werknemers bij onder andere ziekenhuizen. Uiteraard behoort advies en training ook tot de expertise van IMG.

- **Diverse producten;**

IMG zoekt altijd naar het juiste product bij de behoefte van de klant. Daarvandaan dat zij een aantal producten in haar assortiment heeft waarmee zij haar klanten bedient zoals zichtbaarheidskleding (High5), lijkenzakken en eerste hulpmiddelen/goederen.

B2000 Isolatiesysteem

IDPD Decontaminatie unit

Adembescherming

PBM'S

CBRN DREIGING: Kleiner maar veel complexer

Ondanks de schijnbare afwezigheid van een CBRN dreiging tijdens operaties, vormen CBRN middelen nog steeds een bedreiging voor zowel expeditionair als nationaal militair optreden. Hoewel de kans op grootschalige inzet minder omvangrijk is dan vroeger, is de kans op het vrijkomen van kleine hoeveelheden CBRN middelen door subversieve acties of ongelukken juist toegenomen. Daarbij is de complexiteit van de huidige CBRN dreiging multidimensionaal vanwege de diversiteit van mogelijke actoren, de omstandigheden van inzet en de inzetmiddelen. Onder CBRN middelen vallen ook alle Toxische Industriële Materialen die al dan niet opzettelijk kunnen vrijkomen.

Al in 2011 schreef de CDS hierover¹ het volgende: "De ontwikkeling van CBRN wapens blijft doorgaan, ondanks wapenbeheersingsverdragen en initiatieven om de proliferatie van dergelijke wapens, schadelijke materialen en kennis tegen te gaan. Deze trend doet zich ook voor in gebieden waar chronische politieke instabiliteit heerst en waar Nederlandse militairen worden ingezet. Daarbij zijn er aanwijzingen dat sommige terroristische en andere groeperingen de intentie en waarschijnlijk ook de mogelijkheden hebben om CBRN strijdmiddelen in te zetten als een krachtige manier om hun belang na te streven. Dit kan worden versterkt door de huidige wetenschappelijke vooruitgang, die leidt tot de ontwikkeling van nieuwe en effectievere chemische en biologische strijdmiddelen, nieuwe en eenvoudigere productiemethoden en nieuwe manieren om dergelijke middelen te verspreiden. De toenemende verspreiding van informatie en expertise over de wereld als gevolg van globalisering draagt hier ook aan bij. Tegelijkertijd vergroot het voortdurende proces van wereldwijde industrialisatie de kans op ongelukken met, of het weloverwogen misbruik van, toxische industriële materialen (TIM's). Beide ontwikkelingen maken het voor commandanten van essentieel belang om bij de planning en uitvoering van operaties rekening te houden met (mogelijk) CBRN gevaar en om de juiste verdedigingsmaatregelen te nemen tegen de effecten ervan. De succesvolle planning, uitvoering en ondersteuning van CBRN verdediging binnen militaire operaties vereist een heldere CBRN doctrine die een breed terrein beslaat. Daarbij moeten militairen niet alleen zijn voorbereid op het werken onder CBRN omstandigheden tijdens expeditionaire inzet, zij moeten in het kader van de intensivering van de civiel-militaire samenwerking (ICMS), ook in staat zijn om binnen Nederland de civiele autoriteiten en hulpdiensten te ondersteunen."

In 2013 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken de Internationale Veiligheidsstrategie geïntroduceerd. Hierin wordt o.a. gewezen op de gevolgen van nieuwe technologieën op *bio security* en op de toenemende zorg m.b.t. de proliferatie van massavernietigingswapens. Aangegeven werd dat preventie het meest effectieve middel is tegen nucleair terrorisme en dat daarom voorkomen moet worden dat splijtstofmateriaal in verkeerde handen valt.

¹ JDP 3.8 'CBRN verdediging'

² NATO-MC 0603/1

Buitgemaakt materieel door ISIS

Na de Internationale Veiligheidsstrategie heeft Defensie haar nota 'In het belang van Nederland' uitgegeven. Hierin staat dat de NAVO in 2012 een aantal militaire tekorten constateerde waaronder beschermings- en detectiemiddelen tegen CBRN dreigingen.

In mei 2014 is het nieuwe *NATO Comprehensive CBRN Defence Concept*² vastgesteld. Grootschalige CBRN aanvallen worden hierin niet langer als de primaire dreiging gezien. Kleinschalige incidenten, uitgevoerd door terroristische netwerken, gebruik makend van geïmproviseerde apparaten, die kleine hoeveelheden CBRN middelen verspreiden, zijn veel waarschijnlijker. Ook de dreiging van onopzettelijke CBRN incidenten is nog steeds reëel. De landen waar missies worden uitgevoerd beschikken over het algemeen niet over een goed infrastructureel netwerk. Onderhoud en beveiliging van industriële complexen en transportmiddelen zijn van een laag niveau.

In het kader van het defensie-onderzoek bij TNO schreef de MIVD in 2014: "... Ontwikkelingen op CBRN gebied vormen een afgeleide van de ontwikkelingen in de relevante wetenschapsgebieden. Met name de stormachtige ontwikkelingen binnen de ►

levenswetenschappen verruimen in sterke mate de mogelijkheden om bestaande chemische en biologische strijdmiddelen te onderzoeken, produceren en te verkrijgen. Daarnaast bieden de toenemende wetenschappelijke mogelijkheden ook de gelegenheid tot onderzoek, productie en verkrijgen van nieuwe, onbekende en niet-traditionele chemische en biologische agentia die eventueel als strijdmiddel of aanslagmiddel ingezet kunnen worden. ..."

Voorheen werd de capaciteit om CBRN middelen te ontwikkelen, door statelijke en niet-statale actoren die dat ambiëren, sterk bepaald door financiële middelen, technische en wetenschappelijke expertise en de mogelijkheden om apparatuur en grondstoffen te verkrijgen. Deze afhankelijkheid zal afnemen, want door een sterke groei van de biotechnologische, farmaceutische en medische industrie zullen meer landen en meer mensen relevante kennis en expertise kunnen opdoen en toegang krijgen tot apparatuur en grondstoffen. Wetenschappelijke informatie en publicaties zijn ook voor steeds meer mensen toegankelijk en technieken en apparatuur worden ook steeds goedkoper en gebruikersvriendelijker.

Het is te verwachten dat men tegen steeds lagere kosten over hoogwaardige (tweedehands) apparatuur kan beschikken, dat men gebruik gaat maken van onderdelen voor eenmalig gebruik, waarmee dure schoonmaak- en sterilisatiekosten achterwege blijven, of dat men op een creatieve wijze huis-, tuin- en keukenapparatuur combineert met tweedehands apparatuur om tegen extreem lage kosten een klein laboratorium in bijvoorbeeld een garage te bouwen (*do it yourself biology*). De komende jaren zal men gemakkelijker *on line* DNA/RNA sequenties van eigen voorkeur kunnen bestellen, en de kosten zullen verder dalen.

Door ontwikkelingen op gebieden als synthetische biologie, nanotechnologie, genetische technieken, bio-informatica en automatisering zal ook de CBRN wereld beïnvloed worden, zowel voor defensieve als voor mogelijk offensieve mogelijkheden. Technisch wordt er meer en meer mogelijk en zal men sterk rekening moeten houden met ontwikkeling - en mogelijke inzet - van nieuwe, onbekende en niet-traditionele chemische en biologische agentia. Daarnaast zal een groter aantal landen en mensen toegang krijgen tot - of beschikken over - de relevante kennis, expertise en mogelijkheden om CBRN middelen te kunnen vervaardigen. Ten slotte neemt de mogelijkheid tot (kleinschalige) inzet van CBRN middelen met de opkomst van allerlei soorten onbemande drones en voertuigen verder toe.

Ebola in Afrika

Om aan te geven dat CBRN een reële dreiging vormt, een aantal recente persberichten.

VS ONDERZOEKT OF IS GIFGAS GEBRUIKTE

Amerikaanse experts gaan berichten onderzoeken dat strijders van Islamitische Staat in Irak chloorgas hebben gebruikt in gevechten met Iraakse politiemensen bij de plaats Balad ten noorden van Bagdad. Volgens de *Washington Post* zijn vorige maand elf Iraakse politiemensen na een aanval door IS strijders naar een ziekenhuis gebracht. Daar werd geconstateerd dat ze verschijnselen hadden die wezen op vergiftiging met chloorgas. De politiemensen bleven allen in leven. Iraakse strijdkrachten hebben verklaard dat in nog twee andere gevallen gifgas is gebruikt door IS. Wapens met het gas zouden afkomstig zijn uit voormalige fabrieken die in het gebied in het noorden van Irak staan dat IS controleert. Deskundigen hebben hun twijfels omdat volgens hen de 2500 raketten gevuld met gifgas die daar nog zouden staan onbruikbaar zijn.

Bron: ANP, 24-10-2014

WIE DOET WAT IN DE STRIJD TEGEN EBOLA?

Het aantal mensen dat sterft aan de gevolgen van Ebola neemt nog steeds rap toe. Vooral landen in West-Afrika worden getroffen. Welke westerse landen doen eigenlijk wat om deze regio te helpen? Afgelopen week schatte de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) dat van het aantal besmette mensen met ebola zo'n 70 procent zal sterven. Inmiddels ligt het officiële dodental als gevolg van ebola wereldwijd waarschijnlijk al boven de vijfduizend en zijn volgens de laatste cijfers van de WHO meer

Ebola in Liberia

dan dertienduizend mensen besmet. In verschillende westerse landen worden uitgebreide maatregelen getroffen om verspreiding van de ziekte door mensen die terugkomen uit besmette gebieden te voorkomen.

Bron: NU.nl, 29-10-2014

VRACHTWAGEN 'ZEER GEVAARLIJK' RADIOACTIEF MATERIAAL GESTOLEN

Een vrachtwagen met mogelijk 'extreem gevaarlijk' radioactief materiaal is gestolen in Mexico, meldde het Internationaal Atoom Energie Agentschap (IAEA) vandaag. Het materiaal in de vrachtwagen is goed beschermd, meldde de IAEA, maar kan zeer gevaarlijk zijn als de bescherming wordt opgeheven. Het IAEA werd op de hoogte gesteld door de Mexicaanse nucleaire autoriteit. De vrachtwagen werd gestolen in Tepojaco, een stadje in de buurt van Mexico-Stad. De lading bevatte radioactief materiaal van het type kobalt-60, dat gebruikt wordt bij radiotherapie in het ziekenhuis van Tujuana. Kobalt-60 kan niet worden gebruikt bij de vervaardiging van een conventioneel nucleair wapen, maar kan eventueel verwerkt worden in een 'vuile bom', waarbij 'normale' explosieven worden gebruikt om straling te verspreiden. Zo'n vuile bom vormt, omdat het moeilijker is om te vinden en makkelijker te produceren, een grotere bedreiging dan een atoombom, vermoeden deskundigen.

Aan de IAEA worden jaarlijks meer dan honderd diefstallen en andere ongeoorloofde activiteiten van of met nucleair en radioactief materiaal gemeld, zei de VN-organisatie eerder dit jaar.

Bron: Trouw, 04-12-2013

ER LAGEN TOCH CHEMISCHE WAPENS IN IRAK. EN AMERIKA HIELD DAT GEHEIM

Ze vielen Irak binnen vanwege een nucleair programma. Bang voor een aanval met chemische wapens van dictator Saddam Hussein. Maar de enige chemische wapens die de Amerikanen in de periode tussen 2004 en 2011 aantreffen waren geen nieuwe *weapons of mass destruction*, maar verouderde wapens van jaren eerder. Veel wapens liggen er nog steeds – begraven in bunkers en onder het zand - en nu zijn ze in handen van de Islamitische Staat (IS).

De Amerikaanse overheid heeft altijd geprobeerd de ruwweg 5.000 gevonden chemische wapens geheim te houden – en de soldaten die erdoor gewond raakten gevraagd hun mond te houden. *The New York Times* kreeg dankzij de *Freedom of Information Act* geheime documenten in handen en vond zeventien Amerikanen en zeven Iraakezen die wilden praten. In acht hoofdstukken worden hun ervaringen met de Iraakse chemische wapens uiteengezet. De wapens komen uit de jaren 80, gemaakt voor de oorlog tegen Iran en zijn deels van Europese en Amerikaanse afkomst. Na de Perzische Golfoorlog (1990-1991) werden de meeste vernietigd, maar duizenden zijn niet gevonden of onbemand achtergelaten.

Bron: NRC 15-10-2014

'PLANNEN VOOR BIOLOGISCHE WAPENS OP LAPTOP IS'

Op een laptop van terreurbeweging IS zouden plannen zijn gevonden voor de inzet van biologische wapens als de builenpest en handleidingen om bommen te maken. "Het voordeel van biologische wapens is dat ze goedkoop zijn, terwijl het wel een gigantisch aantal slachtoffers kan maken", staat in een document op de laptop, waar het blad *Foreign Policy* over schrijft. De laptop is door een gematigde rebellengroep in Noord-Syrië gevonden in een IS-kamp. Aanvankelijk leek de harde schijf van de laptop te zijn gewist, maar in de verborgen bestanden werden ruim 35.000 documenten gevonden in het Frans, Arabisch en Engels, waaronder video's van Osama bin Laden. Volgens de journalisten is de eigenaar van de laptop de Tunesiër Mohammed S. Hij studeerde scheikunde en natuurkunde in zijn thuisland, om zich daarna in Syrië aan te sluiten bij IS. Hij lijkt ook de auteur te zijn van een document van 19 pagina's over het gebruik van biologische wapens. Op de laptop is geen bewijs gevonden dat de terroristen al over deze gevaarlijke wapens beschikken. Ook wordt op de laptop in 26 pagina's beschreven dat het gebruik van massavernietigingswapens is toegestaan als moslims geen andere manier kunnen vinden om de 'ongelovigen' te verslaan.

Bron: RTL Nieuws, 29-08-2014 ●

Parade door ISIS

ISIS colonne

Een BM-21 in Syrië

Fukushima

Gestolen bronnen in Mexico

Ebola chaos

Take a new look at Bruker!

**Bruker Detection and Kenbri:
 Successful Partners in mobile CBRN Reconnaissance Solutions.**

From a single detector to turnkey solutions for all your CBRNE detection, critical infrastructure protection and environmental monitoring requirements, Bruker has been at the forefront of toxic chemical detection equipment for 30 years. We make no compromise on performance or quality, so when only the best will do, there can be only one choice. Bruker Detection.

For more information, please request a free copy of our Capability Brochure.

www.bruker.com/cbrne
detection@bruker.com

CBRNE

Innovation with Integrity

Nationaal Trainingscentrum CBRN: De uitdagingen van multidisciplinair exploiteren

Op 27 november jl. openden de Ministers van Defensie en Veiligheid & Justitie samen officieel het nieuwe Nationaal Trainingscentrum CBRN (NTC CBRN). Daarmee liet de bestuurlijke top van Nederland blijken hoe belangrijk men de samenwerking tussen de diverse veiligheidspartners vindt. Maar hoe werkt dat in de praktijk? Die blijkt weerbarstiger te zijn dan de intenties die we uitspreken of beschrijven. Dat geldt zeker voor het NTC CBRN en ik wil graag onze ervaringen met u delen.

Het NTC CBRN komt voort uit het convenant dat het Ministerie van Defensie en het Ministerie van Binnenlandse zaken in 2006 sloten, de Intensivering Civiel-Militaire Samenwerking (ICMS). Met dit convenant beoogde Defensie een betere verankering in de maatschappij: van haar traditionele rol als achtervanger naar een structurele partner binnen de derde hoofdtak, het optreden binnen de Nederlandse grenzen. Het recentere programma Versterking Civiel-Militaire Samenwerking (VCMS) bouwt hier op voort. ICMS kent een aantal programma's, waaronder CBRN. Daarbinnen zien we drie grote projecten. Het eerste is het vergroten van de materiële ontsmettingscapaciteit. Defensie vulde dat in door de oprichting van een tweede CBRN Verdcie (414). Het tweede

is het garanderen van een 24/7-capaciteit die op het gebied van CBRN kan ondersteunen bij incidenten en aanslagen. Daarvoor richtte Defensie de CBRN Responseenheden (RE) op, die binnen 2 uur ondersteuning kan bieden met een A&A-team en binnen 2,5 uur met een Detectie- Identificatie- en Monitoringploeg (DIM). Ten slotte zou Defensie een Nationaal Trainingscentrum CBRN oprichten.

KLAAR IS KEES?

Hoe een dergelijk trainingscentrum er uit zou moeten zien was destijds niet duidelijk. Dat bleek ook uit de eerste ideeën: 1 of 2 huisjes á la Oostdorp, een container met wat CBRN-trainingsspullen. Geef dat als een trainingsmiddel in beheer bij de RE en ▶

Uit de toespraak van Minister Opstelten bij de opening van het Nationaal Trainingscentrum voor chemische, biologische, radiologische en nucleaire rampen in Vught op 27 november 2014.

“Bij het roeien – ik ben nu eenmaal een roeier – hebben we een gezegde: Een race win je niet tijdens de wedstrijd, maar tijdens de training. Wie klaar wil staan als het er echt om gaat, moet z’n trainingsuren maken. En dat is waarom we vandaag hier zijn.

Hier, in Vught, oefenen onze brandweermensen, militairen, politieagenten, ambulancebroeders en al die anderen, om klaar te staan voor Nederland op die momenten dat het er echt om gaat.

Onze mannen en vrouwen werken hier aan al hun vaardigheden. Een keten is immers zo sterk als de zwakste schakel. Ze trainen monodisciplinair, om zo sterk mogelijk te worden in hun eigen vak. Maar ook trainen ze multidisciplinair. Om zo sterk mogelijk te worden in samenwerken.

Daarmee is dit centrum een goed voorbeeld van de samenwerking tussen bloedgroepen. Blauw, groen, wit en rood staan hier schouder aan schouder.

veiligheidspartners aan: politie, brandweer, en Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio (GHOR). Deze mix aan klanten vraagt een exploitatie-organisatie met personeel uit alle betrokken organisaties. Om veilig en verantwoord te kunnen trainen is voor het NTC CBRN een vaste organisatie van circa 20 VTE’n nodig. Daarnaast heeft het NTC - lees de klant - capaciteit nodig voor de inhoudelijke ondersteuning: scenarioschrijvers, observatoren, evaluatoren en role play acteurs. Totaal zo’n 10 VTE’n die we in tijd en kwaliteit flexibel moeten kunnen inzetten. Nu had Defensie bij de bouw geen VTE’n aan het NTC CBRN toebedeeld, want die zouden in nevenfuncties uit de responseenheid en de CBRN School komen. De 186 VTE’n die Defensie destijds voor ICMS/CBRN kreeg, zijn inmiddels verdeeld en staan vooralsnog niet ter discussie. Daardoor bestaat ons projectteam NTC CBRN nu uit slechts 4 VTE’n, versterkt met 2 korporaals uit de CBRN School. Dit kleine groepje is verantwoordelijk voor het inrichten van alle lokale processen en faciliteiten. De minister sprak bij de opening de partners aan om personeel voor deze multidisciplinaire organisatie te leveren om de exploitatie in 2015, en verder, te borgen. Voor in ieder geval 2015 levert Defensie nog de financiën. U zult begrijpen dat er, ondanks de ministeriële oproep, nog veel

moet gebeuren voordat we in 2015 over een interim-organisatie en in 2016 over een definitieve organisatie beschikken van de juiste omvang en kwaliteit.

De plek waar zij dit doen, is uniek in Europa. Een trainingslocatie als een Zwitsers zakmes. Alles wat onze mannen en vrouwen nodig hebben, is op voorraad leverbaar. Een dankwoord aan Defensie is dan ook op zijn plaats. Dankzij hun harde werk, zijn papieren plannen nu de betonnen realiteit.

Tal van situaties zijn hier realistisch na te bootsen. Een gaswolk boven bewoond gebied. Een gijzeling in een supermarkt. Een aanslag op een metrostation. En ga zo maar door.

Het succes van dit centrum staat en valt bij de inzet van onze manschappen. We moeten er alles aan doen, om dit trainingscentrum zo goed mogelijk te benutten voor de veiligheid van Nederland.

Daarom vraag ik u: Hebt u mannen en vrouwen in uw team of afdeling, die stevig in hun schoenen staan? Hebt u mannen en vrouwen die in een crisissituatie het verschil kunnen maken? Stuur u ze dan naar Vught. Laat ze hier hun trainingsuren maken. Zodat zij klaar staan, als het er echt om gaat. Dat is waar ik op reken. En dat is waar Nederland op rekt.”

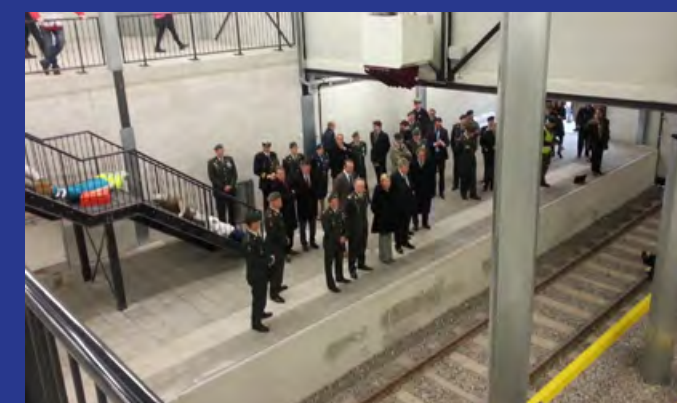

KLANTEN, FINANCIËN EN PERSONEEL: OOK UITDAGINGEN

Naast het bouwen van de organisatie zijn er meer uitdagingen. Hoe krijgen we bijvoorbeeld de beoogde doelgroep binnen? Defensie kent als landelijke organisatie strakke kaders en is tot in detail in staat aan te geven wat haar trainingsbehoefte is. Maar voor het gros van politie- en brandweert trainingen bepalen de veiligheidsregio’s waar de prioriteiten liggen en welke budgetten zij daar voor over hebben. Om over de complexiteit van de ‘witte kolom’ (GHOR) nog maar te zwijgen. Omdat de verantwoordelijkheden zo divers zijn belegd is het lastig om op centraal niveau afspraken te maken. Dat heeft niet alleen gevolgen voor de personele invulling, maar net zo goed voor de financiële poot van het NTC CBRN. Defensie ontvangt structureel budget voor ICMS/CBRN capaciteit. Maar we weten nu nog niet of dit de exploitatie van het NTC CBRN dekt. Defensie onderzoekt nu de verschillende mogelijkheden voor verrekening met de klanten. Gaan we bijvoorbeeld werken met trekkingsrechten en welke criteria hanteren we dan? Welk forum bepaalt dan wie welke trekkingsrechten heeft?

DÉ CBRN-AUTORITEIT

Dus moeten we baanbrekend werk verrichten en dat gaan we niet uit de weg want de genie staat immers voor bouwen en ingangen creëren. Daarbij zoeken wij continue de samenwerking met de andere defensieonderdelen, want alleen dan kunnen we de noodzakelijke samenwerking met de veiligheidspartners en de veiligheidsregio’s zodanig vorm en inhoud geven, dat we over een aantal jaren vol trots kunnen spreken over het NTC CBRN. Een trainingscentrum door en voor de veiligheidspartners en een centrum dat (inter)nationaal bekend staat als hét CBRN trainingscentrum. Een trainingscentrum binnen het Defensie Centrum (DCBRNC) waar de partners alle kennis en kunde op het gebied van CBRN hebben gebundeld. Een centrum waar Defensie trots op is en dat de genie bevestigt in haar rol als dé CBRN-autoriteit binnen Nederland. ●

● Opening van het NTC CBRN met Veiligheidspartners en Defensie-industrie ●

- 25 september 2014 -

Produsafe QX, de beste verdediging

Produsafe is een innovatief bedrijf dat mens, materiaal en gebouwen beschermt tegen schadelijke bacteriën, virussen, vuil, schimmels en andere microbacteriële risico's en problemen.

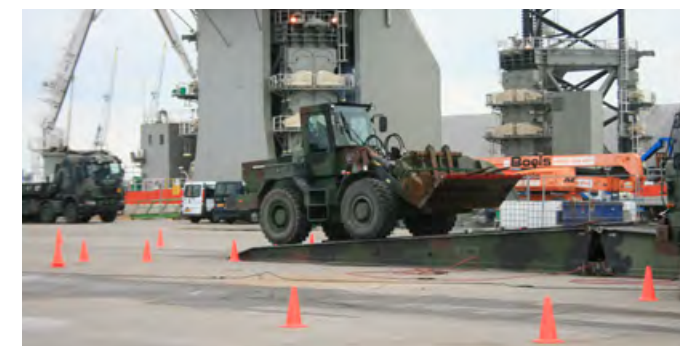
Ons product Produsafe QX maakt oppervlaktes zelfreinigend en zelf de-contaminerend door de gebruikte nanotechnologie, waaraan jaren van research en experimenteren vooraf is gegaan.

Wilt u meer weten over de toepassingen van Produsafe QX neemt u dan contact met ons op.

1656 Objecten ontsmet voor oefening Noble Ledger

Voor de grote oefening Noble Ledger van 1GNC werden diverse eenheden via de weg en de trein verplaatst naar de *Sea Port of Debarkation (SPOD)* Eemshaven, om daar per schip naar Noorwegen af te reizen. Maar door de Noorse milieuregeling is het verplicht het grote materieel en voertuigen biologisch te ontsmetten voordat ze het land in mogen. Voor 101CBRN Verdcie de schone taak deze klus te klaren.

ONGEKEND!

Het ontsmetten van voertuigen valt natuurlijk binnen ons organieke taakpakket, maar deze opdracht was voor ons zeker geen alledaagse klus. Ten eerste hadden we te maken met de aanvoer van een ongekend groot aantal te ontsmetten objecten (totaal 1656!). Ten tweede kwam het materiaal van verschillende gebruikers en uit verschillende landen. En tot slot zat de compagnie zelf in een drukke periode vanwege de jaarlijkse *Live Agent Training* in Vyskov, Tsjechië.

Speciaal voor deze opdracht werd daarom een versterkt ontsmettingspeloton geformeerd, met twee ontsmettingsgroepen van 101CBRN Verdcie en een van 414CBRN Verdcie.

BIOLOGICAL LEDGER

Bij een biologische ontsmettingsoperatie als Biological Ledger is de ontsmetting zelf de kern, maar zeker niet de enige activiteit. Naast een ontsmettingspeloton is er namelijk ook een belangrijke taak weggelegd voor de *Movement Control Unit (MOVCON)* en de HPG-art-

sen van 43 Gemechaniseerde Brigade en de Noorse krijgsmacht. Al deze actoren zijn op hun beurt onder bevel gesteld van C-Eemsmund, die namens 43Mechbrig verantwoordelijk is voor het verloop van de operatie.

De gehele operatie start bij de inname en controle van de documenten van de objecten bij de MOVCON. Na goedkeuring wordt het object doorgezeten naar de 'Parkeerplaats Vuil'. Daar kijken de HPG-artsen of het object schoon genoeg is om te ontsmetten. Objecten dienen namelijk schoon aangevoerd te worden, ►

IS CBRN EXCELLENCE YOUR GOAL?

ARGON™ World leaders in CBRN/ HazMat training systems

Contact us today for a demonstration to show how we can transform your CBRN / HazMat exercises.

CBRN / HazMat Training Systems for Real Experience Training

You can simulate:

- Chemical warfare agents and TICs
- HazMat
- Persistency
- False positives
- Alpha, Beta and Gamma
- Contamination
- Decontamination

Use Simulators:

- Individually
- in groups - to train multi detector usage
- with PlumeSIM - our Live / Virtual instrumented CBRN / HazMat training system

zodat de ontsmettingsmiddelen maximaal effect hebben. Na goedkeuring van de HPG-artsen kan het object door de biologische ontsmettingsstraat en tenslotte naar de 'Parkeerplaats Schoon'. Hier vandaan brengt het beladingsdetachement het object uiteindelijk naar het schip.

ONTSMETTINGSPROTOCOL

- De biologische ontsmetting gebeurt in drie stadia:
1. het aanbrengen van het ontsmettingsmiddel;
 2. het inwerken van het ontsmettingsmiddel;
 3. het ontdoen van het ontsmettingsmiddel.

Via een aangegeven circuit rijdt het voertuig de biologische ontsmettingsstraat in en wordt daar, uitgezonderd bijzondere typen, op een tankbrug gegend. Dit vergemakkelijkt het aanbrengen van het VIRKON-S ontsmettingsmiddel aan de onderzijde. De bijzondere typen hebben een eigen straat zonder brug.

Na volledige aanbrenging wordt het voertuig verder gegend naar een wachtlocatie zodat het ontsmettingsmiddel kan in-trekken. Hoelang het ontsmettingsmiddel aangebracht dient te zijn is afhankelijk van de temperatuur. Vervolgens wordt het ontsmettingsmiddel afgespoten, waarna het voertuig als zijnde schoon verklaard naar de Parkeerplaats Schoon wordt gegend. Voor containers gebeurt dit op vergelijkbare wijze, met dien verstande dat ze op stalen pijlers geplaatst worden, waarna de verschillende stadia doorlopen worden. ●

DRIE STRATEN

Met zoveel te ontsmetten objecten hebben we drie straten ingericht. Eén straat voor standaard voertuigen en twee voor zowel standaard als bijzondere voertuigen. Hierdoor kon de PC aanbodsgericht werken, waarbij tevens parallel hieraan een containerstraat kon worden bediend. De totaal gemiddelde capaciteit bleek zo tussen de 20 à 25 objecten per uur te liggen. Een resultaat dat overigens constant onder druk lag door te weinig aanbod. Uiteindelijk duurde de ontsmettingsoperatie acht werkdagen, waarbij de ontsmettingseenheid constant één dag op de planning vooruitliep. De ontsmettingsoperatie Biological Ledger is op alle fronten succesvol te noemen. We hebben de opdracht ruim binnen de voorgeschreven tijd uitgevoerd. De eerste operationele samenwerking tussen 101 en 414CBRN Verdiec liep uitstekend. En deze operatie heeft tot herziening van kennis en tot ervaringsopbouw geleid. Kortom, we hebben een professioneel product afgeleverd waar we trots op mogen zijn.

Eerste-luitenant Arend-Jan van Drongelen, PC-Ost 111Pagnie

United Engineer: 'The battle of the combat engineers'

Inventieve hindernissen van de Whites

Ieder jaar houdt 11 Pantsergeniebataljon de oefening United Engineer. Dit jaar was de oefening opgezet als strijd tussen 111 en 112, de Whites vs de Greys, Verdediging vs Aanval. Vanwege het opwerktraject van 112 richting operationele gereedstelling zaten zij in de mobiliteit, dus de aanval, wat ons als de Wildhogs van 111 een mooie kans gaf om de verdedigende partij te zijn.

Verdedigen, met daarin als duidelijke genietaak de contramobiliteit. Een taak die weinig getraind is vooraf, maar die ons genisten van nature ligt. Hoe kun je de tegenstander sturen/stoppen/vertragen, en dit zo effectief mogelijk? Vooral als de tegenstander collega-compagnie 112 is komen er verrassend veel goede ideeën naar boven, op alle niveaus.

Op maandagmorgen zijn we met de compagnie vertrokken vanuit Wezep richting het gevechtveld: Oirschot. Vanaf de base een verzamelgebied ingenomen, waarna we volgens intell tot woensdagmorgen 08:00 uur tijd hadden om de verdediging in te richten. In de voorbereiding was het hindernisplan al uitgewerkt. Onze vijand wilde in het gebied 3 Lines Of Communications gebruiken, en uiteraard waren dat de routes waarop wij hindernissen gepland hadden om deze zoveel mogelijk te verzieken. Met 2 pantsergeniepelotons van elk 2 groepen, sterk aangevuld met paost middelen, zijn we onderweg gegaan om de hindernissen te leggen. Hierbij hielden we vanaf het begin al rekening met aanwezige verkenners, wat de opdrachten uitdagender maakte.

Hindernissen, variërend van tankgrachten en lerse wal tot volledig geïmproviseerd, zijn toegepast, en niets werd geschuwd om het de Greys zo moeilijk mogelijk te maken. Al snel lagen de eerste hindernissen in de hoek waaruit de verwachte vijand zou naderen. Maar zoals in elk gevecht kwamen er ook nu wat verrassingen bij. Twee bruggen zuidelijk van onze positie moesten onder lading gebracht worden. Dit om de diepte van onze verdediging te vergroten. Om deze opdracht te realiseren moest één van de pelotons losweken van de eerste opdracht. Hierdoor werd de tijdsdruk groter om alle hindernissen in het gebied te realiseren.

Door efficiënt werk van de geniegroepen in samenwerking met de mannen en middelen van het ondersteuningspeloton lagen dinsdag laat in de avond toch alle hindernissen in het voor-terrein. Ook zijn beide bruggen na wat logistieke uitdagingen onder lading gebracht en aansluitend overgedragen aan de in-

fanterie waardoor wij een vroeg waarschuwend element extra hadden, en onze verdediging een stuk dieper was geworden. Om de hindernissen optimaal te benutten hebben we ook verschillende posities ingenomen om de vijand aan te grijpen als hij door de hindernissen gestopt dan wel gestuurd zou worden.

Na een tijd waarnemen zonder vijand te onderkennen, hebben we uiteindelijk de hindernissen overgedragen aan de infanterie en zijn we zelf dieper richting eigen gebied getrokken. Hier konden we in een verzamelgebied onze fuco's uitvoeren en ons gereed maken voor vervolgoopdrachten.

Het gevecht om het terrein hebben we niet zelf gevoerd, maar we zijn er van overtuigd dat we met onze hindernisgordel de Greys een grote slag hebben uitgedeeld, en 112 een mooi trainingsmoment hebben bezorgd. En uiteraard houden wij het gevoel van een gewonnen strijd! ●

111, GEWOON DOEN!

MIJNNAAMIS... ●

Zijn militaire sportinstructeurs ook echte militairen?

We leggen deze vraag voor aan twee Vughtse spottinstructeurs. Ik zal niet zeggen dat ze boos werden om mijn vraag, maar teleurgesteld, en een ietsiepietsie beledigd, waren ze wel.

Sergeant Ramon van de Grift (27): "In 2008 mijn rode baret gehaald. In 2009 met de A-cie-13Infbat als pionier/verkenner in Deh Rawod, Afghanistan gewerkt. Daarna plava bij mijn eigen groep. Grote oefeningen in Fort Hood gedraaid en ook de JWAC (Jungle Warfare Advisor Course) gevolgd. In 2011, toen mijn compagnie naar de West ging, koos ik voor Kunduz in het Fire Support Team. Daar zag ik meer uitdaging in en kon ik mijn 'tunnelvisie' als infanterist behoorlijk verbreden bij de inzet van grond- en luchtvuur. Vind je mij nog steeds geen echte militair?"

Sportief was Ramon, wonend in Vlissingen met vriendin en hond, altijd al. Judo was zijn hobby; tegenwoordig is het langafstandlopen en fitness. Sportinstructeur wilde hij altijd al worden, maar eerst wilde hij ervaren wat het militaire leven inhoudt. Dat is dus gelukt: "Ik heb een hele mooie tijd als infanterist gehad en die ervaringen pas ik toe in mijn sportlessen."

Een vergelijkbaar verhaal gaat op voor sergeant Mark Hendriks, ook 27. Hij woont in – naar eigen zeggen – de sportiefste stad van Nederland, Helmond. Hij begon in 2004 als minimischutter bij de toenmalige 13Pagnie in Oirschot, waar hij TFU-2 draaide. Omdat ook hij altijd al met sport bezig was, koos hij na de TFU voor de 'rustigere' functie van ploegcommandant op het luchtverdedigingssysteem NASAMS II bij 13 Luchtverdedigingbatterij 'Ypenburg'. Zo kon hij in deeltijd vanuit Defensie de studie CIOS-SCUB (Sportcoördinator Geuniformeerde Beroepen) volgen. Maar toen hij zijn diploma had, werd ook de LO/Sportorganisatie getroffen door bezuinigingen, zodat een sollicitatie er niet in zat. In 2013 wèl, en toen is 'het balletje gaan rollen': "Na de KMS en VTO LO/Sport werk ik nu op de Van Brederodekazerne, waar ik als aspirant-genist ooit begon. Als LO/Sportinstructeurs dragen we zorg voor de fysieke fitheid en mentale weerbaarheid van onze huidige genisten én de genisten van de toekomst!"

Links Ramon van de Grift; Rechts Mars Hendriks

NA SPECIALISTENWEEK

111 PANTSERGENIECOMPAGNIE SLUIT EERSTE HALFJAAR VAN 2014 KNALLEND AF

Het kasteel in Almere was het toneel van een flitsende OVG-actie om een aantal extremisten 'uit te roken'. Deze extremisten zouden op korte termijn een actie uitvoeren tegen een defensiedoelwit en hen moest dan ook een halt worden toegeroepen. Dit zou niet zonder slag of stoot gaan en een gedegen training was dan ook nodig om deze actie tot een goed einde te brengen.

In het jaarprogramma 2014 van 111Pagnacie was een specialistenweek opgenomen net voor het zomerverlof. Een dergelijk blok is gericht op de individuele specialismen van het personeel. Om het eerste half jaar met een luide knal af te sluiten werd een OVG-actie georganiseerd, waarmee de individuele specialismen van zowel soldaten, korporaals als sergeanten en zelfs van pelotonscommandanten werden getraind.

De soldaten en korporaals oefenden een week in Oostdorp waarin eenieder aan de slag kon met zijn individuele specialismen dan wel zijn groepsdrills. De sergeanten en plaatsvervangers gingen aan de slag met het OATDOEM als voorbereiding op de actie in Almere. Aan het einde van de week kwamen beide groepen weer samen, waarna de actie voorbereid werd en de volgende dag uitgevoerd.

Het programma in Oostdorp verliep zoals gepland. Op de maandag werden de niveau 1 drills en de breaching technieken behandeld. Deze bleken nog van voldoende niveau te zijn, zodat op dinsdag verder gegaan werd met de 2- en 4 mansdrill en afsluitend met de groepsdrill. In de tussentijd hadden de groepscommandanten het bevel voor de actie gekregen, zodat ze samen met hun plaatsvervanger konden starten met hun commandovoeringsproces.

Woensdagochtend werden de plannen gepresenteerd en al snel werd duidelijk dat er hulp nodig was van het ondersteuningspeloton om deze opdracht te kunnen klaren. De brugleggende tank zou ingezet worden om de liftschacht te bereiken die zich in de gracht van het kasteel bevond. Zoals gewoonlijk stond het ondersteuningspeloton te springen om een dergelijke opdracht. Om alles in goede banen te kunnen leiden werd woensdagmiddag al verplaatst naar een verzamelgebied in de omgeving van het kasteel. In deze omgeving werden de skills en drills beoefend, zoals het op een brugleggende tank mee laten verplaatsen van de inbraakploeg, de brug te lanceren en de inbraakploeg veilig de *breach* te laten uitvoeren. Tevens werden verkenningen uitgevoerd om het kasteel tot in detail in kaart te brengen (het 'lezen van een gebouw').

De volgende ochtend was het moment daar: de dekkingsploeg zorgde voor dekkingsvuur op het afgesproken moment en de inbraakploeg kwam op dat moment binnen zetten met de

brugleggende tank. De vijand was totaal overrompeld en kon het initiatief dan ook niet herpakken. Na het forceren van de inbraak werd al snel de eerste versterking naar voren geroepen vanwege de complexiteit van de kelder onder het kasteel en het overzicht dat de commandant daar ter plekke had. Het 'lezen van het gebouw' bleek een kunst op zich, en de aange troffen ruimtes en vijand bleken dan ook onderschat.

Na de nodige versterkingen te hebben aangevoerd kon worden doorgestoten naar de begane grond. Deze verdieping werd sterk verdedigd door de extremisten die, nu klaarwakker, het initiatief probeerden te heroveren. Alle inzet van de extremisten mocht niet baten; na felle vuurcontacten en de nodige breaches bleek 111 Pantsergeniecompagnie toch oppermachtig in het OVG-gevecht. Na een gevecht van drie uur werd het sein veilig gegeven en kon worden gestart met de *search* naar bewijslast en het opleveren van het pand aan de lokale autoriteiten.

Concluderend kan worden gezegd dat de doelstelling gehaald is: knallend het eerste half jaar van 2014 afsluiten! Een mooie actie met veel leermomenten op elk niveau (van individuele handelingen tot het aansturen van een peloton in een OVG-actie). Het is echt de moeite waard om een specialistenweek in deze vorm terug te laten komen! ●

Eye catcher voor Johannes Postkazerne

Bam! Bam! De koperen hamers slaan de pennen vast in de baileypanelen. Onder oorverdovend lawaai bouwen de mannen van 111Pagnacie een baileypoort bij de hoofdpoort van de Johannes Postkazerne; een eye catcher voor 43 Gemechaniseerde Brigade aan de Van Helomaweg. Met deze baileypoort laat de brigade haar aanwezigheid zien in de gemeente Havelte

De baileyconstructie met pijlers van 3 velden 2-1 en een brugdeel van 10 velden 1-1, is een goede training en teambuilding geweest. De poort is van tijdelijke aard, maar een permanente vergunning is aangevraagd.

'ZILVEREN KIJKER' WEDSTRIJD VOOR VERKENNINGSTEAMS: GEEN PODIUMPLEK, MAAR VOLGEND JAAR...

Wij, de genieverkeners van 41Pagnbat, hebben deelgenomen aan de verkennerwedstrijd 'de Zilveren Kijker'. Aan deze vijfde editie namen negen teams deel. De verschillende onderdelen – schieten (uitgestegen en bereiden), Fennek behendigheidsparcours, materieelherkenning, waarnemingsbaan, casus *combat life saver* en een parcours met fysieke opdrachten - worden gespeeld in een tijdsbestek van twee dagen. We hadden gunstig geloot waardoor we de onderdelen goed verdeeld hadden over de dagen.

Pittig

Dag 1 begonnen we met waarnemen. Verdeeld over drie punten hadden we 60 minuten om verschillende militaire artikelen te onderkennen. Met een waarneming van 18 artikelen waren we de beste van de dag! Bij het tweede onderdeel kreeg onze *combat life saver* complimenten van de algemeen militair verpleegkundige. De casus was een explosie, waardoor er bij de gewonde een lichaamsdeel geamputeerd moest worden. Dan het bereiden schieten. Per groep bestond de munitie uit 40x 5.56 mm, 220x .50, 4x Pzf 'bettonkop' en mortiersteun voor doelen in het achtergebied. Het gaat bij dit onderdeel om de communicatie in het voertuig en tussen de voertuigen. Maar 500 meter naast het doel met de *call for fire* heeft ons niet de eerste plek opgeleverd, helaas. Daarbij moet ik wel zeggen dat de procedure lof kreeg van de *Whisky*. Volgend jaar hopelijk beter; dan hebben we

"Doelen vielen niet om!"

Dag twee startte met schieten uitgestegen. We kregen opdracht om een waarnemingsscherm in te richten op een oord, en op bevel de vijand aan te grijpen om de aandacht op ons te vestigen, zodat de hoofdmacht kon flankeren. "Mooi" dachten wij, "deze is gewonnen!". Maar het liep net even anders dan gedacht. Ik blijf erbij: de doelen vielen niet om! Denk dat het systeem niet werkte. Dat betekent: *count your losses and move forward*, ofwel: veren schudden en door. Naar de materieelherkenning; ons vooraf bepaalde steronderdeel. Nou ja, we eindigden in ieder geval niet als laatste! Het behendigheidsparcours met de Fennek tot slot bestond uit het op tijd wisselen van een MB-wiel en het rijden van baan Delta. Met wiel wisselen konden we natuurlijk de manoeuvre-eenheden ons niet laten passeren. Dan sla je als genist de plank volledig mis. Dus haalden we hier de eerste en de derde plaats. Ook het parcours werd succesvol afgerond en leverde ons de eerste plek op. Een goede afsluiter van de dag en wedstrijd.

Gemengde gevoelens

De prijsuitreiking werd met gemengde gevoelens afgewacht. De pessimisten dachten zevende of achtste; de optimisten hadden een podiumplek verwacht. Het werd uiteindelijk vijfde. Een mooie prestatie voor een gedreven en professioneel team genisten. Al voelt het voor de meesten niet zo. Hoewel, bij onze eigen brigade hebben we de verkeners van 17 Pantserinfanteriebataljon en het Brigade Verkenningeskadron achter ons gelaten. We weten waar onze verbeterpunten liggen, die gaan we trainen en volgend jaar... ●

BAA-kop op de Fenneks... De dag werd afgesloten met een fysiek parcours: een afstand van zeven kilometer met twaalf opdrachten. Van handgranaatwerpen via *swing overs* tot MB-trekken. Laat ik het zo stellen: het was pittig, voor mij althans. Bloed, zweet en nog meer zweet heeft het ons gekost maar we hadden aan het eind van de eerste dag een goed resultaat weggezet. Om de saamhorigheid met de andere eenheden te verhogen sloten we de avond af met een biertje.

Eerste luitenant Rick Spiering, C-Ostpeloton 411Pagnie
Foto's: Eerste luitenant (R) Erik Attema

Snelle baileybrugslag in Son tussen heden en verleden

In 1944 bliezen de Duitsers de draaibrug bij Son over het Wilhelminakanaal op, vlak voordat de geallieerden deze wisten te bereiken. Nadat de geruïneerde brug op geïmproviseerde wijze versterkt was, konden er toch wat lichte eenheden oversteken. Bij deze geïmproviseerde brugslag zijn de geallieerden geholpen door het verzet met divers constructiemateriaal (waaronder grote houten balken) dat men voor de Duitsers verborgen had gehouden. Kort hierna werd het bailey-brugslagmateriaal opgevoerd vanuit de Britse achterhoede en gebouwd op de locatie waar tegenwoordig de hefbrug van Son ligt. Over de 3-1 constructie konden ook de zwaarste middelen (zoals Sherman tanks) de oversteek maken en de vele grondtroepen konden verder noordwaarts om de *link-up* met de para's rond Arnhem te maken. De minder succesvolle uitkomst van deze operatie kennen we helaas.

300 historische voertuigen

Dit alles werd 70 jaar na dato groots herdacht, wat u waarschijnlijk niet ontgaan is. Onderdeel van de herdenking is het 'naspelen' van de opmars van de grondtroepen, waarbij een groot historisch konvooi van ruim 300 voertuigen vanuit het zuiden des lands richting Arnhem is getrokken. Daarnaast hebben er tevens diverse andere historische acties plaatsgevonden, zoals paradroppings op de Ginkelse Heide en de rivieroversteek bij Nijmegen.

411 Pantsergeniecompagnie heeft diverse ondersteuning uitgevoerd, waaronder het leggen van zeskantplaten op een overnachtingslocatie voor het historische konvooi, presentaties op basisscholen, het ondersteunen met onze boten en pontoniers (inclusief een geweldige vuurvoorstelling) van de *rivercrossing* van Amerikaanse militairen en het nabouwen van de bekende baileybrug van Son op nog geen 100 meter van haar oorspronkelijke locatie.

In één beweging

De '10 velden 3-1' constructie is volledig op het land, op het rollenplan, gebouwd zodat deze in één beweging gelanceerd kon worden. Hiervoor is gekozen omdat de stremming van het Wilhelminakanaal pas om vijf uur 's morgens van start ging, terwijl de eerste historische voertuigen al om half acht moesten passeren. In dit korte tijdsbestek moest dus een hoop aan de brug gebeuren: compleet lanceren, de '6 velden 1-1' neusconstructie demonteren, de brug op zijn eindoplegging neervijzelen en natuurlijk de twee opritten aanbouwen. Deze dag werd het gecombineerde peloton van 411Pagnie ondersteund door een aantal Amerikaanse genisten, die eerder tijdens een bezoek aan de bouwplaats hadden aangegeven graag eens te komen helpen. Buiten deze behulpzame extra 'handjes' had het vooral een mooie symbolische waarde: Nederlandse en Amerikaanse *engineers* die gezamenlijk de laatste hand leggen aan deze bijzondere brug.

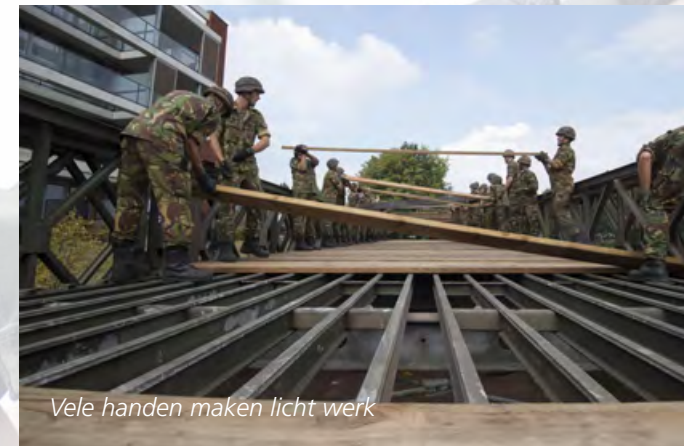
Ssstttt!!

Tijdens de bouw is goed rekening gehouden met buurtbewoners. Overdag was het een komen en gaan van belangstellenden en media; een aantal personeelsleden was continu bezig met het beantwoorden van vragen, uitdelen van *KL-goodies*, het ontvangen en instrueren van media en uiteraard het waarborgen van de veiligheid. Bailey zou Bailey niet zijn als het soms een eigen wil heeft en niet precies doet wat je graag zou willen. Gezien de zware lompe onderdelen geeft gevloek, geschreeuw en getier velen enige (mentale) verlichting, maar dat zou toch niet de gewenste uitstraling zijn. Het bleek voor de mannen echter geen enkel probleem om zich verbaal in te houden. Sterker nog: ik durf te beweren dat dit de baileybrug is waarbij het minst gescholden is! Ook 's avonds is er rekening gehouden met de omwonenden (de bouwplaats lag immers pal naast een woonflat) door het verstandig plaatsen van mobiele lichtunits en het op tijd stoppen van de luidruchtige werkzaamheden.

Op woensdag 17 september was de brug een kwartier voor tijd gereed. Hij werd geopend door Amerikaanse en Britse veteranen die toentertijd in de omgeving van Son vochten en de toenmalige brug kenden. Terwijl zij in Willy jeeps als eersten de brug opreden, stond het samengestelde bruggenbouwpeloton (inclusief de Amerikanen) naast de oprit opgesteld en bracht de groet aan de oudgedienden. Een mooi symbolisch moment voor velen om, na de zware arbeid, stil te staan waarvoor we dit eigenlijk doen en hoe dankbaar we die oude mannen in die jeeps eigenlijk moeten zijn...

Te water

Nadat het laatste voertuig de brug is gepasseerd, was het tijd voor een mooie compagniefoto vanaf het water, gevolgd door de traditionele tewaterlating van de brugcommandant (dit was immers mijn eerste echt operationele brug). Dat was voor de 500 burgers op de kant een grote verrassing. Hierna moesten we

Vele handen maken licht werk

Helden van toen bezoeken de brugslaglocatie

Mineurslied en brandewijn

„En... til... op!“

Amerikaanse Engineers helpen mee

Het eindresultaat. Mooi spul... dat bailey!

de brug demonteren; in omgekeerde volgorde is de brug weer aan de kant gehaald met een Uni-bouwmachine en nog geen 10 minuten later voer het eerste enorme binnenvaartschip weer door het kanaal. Met militaire precisie dus! In nog geen negen uur is de gehele brug, inclusief rollenplan, gedemonteerd en de beide bouwplaatsen (deze en gene zijde) nagenoeg smetteloos opgeleverd. Een prestatie op zich als je nagaat dat de mannen al vanaf vier uur 's ochtends in touw waren!

Deze ondersteuning is om vele redenen als zeer mooi en bijzonder ervaren; de klus gezamenlijk klaren met een samengesteld peloton van harde werkers met een onvervalste *can do* mentaliteit, de nostalgische waarde van de brug en het verhaal er achter, de bevestiging van de veteranen en hun plezier en waardering,

de talloze historische voertuigen die over onze brug rijden en de grote interesse en waardering van belangstellenden. Dit is even wat anders dan een brug bouwen, sigaretje roken, bakkie koffie doen en de fictieve colonne van bataljonsgrootte zien passeren om vervolgens te demonteren... in Hedel... in de regen... ●

Voor de 71e herdenking van Market Garden staat 411 Pantsergeniecompagnie gereed, kom maar op!

Vier veteranen Herbeleving Operatie Market Garden **in de boot**

Bij de herdenking van de inzet van Poolse militairen bij de slag om Arnhem kwam 11Gncie LMB op 19 september in actie met drie aanvalsbotten. Met drie man reden we naar Driel aan de Rijn, waar de oversteek nu, net als tijdens Market Garden 70 jaar geleden, deel uitmaakte van een grotere operatie.

Gedurende de dag werden allerlei onderdelen van de operatie opnieuw uitgevoerd en herdacht. 's Middags stond de oversteek *in the picture*. 16 Personen, gekleed in oude militaire uniformen, peddelden in twee aanvalsbotten naar de overkant, net als 70 jaar geleden. Wij voeren voor de veiligheid met onze boot mee. Bij de oversteek in 1944 zijn er die bewuste dag vele doden en gewonden gevallen. Dit 70 jaar later opnieuw uitvoeren en stilstaan bij de vele levens die dit gekost heeft, maakte het een zeer bijzonder moment.

Ongeveer 1000 Poolse para's, van de Poolse 1e Onafhankelijke Parachutistenbrigade, werden in 1944 gedropt zuid van de Rijn met als opdracht: ontzet de Britten die de brug van Arnhem moesten veroveren. Uit *intell* was gebleken dat er een vaartuig (bootje) aan een kabel zou liggen om naar de noordelijke oever te kunnen komen, maar dit was helaas niet het geval. Die kabel was namelijk een dag eerder doorgesneden en het bootje weggehaald om een aanval vanaf zuid moeilijker te maken. Het alternatief voor de Polen op deze mooie zonnige dag (zoals een veteraan schetst) was met piepkleine rubberen bootjes onder zwaar vijandelijk vuur de overkant proberen te bereiken. Want

daar hadden de Duitsers zich goed verschanst op een hoger gelegen punt. Zoals de veteranen zelf schetsten was het een *turkey shoot out*, waarbij ze veel kameraden hebben verloren. De Polen zijn hierdoor niet geslaagd in hun opdracht en hebben de Britten op de brug niet kunnen ontzetten. Hierdoor zijn ze vaak als lafaards weggezet. Pas in 2006 hebben ze eerherstel gekregen voor hun dappere pogingen. De brigade is toen geëerd met de Militaire Willemsorde.

Aan weerszijden van de Rijn waren honderden mensen op deze herbeleving afgekomen. Tussen het publiek stonden vooral veel Engelse en Poolse militairen. Op een apart afgezet stuk stonden de echte veteranen van Market Garden: negentig-plussers, netjes gekleed met hun medailles op. We hebben een poging gewaagd deze veteranen onze eigen boot in te krijgen. Al snel was er eentje enthousiast en volgden er meer van deze helden. Hierdoor stonden wij ineens in de belangstelling, wat echt niet onze bedoeling was. Wij deden het uit respect en bewondering voor hun heldendaden. Met vier Poolse veteranen in de boot hebben we de overtocht gemaakt; iets wat ze sinds die dag nooit meer gedaan hadden. Het publiek klapte uit volle overtuiging en respect. Voor hen was dit een emotioneel moment waarbij de tranen vloeiden. Ondanks hun hoge leeftijd lag deze rampzalige dag namelijk nog vers in hun geheugen. Onze Poolse 'schepelingen' hebben ons nog wat foto's laten zien en hun verhaal verteld. Ook bij ons rezen de haren te berge.

Uiteindelijk hebben we de veteranen weer bij hun kameraden afgezet en ging de rest van het programma door. Onze Poolse vrienden hebben onze dag gemaakt! Het was een zeer geslaagde *happening* en we waren erg blij dat we dit hebben kunnen doen voor deze helden. ●

Niet alleen zon, zee en strand

Geniepeloton bij 'Compagnie in de West'

In 2009 nam de landmacht de taken als 'Compagnie in de West' (CidW) over van de mariniers. Van maart tot augustus 2014 vormde de Bravo-compagnie van 17 Pantserinfanteriebataljon de vijftiende lichte van deze compagnie, versterkt met een geniepeloton van 411 Pantsergeniecompagnie. Veel collega's denken bij het horen van CidW direct aan zon, zee en strand, of zien de meerwaarde van een dergelijke rotatie niet in. In voorgaande rotaties heeft 11 Geniecompagnie Luchtmobiel al een grote bijdrage geleverd. Dit artikel beschrijft de ervaringen van ons pantsergeniepeloton en laat zien waar de behoefte aan genie kan liggen.

De Compagnie in de West staat onder bevel van de Koninklijke Marine en heeft als hoofdtaken de territoriale verdediging, het verlenen van harde en zachte bijstand aan de civiele autoriteiten, het ondersteunen van de opleiding en training van de Antilliaanse milities (ANTMIL) en het ondersteunen van ceremoniële taken. Aangezien het klimaat en landschap op Curaçao totaal afwijken van Nederland, is het in deze vier maanden dus mogelijk om ervaring op te doen in een totaal afwijkende omgeving.

Omdat het oefenprogramma in de West geënt is op het infanterieoptreden, gaat het geniepeloton deze lichter met als infanteriepeloton. Dus moet er in de voorbereiding worden getraind op infanterietaken, met nadruk op het schiettechnische niveau (Glock, MAG en Colt C7) en uiteindelijk wordt er zelfs gecertificeerd op niveau III (peloton). Maar er ligt ook een aantal lichte constructietaken en steunverleningen te wachten. Dus lopen we nog een constructietrainingsweek in Vught, waarbij alle disciplines aan bod komen. Ten slotte wordt er aandacht besteed aan het naderende orkaanseizoen. In een HUREX (*Hurricane Exercise*) komen taken aan bod die bij een daadwerkelijke orkaanpassage uitgevoerd moeten kunnen worden. Bijvoorbeeld het inspecteren en bouwen van shelters, het opmaken van *damage assessments*, maar ook het bewaken van objecten bij rellen of plunderingen.

Het programma zit behoorlijk vol. Van de 18 weken staan er, naast de twee verplichte acclimatisatieweken, 9 oefenweken op het programma. Daarnaast beginnen er verzoeken voor steunverleningen binnen te druppelen. Het is duidelijk

dat het peloton niet stil gaat zitten. Uiteindelijk breekt de dag van het vertrek aan, zit de voorbereiding erop en start de vijftiende rotatie met haar opdracht. Dat je als eenheid operationeel bent, is vanaf de eerste dag meteen duidelijk. Op een verlaten stukje eiland staat een antennepark van de marine. Deze antennes zijn essentieel voor de communicatie met onder andere fregatten. In de maanden voor onze aankomst is deze locatie meerdere malen 'geplunderd' door koperdieven en is het aantal inzetbare antennes gedaald tot een minimum van drie. De CidW wordt ingezet bij de bewaking van dit antennepark totdat er herstelwerkzaamheden zijn uitgevoerd en de beveiliging verbeterd is. Al meteen in de eerste week wordt het geniepeloton ingezet voor deze taak die uiteindelijk op rotatiebasis dik twee maanden zal duren.

PIKA'S

De oefeningen in de West blijken erg gevarieerd. De eerste twee oefeningen zijn op Wacawa, het oefenterrein op Curaçao zelf. Deze staan in het teken van wennen aan het klimaat en het optreden in het terrein. *Drills* moeten hier op worden aangepast, want simpelweg verplaatsen door het zijterrein is vrijwel niet mogelijk door de cactussen en pika's (alles wat prikt). Dit alles ter voorbereiding op de *Life Fire Exercise* (LFX), waarbij zowel door de groepen als het peloton runs worden uitgevoerd. De mogelijkheden hier zijn onbeperkt. Tijdens een aanval op een mitrailleurpost wordt er met scherpe handgranaten gewerkt en in een andere actie krijgt het peloton contact bij het doorwaden van een baai.

WOELINGEN

Naast oefeningen op Curaçao zelf, worden ook de andere eilanden bezocht. De oefening op Bonaire staat in het teken van het verkrijgen van *Situational Awareness* (SA) en het samenwerken met de lokale autoriteiten. Er worden sociale patrouilles uitgebracht over het eiland, routeverkenningen uitgevoerd en shelters in kaart gebracht en geïnspecteerd. Daarnaast wordt het geniepeloton opgesloten in de lokale gevangenis. Dit voor het rollenspel in een scenario waarbij het BvW-peloton (Beteugelen van Woelingen) optreedt in combinatie met politie, justitie, brandweer en andere hulpverleners. Het samenwerken met de autoriteiten krijgt nog een grotere rol, wanneer duidelijk wordt dat een steun-

verzoek van de lokale politie om searchcapaciteit wordt goedgekeurd. Hierbij wordt het peloton ingezet om te zoeken naar wapens die verband houden met een dubbele moordzaak.

De oefening op Aruba is van tactische aard. De infanteriepelotons krijgen beiden een geniegroep onder bevel. Ze moeten tweemaal een aanval uitvoeren op een object, vervolgens een cordon inrichten en het object searchen. Eerst wordt uitgebreid de commandovoering doorlopen en uiteindelijk gaat de 72 uur durende actie van start. De derde geniegroep wordt aan het werk gezet om een containerdorp te bouwen op de kazerne van de mariniers. Dit dorp moet gaan dienen als OVG-locatie. Er worden gaten geslepen, kozijnen en trappen gemaakt en uiteindelijk een mooi resultaat weggezet tot genoegen van de mariniers.

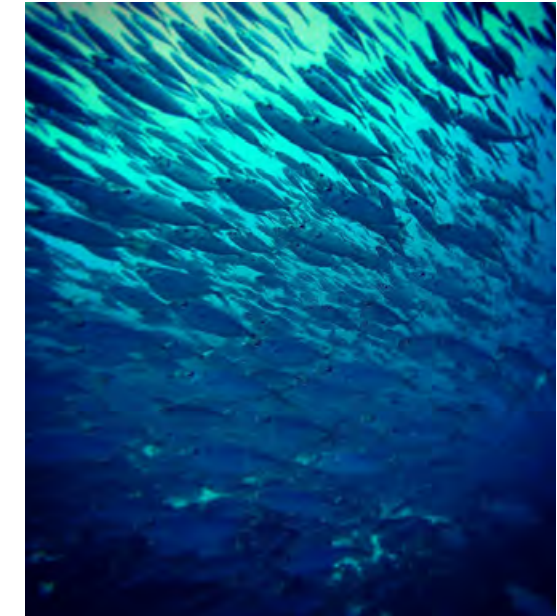
MET DE ASSAULT ENGINEERS

Als primeur maakt een landmacht eenheid deel uit van de HUREX van de mariniers. Dit is een jaarlijks terugkerende oefening op Sint Maarten, Saba en St. Eustatius die het begin van het orkaanseizoen markeert. Het peloton levert geniecapaciteit om met de mariniers shelters in te richten, *damage assessments* uit te voeren en overige steun te leveren. Als wederdienst worden de *Assault Engineers* van de mariniers uitgenodigd om deel te nemen aan de demolitieweek van het geniepeloton. Hierbij wordt niet alleen getraind in het maken van berekeningen en aanbrengen van springstof, maar worden ook ervaringen uitgewisseld.

Tussen alle oefeningen door worden er ook nog diverse steunverleningen uitgevoerd. Vanwege de opgedane ervaring in Bonaire wordt er nogmaals een beroep gedaan op het geniepeloton voor searchcapaciteit. De Curaçaose milities krijgen lessen *Search Aware* en de militaire begraafplaats in Willemstad wordt opgeknapt. En de beveiliging van het antennepark wordt opgewaarderd door het leggen van 2200 meter drierols concertina.

NAAR MIAMI

Er is natuurlijk ook ruimte voor ontspanning. In de weekenden zijn de meesten te vinden op de stranden. Er is maximaal gelegenheid om mooie duiken te maken of het eiland te verkennen en veel mensen maken hier gretig gebruik van. Ook dit soort momenten worden gebruikt om te werken aan de pelotonsbinding. Daarnaast heeft iedereen een week ver-

lof, waarin je vrouw of vriendin over kunt laten komen of met collega's een andere vakantiebestemming kan zoeken. Een ticket naar Miami is vanuit Curaçao vele malen goedkoper dan vanuit Nederland. En er zijn voldoende mogelijkheden op sportief gebied. We hebben deelgenomen aan verschillende sportwedstrijden, zoals de *Arubarun* en diverse triathlons. En daar hebben we ook verschillende prijzen in de wacht gesleept.

Ja, je kunt zeker genieten van de zon, de zee en het strand, maar een rotatie in de West is echt geen rustige periode. Er zijn meer dan voldoende mogelijkheden om op genietechnisch vlak te trainen en daarnaast is met de diverse steunverleningen de noodzaak van geniecapaciteit wederom bewezen. Ten slotte heeft de periode geleid tot een sterkere band tussen het personeel. Niet alleen binnen het peloton, maar ook met de infanterie. ●

www.q-safety.nl
+31 85 90 22 112

Q Safety is de specialist in het maken van veiligheidsoplossingen voor spills, signing, CBRN-vraagstukken en tactische oefenmodules. Wij zijn gespecialiseerd in het leveren van materialen en het toetsen van de regelgeving aan deze praktische operationele kant van de juiste goederen.

Als importeur van onder meer Cyalume, ResQGear en vele andere merken zijn we thuis in de vaak kleine vakgebieden van de veelomvattende CBRN wereld. Door middel van tailormade solutions maken we praktische samenstellingen die in het veld gebruikt worden als onderdeel van de nieuwe protocollen.

Q Safety... Safety innovation is our motivation

Sergeant Sjoerd Kuin, plv C-Bgp-3Pel-11Gncie AASLT

Oefening Noble Ledger: Van brigade tot geniegroep

Noorwegen, week 37 t/m 39 - Noble Ledger, een niveau-7 oefening. Voordat het bevel bij 13 Infanteriebataljon binnenkomt hebben wij enkele eigen trainingdagen. Wij bereiden ons vooral voor op de komende actie, hoewel we nog niet weten wat we voor onze kiezen krijgen. Elke groep van ons peloton maakt een zo lastig mogelijke hindernis voor de andere groep.

Het bevel is bij de infanteriecompagnie aangeland. De opdracht luidt: 'Veiligstellen brug East (hoofdzaak) en aansluitend brug West'. Dat betekent voor ons peloton:

- 1 sgt gaat met de verkenners mee als genieadviseur en oogjes in het terrein voor *intell*
- 2 groepen bij 13-B voor het veiligstellen van de belangrijkste brug d.m.v. aanval via 2 kanten.
- Aansluitend gaat A-gp naar 13-A om een tweede brug veilig te stellen.
- 1 groep klikt aan bij 13-C voor para-inzet bij het overmeesteren van het vliegveld en daar te zorgen voor mobiliteit / contra-mobiliteit.

D-2

Verkenners inclusief genieadviseur gaan het gebied in om *intell* te verzamelen over de omgeving met de 3 bruggen. Ook moeten we achter het mogelijke ontstekingspunt en noodvernietigingspunt zien te komen.

Vanwege de vijanddreiging (o.a CV-90's) is het lastig om dicht op het object te komen zonder onderkend te worden. Toch doen we meerdere goede waarnemingen, die middels een *intell-update* via de HF-radio naar het bataljon verstuurd worden. Hiermee kunnen de compagnieën hun voorbereidingen specifieker treffen.

Opdracht voltooid

D-1

1Pel-13-B incl. een gngp wordt ingevlogen ZW van brug E in het bebost gebied. Daar worden ze, gebruikmakend van het weer en terrein, naar een afwachtoort gebracht. Hier gaan ze in de *hold* tot uur U-3. De CC gaat met de verkenners naar hun achterwaartse positie, waar hij van de C-Verkpel de laatste *intell* krijgt over het gebied en dreiging. De genieadviseur geeft hem een update over de mogelijke ladingen, ontstekingspunt en noodvernietigingspunt middels een schets. De gn plv- gpc kan met deze schets zo nodig zijn procedures nog enigszins aanpassen. Daarna richting de startlijn om op uur-U de actie te starten.

Dag D

Uur-U: 2 pelotons 13-B incl. gngp worden *air assault* ingezet ten noorden van brug E om z.s.m. bij het ontstekingspunt aan te komen en dit onschadelijk te maken.

Het peloton + gngp zuid van de brug bevindt zich op circa 500m van het object. Doordat de AH's de harde doelen hebben uitgeschakeld middels een *shape* kan de infanterie relatief makkelijk voorwaarts. Hoewel ze meer tegenstand krijgen dan verwacht stoten ze toch door richting het object om daar de beveiliging en een *blocking position* te realiseren. De gngp gaat daarna voorwaarts en 'zuivert' de brug via het zuiden richting het noorden door de meeste springstoffen te verwijderen en het slagsnoer door te snijden.

De pelotons + gngp N van brug E zijn tijdens hun verplaatsing in div TIC's gekomen. Ook hier is de tegenstand vrij heftig. Dit levert enige vertraging op, maar door de goede coördinatie tussen de inf en gn kan de gngp vrij snel het ontstekingspunt en tevens het noodontstekingspunt onschadelijk maken. Brug East is tactisch veilig gesteld; nu nog technisch veiligstellen. Groep A verplaatst zich na coördinatie naar brug West, die door de inf-pio's tactisch veiliggesteld is. Voor zover mogelijk met de middelen die we *man-packed* bij ons hebben, stellen we de zaak technisch veilig door alle ladingen in het water te dumpen en alle randzaken van de brug af te halen.

13-C + gngp hebben het vliegveld overmeesterd en gezorgd voor mobiliteit. Hierdoor kunnen we snel inzicht in het terrein verschaffen. De vijandelijke hindernissen worden snel in kaart gebracht en de gngp weet deze te verstevigen omdat ze niet aan een goede hinderniswaarde voldoen. Hierna kan de contra-mobiliteit gegarandeerd worden.

Er vindt een link-up plaats met de gpc die met de verkenners mee is geweest, zodat de gehele A-gp-genie compleet is. 's Nachts moeten 2 man nog een *last minute* taak uitvoeren zodat om D+1 0800 een Duitse gemechaniseerde brigade ons kan doorschrijven. Om D+1 1500 vliegen we uit het gebied terug naar de base. ●

Notice to Move voor Oekraïne: Elke man, elk moment

Dit begrip, afgeleid van de afkorting EM (Expeditionaire Macht) uit het embleem van de luchtmobiele brigade, bleek afgelopen zomer meer dan waar voor de mannen van 11 Geniecompagnie. Naar aanleiding van de MH17-crash in het onrustige oosten van Oekraïne hebben de rode baretten meerdere keren klaar gestaan om een bijdrage te leveren aan de verschillende recovery missies.

Als specialisten bij search en UXO's kunnen wij genisten een belangrijke bijdrage leveren aan het veilig terugbrengen van menselijke resten en persoonlijke eigendommen van de slachtoffers. Daarnaast blijft de zoektocht naar de oorzaak van de crash op de achtergrond meespelen.

IEDEREEN GEMOTIVEERD

Een week na de vreselijke gebeurtenis werd besloten voorbereidingen te treffen voor een militaire inzet in het oosten van Oekraïne. Het hele eerste peloton van onze geniecompagnie was toen op oefening in Portugal. Daardoor was het de geschiktste eenheid om aan de vraag van de brigadecommandant te voldoen. Ondanks het ontbreken van een duidelijke opdracht was elke vent gemotiveerd om te gaan; iedereen wilde een bijdrage leveren voor de slachtoffers en hun nabestaanden. Binnen enkele uren na het afbreken van een niveau-4 actie in het hete binnenland van Portugal stond 11 Infanteriebataljon en zijn steunende eenheden klaar voor vertrek naar Nederland. Maar eenmaal daar aangekomen bleek de politiek af te zien van militaire inzet in het rampgebied.

GENIEGROEP

Het volgende weekend kwam opnieuw de vraag naar geniecapaciteit. Naar aanleiding van televisiebeelden met mijnen besloot men een geniegroep naar het rampgebied te sturen. Om belemmeringen in het gebied te voorkomen zouden we in burger aan het werk gaan. De openbare aanwezigheid van militairen zou de onderhandelingen met de sepa-

ratisten niet bevorderen. Deze groep genisten bestond uit mannen van het derde peloton. Binnen anderhalf uur wist groepscommandant sergeant Van der Linden zijn mannen op hun verlofadres te bereiken, terwijl hij zelf op vakantie in de Ardennen zat. Samen met pelotonscommandant luitenant Molenaar - die op dat moment in Spanje verbleef - slaagde hij er in de groep in korte tijd compleet op de kazerne te krijgen. Eenmaal op de kazerne bleek dat ze al eerder dan verwacht in het vliegtuig richting Charkov zouden zitten. Na een briefing van de SMOO en de sergeant-majoor Intell konden de spullen worden gepakt, en het thuisfront worden ingelicht.

CHARKOV

Bij aankomst op het vliegveld in Charkov bleek al meteen dat hun bewegingen goed in de gaten werden gehouden.

Na een korte briefing werd het hotel opgezocht om daar te wachten op een daadwerkelijke inzet. Helaas hebben de mannen hun kwaliteiten niet kunnen tonen, omdat de situatie rondom de *crash site* verslechterde. Om meer slachtoffers te voorkomen besloot minister-president Mark Rutte de recovery actie uit te stellen en de zoekteams terug te halen naar Nederland. Daarmee kwam ook de missie voor de mannen van de geniecompagnie ten einde.

IN BURGER

Begin september, anderhalve maand na de noodlottige crash, besloot de politiek opnieuw een missie op te tuigen. Vanwege de gevechten die hadden plaatsgevonden op en rondom de crash site werd er voor gekozen om een geniepeloton en verschillende EOD-teams te koppelen aan de verschillende zoekteams. Een 'staakt het vuren' tussen de separatisten en het Oekraïense regeringslegering was hoopgevend voor de missie. Ondanks enkele schendingen van de overeenkomst werden de voorbereidingen opnieuw getroffen door de lieden van het eerste peloton. Opnieuw werd er voor gekozen om op te treden in burger, om onderhandelingen tussen de OVSE en de separatisten niet te bemoeilijken. De separatisten hadden op dat moment de gehele *crash site* in handen en bepaalden waar gezocht zou mogen worden. Een stabiele situatie op en rondom de *crash site* was noodzakelijk om het werk voort te kunnen zetten.

MET MARKETENTSTER EN UIENRATS

Naast het bepakken van uitrusting en persoonlijke spullen komt er nog meer kijken bij een eventuele inzet. In de krappe voorbereidingstijd van 48 uur werd tijd gemaakt voor een beëdiging met bijbehorende tradities. De RA vond een gaatje in zijn agenda om zeven nieuwe regimentsleden te verwelkomen, compleet met marketentster en uienrats. Helaas is er van daadwerkelijke inzet nog geen sprake geweest. Op de geplande dag van vertrek bleef het wachten op precieze vluchttijden. Deze bleven uit en in plaats daarvan kwam een 'notice to move' van 6 uur. De situatie in het gebied bleek keer op keer niet stabiel genoeg. Mocht er toch weer een recovery missie op touw worden gezet, dan zullen de mannen van 11 Geniecompagnie wederom klaar staan. ●

EARSpeloton 11Gncie LMB zoekt jou!

Zoek je uitdaging? Deins jij voor niets terug? Dan is het EARSpeloton bij 11 Geniecompagnie mogelijk iets voor jou!

Het EARSpeloton van 11 Geniecompagnie maakt deel uit van 11 Luchtmobiele Brigade; de snel inzetbare eenheid van de Koninklijke Landmacht die binnen 20 dagen, waar ook ter wereld, ter plaatse kan zijn om humanitaire hulp te verlenen of een oplaaiend conflict te bestrijden. Binnen de luchtmobiele brigade is 11 Geniecompagnie verantwoordelijk voor de geniesteun aan de infanteriebataljons. En ons peloton bestaat uit een sectie Optreden Waterrijk Gebied (OWG) en een sectie *Advanced Search*.

De OWG-sectie is verantwoordelijk voor (genie)verkenningen, mobiliteitssteun en genietaken op, rond en onder water. Onze duikers kunnen bijvoorbeeld via het water ongezien een brug benaderen om deze veilig te stellen. De bootgroep kan via het water op plekken komen waar andere verkenningseenheden niet kunnen komen. Hierdoor wordt het water voor de luchtmobiele brigade een kans in plaats van een hindernis.

De twee *advanced search*groepen hebben twee hoofdtaken. Allereerst met hun specialistische procedures en materiaal 11 Luchtmobiele Brigade ondersteunen. Het gaat hierbij om opdrachten met een hoog risico (een grote kans op aanwezigheid van IED's) of opdrachten waarbij de garantie moet worden gegeven dat werkelijk alles gevonden is. Ook kunnen deze teams ingezet worden bij searchopdrachten met een hoge tijdsdruk. En de *advanced search*teams ondersteunen regelmatig de civiele autoriteiten, zoals de politie.

Denk jij het in je te hebben om het EARSpeloton 11 Geniecompagnie te kunnen versterken? Wij zijn altijd op zoek naar enthousiaste en gemotiveerde soldaten en korporaals. Meer weten? Neem dan contact met mij op! (jw.aarssen.01@mindef.nl)

Korporaal Maarten, Machinist bouwmachines 11Gncie

Ook 11Gncie met machinisten bij ETGM-2

Voor de inzet in Mali van ETGM-2 had 103 Constrctie te weinig machinisten om de GWW-zware uitzending te volbrengen. Omdat onze machinisten al vaker oefeningen en klussen samen met 103 gedaan hadden – wat van beide zijden goed beviel – kwam de aanvraag bij 11Gncie binnen voor twee machinisten. Korporaal-1 Verhelst en ik mochten bij 103 aanklikken om te gaan opwerken voor Mali.

Omdat snel duidelijk werd dat machinisten op meerdere machines moesten kunnen draaien hebben we een carroussel gemaakt, zodat iedereen met de verschillende machines vertrouwd raakte. Dat wierp zijn vruchten af in Mali. Ook al werkte het in Mali gehuurde materieel

niet altijd even goed mee; we verzonnen altijd wel iets zodat we toch door konden. Aan het eind van de uitzending zijn we opgevolgd door een groep GWW'ers waarin 11Gncie wederom met twee machinisten en een groepscommandant is vertegenwoordigd.

Wat hebben we veel opgestoken op het gebied van GWW! Als machinisten nemen we deze ervaring weer mee terug naar 11Gncie, waar we na een (te) kort verlof weer aan de slag zijn gegaan. ●

Kapitein Roeland

GENIESTEUN

TASKFORCE SCORPION

Medio mei 2014 arriveerde de hoofdmacht van taskforce 1(NLD) Scorpion op kamp Castor in Gao, Mali. Na slechts twee weken van spullen uitpakken, wapens inschieten, acclimatiseren en andere deployment activiteiten was de eenheid FOC (Fully Operational Capable) en gereed om ingezet te worden door de Force Commander van MINUSMA (United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in Mali). Taskforce Scorpion is een Special Operations Land Task Group (SOLTG) waarvan de hoofdmacht bestaat uit een compagnie van het Korps Commando Troepen (KCT), gesteund door diverse enablers, waaronder een mortiergroep, EOV-groep, verkenners en genisten. Deze geniesteun wordt geleverd door 11 Geniecompagnie Luchtmobiel.

AANLOOP

Eind 2013 werd bekend dat Nederland een SOLTG-eenheid zou leveren als bijdrage aan de MINUSMA-missie. In de samenstelling van de SOLTG stond lange tijd geen geniegroep gepland. Desondanks werd er vanuit het KCT van begin af aan al een verzoek gedaan om geniesteun in de vorm van één geniegroep. Ondanks dat

er geen officiële opdracht kwam, heeft de Geniecompagnie Luchtmobiel er voor gekozen om eind 2013 een geniegroep op te laten werken voor inzet in Mali. Doordat er op dat moment nog weinig duidelijkheid was over de missie in het algemeen en specifiek over de inzet van de geniegroep, was dit een periode van veel onzekerheid en vraagtekens.

TERREINANALIST

Aangezien deelname van een geniegroep nog onzeker was, was er geen genieadviseur opgenomen in de staf van de SOLTG. Wel werd er een Counter IED officier geleverd door de EODD. Daarnaast bestond de behoefte van het KCT aan een GSA (Ground Spatial Analyst). De GSA wordt normaliter geleverd door JISTARC en opgenomen in de SOIC (Special Operations Intell Cell) voor het uitvoeren van terreinanalyses. Door de schaarste aan GSA's kon JISTARC geen GSA leveren.

11 Geniecompagnie bracht de oplossing door een luitenant aan te bieden voor deze functie. Vanuit de vaktechnische opleiding en het optreden als genieadviseur tijdens geïntegreerde oefeningen heeft elke luitenant binnen de compagnie voldoende ervaring in het uitvoeren van terreinanalyses. Na een korte cursus in het software programma ArcGIS, een geografisch informatiesysteem voor het uitvoeren van terreinanalyses, was het voornamelijk een kwestie van *'learning by doing'* in staftrainingen en oefeningen tijdens het opwerktraject.

START MISSIE

Door een luitenant te leveren als terreinanalist kon deze van het begin af aan deelnemen aan de missie, terwijl de geniegroep na het opwerktraject thuis in onzekerheid moest afwachten, omdat er nog steeds geen officiële toestemming was voor deelname. De werkzaamheden van de terreinanalist kunnen grofweg in tweeën worden verdeeld; het ondersteunen van de missievoorbereiding door het uitvoeren van terreinanalyses en het verwerken van de verzamelde terreininformatie. Doordat 1(NLD)Scorpion als eerste SOLTG aanwezig was in Noord-Mali lag er een grote nadruk op het in kaart brengen van nieuwe gebieden. Voldoende werk aan de winkel voor de terreinanalist dus. Alle verzamelde informatie uit de patrouilles werd door de terreinanalist in een geodatabase verwerkt, waardoor toekomstige rotaties meer informatie beschikbaar hebben voor het plannen van operaties.

INZET GENIEGROEP

Vanaf de start van de missie werd er wekelijks een verzoek gedaan vanuit

het inzetgebied voor inbreng van de geniegroep. Na twee maanden werd eindelijk toestemming gegeven om de geniegroep naar Mali te sturen. Dit betekende voor de mannen, na bijna een jaar van onduidelijkheid, dat ze wisten waar ze aan toe waren. Veel van hen stonden op dat moment echter op het punt om op vakantie te gaan aangezien het zomerverlof voor de deur stond. Wederom werd er een beroep gedaan op de flexibiliteit en loyaliteit van de genisten, zodat de groep binnen een week na de officiële goedkeuring op het vliegveld van Gao stond met alle uitrusting! Aangezien de eerste rotatie van Taskforce Scorpion spoedig zou worden afgelost, zouden de genisten slechts enkele weken in het inzetgebied verblijven. Maar ondanks hun korte verblijf is hun aandeel erg belangrijk geweest. Binnen een korte periode hebben ze alle zaken weten voor te bereiden voor hun opvolgers, waardoor de tweede rotatie direct door kon gaan met het uitvoeren van operaties.

GENIESTEUN ESSENTIEEL

De noodzaak die werd aangegeven door het KCT om de geniegroep naar Mali te sturen is niet voor niets. De genisten kunnen op verschillende manieren van meerwaarde zijn voor de SOLTG. Door het uitvoeren van searches kan een eventuele dreiging van berrmbommen worden verminderd. Daarnaast kan het searchen op specifieke locaties meer informatie opleveren over de strijdende partijen. Naast het optreden als searchteam kan de geniegroep het terrein in kaart brengen met gebruik van de GIM (Genie Inlichtingen Module). Ook de komende lichten levert 11 Geniecompagnie Luchtmobiel geniesteun om de commando's op allerlei manieren te ondersteunen.

Op dit moment is één groep net klaar met de afwikkeling na de uitzending, één groep en terreinanalist aan het werk in het zonnige Gao en één groep en terreinanalist druk aan het voorbereiden om eind van het jaar te vertrekken. Geniecompagnie luchtmobiel... ●

"Qui est ubi!"

DEMAND THE BEST

2 million equates to all of Avon customers

**2 MILLION RESPONDERS
60 COUNTRIES*
1 MASK**

t: +44 (0) 1225 896 705
e: protection@avon-protection.com
www.avon-protection.com/CBNW-jan

ADVANCE WITH CONFIDENCE

De mannen-van-de-maand van 11 Geniecompagnie

Vraag aan de mannen van 11Gncie wat voor hen het hoogtepunt van het afgelopen jaar was en het antwoord is eensluidend: "Het behalen van de RODE baret!" Waarbij 'rode' inderdaad als 'RODE' wordt geschreven. En waar kijken ze naar uit? Naar een mooie tijd bij hun veelzijdige compagnie! Kan ook niet anders; de mannen zijn er nog niet zo lang geplaatst. Op deze bladzijde enkele flitsen van zes jonge luchtmobiele genisten: de soldaten Korteland (19), Arts (22), Besteman (25), Lamers (20), Van Deventer (26) en Van Zanten (23).

Korteland is een sportman: hardlopen, fitnessen, berg beklimmen. De anderen ook; zij zijn allemaal bezig met voetbal. Carlo van Deventer kijkt ook graag naar American Football. Naast de sport houden ze (gelukkig) ook nog van stappen (Lamers), bier drinken (Van Zanten) en mooie plekjes in het buitenland opzoeken (Arts). Alleen bij Besteman moet de sport even wijken voor zijn actuele bezigheid: "Kort geleden ben ik gaan samenwonen. Dat vreet tijd."

Nog zo'n eensluitende opvatting bij al die mannen krijg je als je vraagt naar hun taak: daar popt bij iedereen het steunen van de infanteristen op: "Het doorbreken of opwerpen van hindernissen, de veiligheid van de infanterie waarborgen door het opsporen van mijnen, explosieven en boobytraps en het bouwen van tijdelijke beschermingsconstructies", aldus de benjamin van het stel. Daarvoor is veel vakkennis nodig zegt Besteman: "Basis genietaken, demolitie en explosievenbestrijding." Lamers vult nog een paar praktische toepassingen aan: "Breachen en search. En snel geïmproviseerde constructies kunnen maken." Dus moet je volgens Van Zanten zelfstandig, actief, creatief en verantwoordelijk zijn.

"Ja, en dan moeten we ook nog para worden" weet Van Deventer. Hij vertolkt ieders mening als hij zegt: "Vanaf de Amol heb ik niet meer achterom gekeken. Ik ga er uit halen wat er in zit en doe mijn best een aanwinst te zijn."

Onder de rode baret moet ook een goed hoofd zitten. Bart van Zanten: "Bij ons werk moet je je hersenen gebruiken, samen met hard werken. En ook altijd blijven leren om je vak perfect te kunnen uitvoeren."

Waar kijk je naar uit? Dat bleek alweer een vraag die om een identiek antwoord vroeg: "Naar de eerste uitzending natuurlijk!" Alleen Stijn vulde dit - heel eerlijk - nog aan: "En naar de oefeningen in Amerika, want daar ben ik nog nooit geweest!" ●

Sld-2 Korteland
Sld-2 Arts
Sld-2 Besteman

Sld-2 Lamers
Sld-2 Van Deventer
Sld-2 Van Zanten

PURE WATER

Water is van levensbelang, waar ook ter wereld. Helder. De aanleg hiervan bij kampementen, buitenlandse oefeningen en uitzendingen is vaak een lastige opgave. Hiervoor worden veel investeringen en inspanningen gevraagd van uw organisatie. Zo dient u bijvoorbeeld permanent alle mensen en middelen beschikbaar te hebben. MTD biedt meer flexibele oplossingen, waarmee u zonder extra effort en met besparing op uw budget gegarandeerd veilig drinkwater op de gewenste locatie realiseert. Wij gaan als het ware samen met uw manschappen vooruit, omdat ons team gewend is om in gebieden met een verhoogd risico te werken. Dit maakt ons overal inzetbaar. Meer weten? Bel gerust, we denken graag met u mee.

- ✓ Veilig drinkwater, gegarandeerd
- ✓ Opbouw, onderhoud, service en demontage van tijdelijke watervoorzieningen
- ✓ Totale infrastructuur voor zowel drinkwater als afvalwater
- ✓ 24/7 full-service organisatie
- ✓ Zowel drinkwater filtratie als afvalwater filtratie
- ✓ Real-time monitoring waterkwaliteit

Meer informatie: Ronald Korver, Account Manager MTD
T: +31 88 77 55 000, e-mail: ronald.korver@mtd.net | www.mtd.net

ETGM-2: van tijdelijk naar permanent kamp Bouwen in de verzengende hitte van Mali

Impressie Mali: heet en dor

Grote afstanden tussen steden, een slecht wegennet, verzengende hitte en natuurgeweld in de vorm van immense zandstormen en slagregens. Ziehier een greep aan uitdagingen die ons te wachten stond bij de uitvoering van onze taak in Mali. Het zou geen easy walk in the park worden; ziektes en uitputting, een dunne logistieke lijn en last but not least: er moest nog heel veel gebouwd worden...

Hoto met ETGM-1; onder de indruk van hun prestaties.

Al vanaf september 2013 hield 103 Constructiecompagnie rekening met een inzet in Mali. Oefeningen, fysieke trainingen, technische opleidingen, alles stond in het teken van de missie, een monsterklus onder omstandigheden die niet flauw waren. De politiek draaide zich vanaf september nog diverse keren in allerlei bochten; het CONOPS (Concept of Operations) wijzigde nog enkele malen. Eerst 103 er in, dan andere eenheden. Nee, eerst 102 er in, het hele bataljon gaat er in; alles passeerde de revue. Uiteindelijk startte de genieoperatie in januari 2014 met een ontplooiing van 102 Constructiecompagnie versterkt met een peloton van 411 Pantsergeniecompagnie en een klein element van Geniewerken. Hun opdracht: bouw een tijdelijk kamp en schep de randvoorwaarden voor de bouw van een permanent kamp. Een uitdagende klus die in andere artikelen door onze collega's staat omschreven. Voor 103 Constructiecompagnie de opdracht om het permanente kamp te gaan bouwen...

ROBUUSTE EENHEID

Weliswaar leverde 103 Constructiecompagnie het leeuwendeel van Engineer Task Group Mali 2 (ETGM-2), maar de hoeveelheid geplande werkzaamheden en de tijdsperiode waarin gebouwd zou gaan worden vereiste een robuuste, grote eenheid waarin een grote mate van zelfstandigheid werd verwacht. Zo werd 103 Constructiecompagnie dan ook versterkt met een pantsergeniepeloton van 111 Pantsergeniecompagnie, een kraanmachinist van 105 Geniecompagnie Waterbouw, twee machinisten van 11 Geniecompagnie en een Technische Opzichtersgroep van Geniewerken. In totaal bestond ETGM-2 uit personeel van vijf eenheden. Leverde dit veel problemen op? Nee. Snel was duidelijk dat iedereen graag mee wilde op deze unieke klus; de motivatie was hoog. Bovendien bleek tijdens de uitzending dat genisten over een goede werkmentaliteit beschikken, ongeacht afkomst. Natuurlijk waren er verschillen in werkmethode, communicatie, humor en opvattingen,

maar juist deze menging leverde veel nieuwe inzichten over elkaar op, waarbij vooral humor de bindende factor was.

102: MONSTERLIJK WERK

Initieel gepland om begin april ontplooid te worden, vertrok het voortdetachement door vertraging op de uitlevering van bouwmaterialen uiteindelijk op 30 april naar Mali. Daar ving onze voorgangers ons goed op en konden zij een indrukwekkend bouwresultaat laten zien. Ze hadden monsterlijk werk verricht: een tijdelijk kamp dat, zeker gezien de lokale omstandigheden en logistieke uitdagingen, iets was om trots op te zijn!

KWETSBARE PERIMETER

Na tien dagen acclimatisatie, waarin de zwaarte en de duur van de werkzaamheden elke dag werd opgeschroefd, gingen we op 18 mei dan vol aan de bak. Met een hoop ongeduldig getrappel van het personeel startten de echte klussen waaronder de bouw van grote opslagtenten, een gigantische hal en de eerste *Drehtainers*. We waren 'koud' gestart toen de spanningen in de Kidal-regio opliepen en tot gevechten leidden. Ondanks de afstand van honderden kilometers ontstond er toch onrust in Gao. In *no time* moesten we aanvullende beveiligingsmaatregelen treffen om onze kwetsbare perimeter te versterken. Schoots- en zichtverbetering werd met een rupsdozer en de alom bekende MKZ snel gerealiseerd en het pantsergeniepeloton wist in twee dagen tijd een viertal versterkte observatieposten te realiseren.

ECHT EVEN IETS ANDERS

Na twee weken kwam het meeste personeel er achter dat dit toch echt even iets anders was dan een oefening en werd het eigen werktempo aangepast. De volgende uitdaging begon ook al zichtbaar te worden, want met de planning

ETGM-2: diverse genie-eenheden, verbonden door de regimentsgedachte.

Bouw versterkte OP's door het pantsergeniepeloton.

Bouw van een chalet door het constructiepeloton.

Uitputtende werkzaamheden; aanleg ondergrondse infra.

van de rotatie van het helidetachment werd duidelijk dat er een flink tekort aan legering op kamp Castor was. De druk op de ETGM-2 werd opgevoerd en *timings*, die toch al lastig te halen waren vanwege het ontbreken van materiaal, werden naar voren gehaald. Eind juni leverde ETGM-2 het eerste (casco) drehtainerchalet op wat in elk geval even de legeringsproblemen had opgelost. Met het opleveren van het eerste cascochalet was de missie feitelijk op de helft. Er was in de eerste helft van de uitzending al veel gerealiseerd, het kamp was zichtbaar veranderd door vele laterietvelden die aangelegd waren als fundering voor objecten, er waren vele grote infra-objecten gebouwd en *last but not least*: we hadden laten zien dat wij onverminderd hard werkten, ondanks het zware klimaat!

HARMATTAN

In de tweede helft van de missie was er veel onzekerheid over opvoer van materiaal. Met name de essentiële zaken zoals *powerplants* (en toebehoren) en drehtainermateriaal leidden tot veel aanpassingen in de plannings. Het was continu een uitdaging om iedereen van de ETGM-2 goed en nuttig aan het werk te houden. Daarnaast begonnen de effecten van het klimaat en de fysiek zware werkzaamheden zichtbaar te worden; de continue hitte die elke dag de volle 24 uur aanwezig was, en waar dus niet aan te ontsnappen viel, regelmatig vergezeld door indrukwekkende Harmattanwinden en zware regenbuien die er ook inhakten. Het veel moeten hoppen van klus naar klus om nuttig bezig te blijven, zonder dat je ze kunt afmaken omdat er elke keer net de laatste materialen ontbreken, maakte het voor de mannen en vrouwen extra zwaar. Stilstaan was echter geen optie, want wij zaten met ETGM-2 in het zwaartepunt van de genie-operatie in Mali en wij moesten de grote (infra)slag slaan. Daarom besloten

we om meer 'slimme' rust in te bouwen om de mensen wat bij te laten te komen en om het kader meer tijd te geven hun plannings aan te passen en nieuwe opdrachten voor te laten bereiden.

SCHERP DISCUSSIËREN

Toen de rotaties van de diverse eenheden dichterbij kwamen legde dat nog extra druk op ons omdat elke club op zijn manier probeerde om voor hun rotatie nog enkele infrastructurele zaken onder de aandacht te brengen. Met name voor de staf was het dan ook regelmatig scherp discussiëren met die eenheden om de juiste prioriteiten duidelijk te maken.

Het laatste deel van de missie bestond feitelijk uit het halen van enkele grote doelen. Het GWW-peloton was bezig met ondergrondse werkzaamheden voor de aansluiting van het riool en het electranetwerk, de overige pelotons kregen de uitdaging om in de laatste paar weken nog de *powerplants* af te maken en meerdere chalets te bouwen voor de legering van de aankomende rotaties. En de druk bleef hoog, want onze opvolgers telden minder dan de helft van onze eenheid én er zouden behoorlijk meer mensen (circa 150) extra moeten gaan wonen en werken op kamp Castor, waardoor de chalets essentieel werden.

De genie baant de weg, letterlijk en figuurlijk.

DE GENIE BAANT DE WEG

Terugkijkend hebben we in de vorm van ETGM-1 en ETGM-2 weer op een uitstekende wijze laten zien waar ons Regiment Genietroepen voor staat: wij bouwen omdat het moet, dus kan het, ongeacht de omstandigheden. Onze gezamenlijke *can do* mentaliteit leidde bij ETGM-2 tot een snelle integratie van de subeenheden en een goede werkhouding. Het merendeel van de week wekten wij om 05.15 uur de overige bewoners van het kamp met het lawaai van onze werkzaamheden en elke avond was de stoet van vertrekkende, door het vuil en vermoeidheid woest uitzijnde, genisten weer een prachtig schouwspel voor de bewoners van kamp Castor. Ons werktempo, onze flexibiliteit en ons doorzettingsvermogen om de opdrachten uit te voeren leidde tot veel respect bij zowel de Nederlandse bewoners van kamp Castor, als bij bezoekers uit diverse landen en organisaties. Steevast werden in besprekingen *the Dutch Engineers* als voorbeeld genoemd hoe er effectief en snel gebouwd kon worden in Mali. Een prachtig compliment, dat echter niet zonder slag of stoot is verkregen. Ons regiment kan trots zijn op zijn leden, ongeacht uit welke eenheid. Ik kijk als commandant ETGM-2 met trots terug op een unieke en leerzame ervaring! ▶

Eerste luitenant Marijke Schuch, luitenant-logistiek ETGM-2

Logistiek in Mali: "Geen uitdaging was ons te gek!"

"Een logistieke uitdaging", zeiden ze van tevoren in de compagnie. Zou het echt? Na veelvoudig contact te hebben gehad met mijn voorganger in Mali, en na veel overleg en processen binnen de staf en natuurlijk na de acclimatisatie in Nederlandse tuinbouwkassen was Engineer Task Group Mali-2 klaar om naar Mali te vertrekken.

Daar bleek 102 Constructiecompagnie al een mooi interim-kamp te hebben gebouwd. Na een aantal dagen *hoto* waren wij van de partij; gelegerd bij de Fransen, maar werkzaam op Kamp Castor. Gelukkig had 102 al het materieel geregeld, zodat de pelotons meteen aan de slag konden. Alleen hadden we nog geen Drehtainermateriaal en moesten we nog wachten op veel bouwmaterial uit Wezep. Het *Joint Support Detachment* (JSD) was ook net ontplooid en druk bezig om de logistieke ondersteuning te verzorgen voor de missie. Het *track and trace* verhaal bij de opvoer was hier iets anders dan we gewend waren bij een Navo-missie. Omdat de UN de logistiek verzorgt - niet alleen voor ons, maar voor alle Minusma-eenheden - was het een uitdaging om alles op tijd binnen te halen. Hiervoor was de competentie 'communicatie' van groot belang. Ook fijn als je de Franse taal beheerst. Gelukkig hebben mijn voorganger en ikzelf ons daar prima mee kunnen redden. Ook waren de Fransen erg behulpzaam. Ze hebben ons verscheidene malen met hun kraan geholpen bij het ontladen van containers. En we konden spullen van hen lenen, zoals veldbedjes en jerrycans voor het SOLTG (*Special Operations Land Task Group*).

DOUANE

We hebben vaak in spanning gezeten of er wel of geen opvoer binnen zou komen. Dit had ook alles te maken met de douane, waar de civiele vrachtwagens vaak dagen moesten wachten. En daarnaast hadden ze hier en daar wat familiebezoeken, zodat we nooit precies konden plannen wanneer iets binnen zou komen. Dus telkens opnieuw weer een stafproces en het aanpassen van de bouwplanning, zodat de pelotons niet stil kwamen te zitten. Dit lukte helaas niet altijd, maar gelukkig hadden de gebruikers op het kamp ook wensen, zodat

de dagen gevuld konden worden met kleine klussen en een stukje ontspanning. Ook werd er regelmatig steun gevraagd door de UN. Bijvoorbeeld het verplaatsen van een keuken met onze kraan. Of het maken van een *landingdock*, zodat een schip kon aanmeren. Ook het JSD had te kampen met problemen bij de opvoer. De brandstof bijvoorbeeld was een wekelijkse strijd. Voor de genie van essentieel belang, anders draaien de machines niet.

AFVALLEN

Ook het eten was soms beperkt vanwege de kosten die er per maaltijd berekend werden. Ons *battle rhythm* was ook anders dan de rest op het kamp, want om 04.00 uur hadden wij al reveille. Voeding voor zo'n lange dag is voor hard werkende genisten van essentieel belang en ze begonnen al kilo's af te vallen. Maar gelukkig kregen we na een aantal weken elke dag om 10:00 uur een extraatje.

Onze opvolgers zullen gelegerd worden op Kamp Castor. Onze laatste producten betroffen dan ook de woonchalets en *powerplants*. Vaak zag je dan ook drie kranen aan het werk op Castor. Een mooi gezicht met al die rode, gele en groene bouwhelmen.

"Een logistieke uitdaging", hadden ze mij in de compagnie gezegd. Nou, dat klopte ook wel! Maar als je nu vraagt: Zou je het weer doen, wetend dat er zoveel logistieke problemen zijn? Dan zeg ik: "Ja, want ik ben een logistiekeling in hart en nieren, met een genierandje! We hebben dit gedaan als team, en geen uitdaging was ons te gek. Wij gaan door waar anderen stoppen!"

Sergeant Maickel Somsen, GPC-2Pel-111Pagnie

Constructiewerk voor pantsergenie in Mali

Samen met 103Constrcie realiseert ons peloton de bouw van kamp Castor in Gao. Wij hebben het stokje overgenomen van 102Constrcie en 411Pagnie, die ETGM-1 draaiden.

Onze missie is vooral gericht op het constructiewerk; niet op pantsergeniegebied.

Na vele wisselingen van de vertrekdatum vlogen we op 7 mei 2014 naar Bamako, met nog een tussenstop in Casablanca. En van Bamako Airport vlogen we door naar Gao Airfield, dat strak langs zowel het Franse (Serval) als het Nederlandse kamp ligt. Een impressie na 65 dagen.

Van onze voorgangers hadden we het advies gekregen om op Serval legering te gaan betrekken, simpelweg om zo effectief mogelijk rust te kunnen pakken in de siesta en omdat de catering daar beter zou zijn. De legering bestaat uit zespersoons tenten met veldbedjes en klamboes. Ook volgden we het advies om een goed acclimatisatieprogramma te draaien, want op een warme dag loopt het kwik tegen de 50 graden aan.

We draaien nu zes werkdagen en een werkdag ziet er zo uit:

0500 tot 1130 werk

1130 tot 1200 lunch

1200 tot 1500 rust

1500 tot 1800 werk

De fysieke belasting bij zulke temperaturen is groot. Een goede werkplanning en op tijd waterpauzes zijn essentieel. Toch blijft het ook met al deze voorzorgsmaatregelen een pittige klus. Want het klimaat brengt nog meer uitdagingen met zich mee. Je kunt geen beton storten bij 50 graden; je kunt geen kraan gebruiken met harde wind en dan spreek ik nog niet eens over de zandstormen.

WAT HEBBEN WE VOOR ELKAAR GEBOKST?

- Klasse 2/4 en Herstel: 3 gigantische tenten van Firma De Weerd compleet met ET, hekwerk en roldeuren;
- Klasse 5 terrein: maar liefst 1700 HESCO'S, ET, hekwerk en poorten;
- En *last but not least*: Woonchalet 1 staat klaar voor onze opvolgers.

Al met al hebben de jongens uitmuntend werk geleverd en zijn ze gemotiveerd tot op het bot. Voor ons is de ETGM-2 missie nu al geslaagd en dat met een perfecte sfeer binnen het peloton! Iedereen bedankt en voor ETGM-3 veel succes!

Hopelijk gaan we de volgende uitzending weer pantserdingen doen.

Sergeant Guido Alberts, Gpc-GWW-103Constrcie

Laterietperikelen

Elke uitzending is bijzonder, zo ook Minusma in Mali. Wij houden ons bezig met de ondergrondse infra, de laterietplaten, en de woon- en werkchalets op Kamp Castor.

103Constrcie is samen met een groep van 111Pagnie samengevoegd onder de naam ETGM-2. Het zal niemand ontgaan zijn dat het klimaat een grote rol speelt tijdens deze uitzending. Zoals mijn collega Maikel Somsen schrijft: overdag is het 40 tot 45 graden en in de avond nog steeds een graad of 30. Hoewel iedereen probeert zo veel mogelijk zijn rust te pakken, lukt dat niet

altijd met temperaturen in de tent tot 39 graden. Dat heeft natuurlijk grote gevolgen op je werkritme, je rust en je humeur.

De taak die mij was toebedeeld was hoofdzakelijk het verwerken van het lateriet. Wat is lateriet eigenlijk? Wikipedia zegt: 'Lateriet is een verweringslaag van het onderliggende moedergesteente bestaande uit voornamelijk kaoliniet, hematiet en gibbsiet. Na indrogen wordt het materiaal irreversibel hard.' Dit proces ging niet altijd zonder slag of stoot. Of de machines gaan kapot, of het weer gooit roet in het eten.

Het verwerken van het lateriet luistert best wel nauw: is het niet te nat of is het alweer te droog; is het lateriet fijn genoeg? Deze factoren spelen allemaal mee in het eindproduct dat je aflevert.

Na een proefopdracht met lateriet kregen we door hoe je het beste lateriet kunt verwerken en hoe vochtig het moet zijn. Wanneer het weer weer eens omsloeg en ons ineens een nat pak bezorgde, lag de bouw van het veld stil om te voorkomen dat het nog niet nage-trilde lateriet weer kapot gereden werd.

Het is dan ook de kunst om goed vooruit te kijken en je planning als het moet om te gooien, zodat we toch nog productief bezig zijn. Hierin ligt natuurlijk een grote uitdaging voor een beginnend groepscommandant zoals ikzelf.

Al met al was ETGM-2 een leerzame en leuke uitzending met dieptepunten, maar ook zeer zeker hoogtepunten. Petje af voor de mannen en vrouwen van 103 en 111. **Sodeju!**

Sergeant (tijdelijk) Master Lekprasert, Staf en Advanced Constrpel-103Constrcie

Bevorderd worden op de vliegtuigtrap, en naar Mali!

Oktober 2013. Ik, korporaal-1 Lekprasert, ben als technisch specialist elektrotechniek geplaatst bij de staf van 103 Constructie-compagnie. Op het 3-bureau bereid ik oefeningen en steunverleningen technisch voor. Daarnaast ben ik bezig met mijn MBO niveau-3 studie, om hiermee te voldoen aan de toelatingseisen van de KMS.

Maar ineens ging het snel. Begin november bleek dat we met een groot deel van de compagnie gingen deelnemen aan de deployment missie in Mali. Deze eenheid werd samengesteld uit diverse pelotons en vakdisciplines. Ook ik moest mee, als ervaren korporaal bij de ET-groep van het advanced constructiepeloton (adv constr).

Tijdens mijn technische voorbereidingen in Vught kreeg dit allemaal echter een nieuwe wending. Ik kreeg op vrijdagmiddag van mijn CC en de PC-Adv Constr te horen dat ik voor de duur van de uitzending tijdelijk als commandant van de ET-groep ging optreden. Voor mij was dit een mooie uitdaging en een eer om te laten zien wat ik allemaal in huis heb. In Nederland heb ik wel vaker voor langere periodes de groepscommandant waargenomen, maar dit is - weet ik inmiddels uit ervaring - echt wat anders! Dit was een zware uitzending waar fysiek en mentaal het uiterste van mijn groep zou worden verlangd. Samen met de rest van het kader zijn we de uitdaging aangegaan om alles zo goed mogelijk op elkaar af te stemmen en voor te bereiden.

Inmiddels zitten we op bijna driekwart van de uitzending en heb ik al diverse opdrachten moeten voorbereiden, plan-

nen en uitvoeren. Vooral dat voorbereiden en plannen was in het begin best even wennen. Ervaring in de uitvoering had ik wel, maar de voorbereiding is hier in Mali toch echt een ander verhaal. De opvoer van materiaal, de bewoners op je bouwplaats, de inzet van kritieke middelen zoals kranen, de weersomstandigheden; allemaal zaken waar je als korporaal in Nederland maar weinig mee te maken krijgt. Ook de groepsdynamiek en processen zijn op uitzending veel intenser dan in Nederland. Emoties zijn heftiger, irritaties ontstaan sneller en je leert snel de mensen kennen waar je echt op kunt bouwen. Ik heb dan ook veel geleerd op sociaal gebied.

De uitdaging om als commandant het moreel van je groep hoog te houden in temperaturen van boven de 50 graden. Gesprekken voeren met personeel dat extra aandacht nodig heeft en de groep blijven beïnvloeden om samen het gestelde doel te bereiken.

Ik heb veel steun gehad van mijn collega-groepscommandanten, mijn OPC en PC. Met hun tips & tools kon ik zaken slimmer aanpakken en ze hebben me begeleid bij mijn commandovoering, bij de complete 5WH's en bij het voeren van gesprekken. Dank voor de steun en het vertrouwen dat jullie mij gaven.

Ik heb veel geleerd als groepscommandant. Ik hoop hierna snel de kans te krijgen om de KMS te doen. Ik wil daar alle tips & tricks uit Mali bestendigen en uitbouwen, zodat ik ze daarna in de praktijk als groepscommandant weer kan toepassen.

Korporaal-1 Boris Driessen, plv gpc-111Pagnie

naar Mali gaat neemt maar eens een kijkje bij 'HESCOTOPIA' dan krijg je er beeld bij. Omdat ik persoonlijk niet veel ervaring met constructie had, was het voor mij als plaatsvervanger een hele uitdaging. Vooral het vooruit denken over wie wat waar gaat doen was soms erg lastig, maar ik kon gelukkig advies vragen aan de technische mensen in mijn groep.

Al met al was het een zware uitzending door vooral de warmte (dagen met 55° waren geen uitzonderingen) en de lange dagen, maar ook zeker erg leerzaam! Het was een mooie tijd, maar het is in Nederland ook fijn om weer lekker pantservingen te doen.

Een container vol

Natuurlijk was het erg wennen aan de warmte en het klimaat, maar het allermeeeste moesten we toch wennen aan het optreden als constructiegroep. Dat was ook meteen duidelijk bij het openen van de container met alleen maar timmer-, elektro- en installatiesets. Uitdagend, als 'bouwen' slechts een neventaak is!

We waren aangeklikt bij 103Constrcie en begonnen meestal al om vier of vijf uur in de ochtend en aten vaak op het Franse kamp waar we ook sliepen. We hebben met de groep veel losse klusjes gedaan, zoals geïmproviseerde wc's bouwen en een dak voor de ziekenboeg role 1. We hebben ook enkele grote opdrachten gedaan, zoals het bouwen van vier wachtposten: UAV-plaat met 200 HESCO'S en de nodige elektra er bij. En het Klasse-5 punt met ruim 1700 hesco's. Wie nog

De kade aan de Niger bij Gao

Korporaal-1 Joris Visser, tekenaar bij Geniewerken

Landmeten in Mali

Het digitaliseren van de schetsontwerpen naar technische tekeningen; dat is een belangrijke taak van de tekenkamer. Dit ter ondersteuning van allerhande projecten van Geniewerken, in binnen- en buitenland. Deze tekeningen worden gebruikt voor de uitgezonden taakteams en de oefenende eenheden bij de bouw. Ook kunnen wij met diverse landmeetapparatuur assisteren bij het uitvoeren van metingen.

Ik zit bij het projectteam van Geniewerken, de Technische Ondersteuningsgroep (TO-gp) die is aangeklikt voor het technische advies aan ETGM-2. Als tekenaar assisteer ik de TO-gp met het ontwerpen en het reviseren van de tekeningen van Minusma in Mali. Ook zet ik de punten uit in het terrein, waarmee de pelotons hun opdrachten kunnen afmaken. Wat de pelotons aan ondergrondse infrastructuur en utiliteit hebben staan, meet ik weer in om het te verwerken in de *As Built* tekening.

Apart was de opdracht om een aanlegsteiger in de Niger in Gao in te meten. Dat zou eerst de Chinese genie doen, maar die kreeg een andere opdracht, zodat wij (GWW van 103) van de UN een gedeelte van de kade moesten afmaken.

De auteur. Topcon gereed maken voor actie.

Korporaal-1 Michiel Noordzij

In de lateriet-groeve

Samen met twee andere collega's houden we de laterietgroeve draaiende. In de groeve winnen we lateriet en voeren het op voor de ondergrond van elk gebouw of tent op Kamp Castor. Dit gaat gepaard met een hoop uitdagingen en tegenslagen, vooral door de slechte inzetbaarheid van de ingehuurde machines. Deze krijgen het zwaar te verduren, maar dankzij de goede samenwerking met onze onderhoudsgroep kunnen we de machines draaiende houden met de beperkte middelen die we hebben. Maar staat het bij ons stil, dan staat het werk op het kamp ook stil.

Het lateriet ligt onder een dikke stenen top laag. Die moet worden opengeboren met de rippertand van de bulldozer om er bij te komen. Dit gaat gepaard met brute kracht, een hoop geklapper en wolven van stof.

Enmaal bij het lateriet gekomen, herkenbaar aan de rode kleur, wordt dit nat gemaakt door de lokale waterwagen. Vervolgens graaft de graafmachine de vochtige laterietlaag af, waarna de shovel dit op de kipauto's laadt. Die rijden het naar Castor en storten het op de gewenste locaties. Daar kunnen de machinisten het dan gelijk verwerken.

Misschien uiteindelijk routinewerk, maar ja, het bouwen van het kamp moet ergens beginnen.

Korporaal-1 Rick Siersema, OPS-runner 103Constrctie

Aanlegkade en dirtstrip

Als korporaal-verkenningen ben ik naar Mali vertrokken, maar daar ben ik ook OPS-runner, waarvoor ik in de OPS werk. Vergeleken met mijn laatste uitzending TFU-3, is het hier heel anders: een stuk minder dreiging.

Als OPS-runner houd ik *sitreps* bij, die naar C-JSD en naar de VN moeten worden verstuurd. Verder het bijhouden van de SPEAR- en COMMS-meldingen die binnenkomen, of juist meldingen naar buiten verspreiden. Ook het aannemen van UXO- meldingen, en daar een advies op geven.

Als verkenner ben ik samen met mijn sergeant verkenningen naar GAO geweest bij de Bangladeshi, om een opdracht te verkennen voor GWW. Dit voor een aanlegkade aan de Niger, die GWW uiteindelijk tot een topresultaat heeft gebracht.

Ook heb ik een *dirtstrip* van de Fransen verkend, dit voornamelijk om te bezien of de ondergrond van de strip hard genoeg was om er een C-17 op te laten landen. Verder probeer ik te helpen bij de pelotons. En we sporten veel. Op woensdag een veldloop met de hele compagnie, en op zondag een balletje trappen met de staf. Verder dagelijks veel fitnesssen bij de Fransen.

Tekenaar in Mali

Een jaar geleden had ik nooit verwacht dat ik nu hier in Mali zou zitten. Ik werkte namelijk in de buurt van mijn huis in Doetinchem bij een elektrisch storingsbedrijf en zat dagelijks lekker aan de warme maaltijd bij 'moeder de wasvrouw' (mijn lieve vriendin). Helaas verliep na het afronden van mijn niveau-4 Elektrotechniek mijn contract en moest ik op zoek naar een andere baan.

Als spontaan en amicaal persoon is een hiërarchische omgeving als Defensie niet direct het eerste waar je aan denkt. Toch zag ik Defensie als een mooie kans om mijn grote hoeveelheid energie en mijn kennis van ET te combineren.

Sinds 9 september 2013 zit ik dan officieel in dienst. Inmiddels ben ik langer op uitzending dan dat ik paraat heb gezeten bij 103 Constructiecompagnie. Vrijwel direct na mijn AMO werd ik als tekenaar (Autocad) geplaatst. En op de eerste dag in Wezep kreeg ik meteen te horen dat ik binnen enkele maanden mee moest naar Mali. Door de enorme genie-inspanningen voor de bouw van het kamp in Gao was al het inzetbare personeel van de compagnie vereist.

De ervaringen tot nu toe zijn erg positief. Ik ben blij met mijn keuze van een jaar geleden en had deze uitzending nooit willen missen. Ik kijk uit naar eventuele volgende uitzendingen en ben nog steeds erg benieuwd hoe het zou zijn om een losse flodder af te schieten, want dat heb ik nog nooit gedaan. :-)

Soldaat-1 Damon Doorjé, Autocad 103Constrctie

Soldaat-1 Thomas Dijkhuizen, kraanmachinist 103Constrcie

Hijzen van klus naar klus

Sinds 7 mei draaien wij met drie kraanmachinisten Engineer Task Group Mali 2 (ETGM-2). Mijn taak is om niet alleen onze eigen pelotons te ondersteunen, maar ook andere eenheden die onze steun aanvragen voor een hijsklus. Doordat ik telkens met mijn **LIEBHERR** kraan van klus naar klus ga, zie ik veel van het kamp en ontmoet ik ook veel collega's; geen dag is voor mij hetzelfde. De ene dag moet ik containers opbouwen voor een woon-/werkchalet – dat is onze hoofdtak – en de andere dag moet ik een groot plastic zeil in een *bladder* hijsen. Ook klusjes buiten de poort komen voor, zoals containers verplaatsen op het kamp van de *Bangladesh River Rine Unit* en deze vervoeren naar UN Headquarters Sector EAST, beide gelegen in en rondom Gao.

Soldaat-1 Nick Vringer, IT'er 103Constrcie

Storingen storen siësta's

Als installatietechnicus bij het ISH (instandhouding) onderhouden wij het kamp en lossen de storingen op. Wij zijn met een kleine club van drie manschappen onder leiding van eerste-luitenant Tom.

Dit is mijn eerste uitzending en ik wist niet wat ik kon verwachten, maar we zijn goed voorbereid door de compagnie en na aankomst op Castor viel mij alles mee. Ik vind het werk erg leuk en uitdagend omdat geen dag hetzelfde is. Wij hebben ons geplande onderhoud (airco's en controleronde), maar de meeste tijd zijn wij bezig met storingen en kleine opdrachten van de verschillende gebruikers van Kamp Castor. Ik krijg veel vrijheid en verantwoordelijkheden en dat vind ik erg prettig. Voorbeeldje: de ISR-antennemast. Die waren er niet meer, maar er moest er toch een komen van zes meter. De luit zei: je weet welk materiaal we hebben; verzin een oplossing. Daar kun je dus al je creativiteit in kwijt.

Het klimaat hier is extreem, behalve de dagelijkse hitte stormt het soms met windstoten van 120 km/h. De hitte in combinatie met het stof, daar is weinig tegen bestand. Wij hebben ons werkritme hierop aangepast door vroeg te beginnen en een siësta op het heetst van de dag, maar laat dat nu net de tijd zijn dat de meeste storingen zich voordoen.... Wanneer je dus 's middags bent doorgedaan ben je 's avonds op. Maar ja, dat hoort erbij.

Korporaal-1 Willem Kelder en korporaal-1 Bram Zwart

Ervaringen van twee kraanmachinisten in Gao, Mali

Op 8 augustus zijn wij in het vliegtuig gestapt richting de stad Gao in Mali. Wij zijn onderdeel van ETGM-3, een club van 66 fanatieke genisten die een klus als deze wel zien zitten. Onze opdracht is om vier maanden te gaan kranen op en rond het Nederlandse kamp in Gao.

Waar we vooral mee bezig zijn is het bouwen van woonchalets van Drehtainer. We hebben het erg naar onze zin! Er wordt hard gewerkt, de sfeer is goed en de woonchalets schieten als paddenstoelen uit de grond. Wij als mobiele hijskraanmachinisten hebben het geluk af en toe voor een klus van het kamp af te mogen. Laatst kregen we een spoedklus, omdat er een lokale vrachtwagen van Drehtainer met containers met zeer dure en zware zonnepanelen was afgebroken. Aan ons de taak om de twee

containers van de vrachtwagen af te hijsen. Deze klus met een gewicht van 22 ton hebben we geklaard met twee kranen. Ook hebben we met onze **LIEBHERR**, samen met een kraan van de UN, een ponton gehesen voor een VN-eenheid uit Bangladesh. Uiteindelijk is het ponton via de twee kranen en een trekkeroplegger in de rivier de Niger terechtgekomen. Het ponton functioneert nu als aanlegsteiger voor de speedboten van de Bangladesen.

Onze vrije tijd vullen we met films kijken, sporten, spelletjes, keek-op-de-week filmpjes maken, pub quiz avonden en ouderwets bingo spelen, waar natuurlijk ook prijzen bij horen. Kortom: een hele bijzondere ervaring om hier te mogen zijn en gaaf om deze klus te kunnen klaren met een groep van 66 beesten van genisten!

Aanleg themapark bij Bevrijdingsmuseum Nieuwdorp

Uitgraven Uitwateren Verplaatsen

Het bevrijdingsmuseum in Nieuwdorp vertelt het verhaal over de slag aan de Schelde (1944), die een veilige toegang tot de haven van Antwerpen en de bevrijding van Zeeland opleverde, maar veel slachtoffers kostte. Het gaf de geallieerden een belangrijke extra mogelijkheid om materieel op te voeren, waar wij onze bevrijding aan te danken hebben.

WRAK

Eind 2013 zouden duikers van 105 en de marine een wrak in het Veerse Meer bergen; een tot mijnenlegger omgebouwd landingsvaartuig uit de Tweede Wereldoorlog. Deze bijzondere berging trok de aandacht van het Bevrijdingsmuseum in Nieuwdorp. Dit museum heeft uitbreidingsplannen – men wil een themapark realiseren – en het wrak zou daar goed in passen. Er was een stuk grond beschikbaar waar dit wrak zou kunnen liggen, totdat het themapark klaar was. Er liepen verschillende vergunningsaanvragen, toestemmingen, aankopen van grond en gesprekken met gemeente en provincie. Het wrak zou, in drie delen gesheden, verplaatst worden over water en land naar het museum. Nu is de Zeeuwse klei opgedroogd bijzonder draagkrachtig, maar dit was niet het geval tijdens het vóchtige einde van 2013. Er moest iets verzonnen worden om de wrakdelen op een trekkeroplegger 200 meter in het terrein te krijgen en te lossen. Allerlei GWW-vraagstukken passeerden de revue.

GEEN WRAK

Uiteindelijk bleek het niet gelukt de vergunningen tijdig rond te krijgen en ook bleek – eenmaal op het droge – dat de staat van de wrakdelen niet voldoende was om ze te preserven en tentoon te stellen. Wel is een aantal onderdelen, zoals het kanon, er uitgehaald voor het museum. Einde oefening voor het wrak dus, maar de gedachtevorming over de aanleg van het themapark ging gewoon verder. Zouden onze machinisten daar een rol in kunnen hebben? Want alleen al het aanleggen van weg en strand (het initiële plan) zou de broodnodige GWW-ervaring opleveren, laat staan het aanleggen van (het begin van) het themapark. Ervaring die normaliter bij de meesten niet verder reikt dan de opleiding en een enkel praktijkmomentje. Wat zou het dan mooi zijn indien de vergunningen er zouden komen en wij praktijkervaring konden opdoen. Win-win dus: het museum kreeg zijn themapark en wij konden ervaring opdoen. Want op De Kamp-3 is namelijk geen Zeeuwse klei met daaronder een stabiele zandlaag die verplaatst moet worden om een nieuw gebouw uit te kisten.

AAN DE SLAG

De vergunningen kwamen er en wij kregen toestemming om vijf weken lang, van 6 mei tot 6 juni 2014, aan de slag te gaan. Wat gingen we doen:

- een dijk, strand en waterpartij aanleggen;
- voorbereidingen treffen voor de fundering van diverse gebouwen;
- terrein ophogen: sloot verleggen, zand aanvoeren;
- duiker plaatsen en een ringweg aanleggen;
- bommen rooien;
- 10 velden 2-1 baileybrugslag;
- versperringen maken.

Ruim voldoende werk voor vijf weken! De middelen zijn vooraf aangevoerd maar moesten wel voor het eind van die vijf weken retour zijn i.v.m. onderhoud en volgende opdrachten.

GEPENSIONEERD? LEUKE KLUSSEN

Wim van de Sluis, vrijwilliger van het museum, zou zorgen voor praktijkbegeleiding. Een man met een schat aan ervaring in GWW, die mensen leert met machines om te gaan, maar ook tips en inzicht geeft. Hij is reeds gepensioneerd, maar vindt het zonde om zijn machines weg te doen en neemt alleen nog leuke klussen aan. En het museum is een van die leuke klussen. Het mooie is dat hij zijn graafmachine en tractor met kipbak ter beschikking stelde aan ons.

Zelf namen we de volgende machines mee:

- 3 x UNIBM met bak, palletvorken en hijsboom;
- 1 x angledozer;
- 2 x Scania met kipmodule;
- 1 x HGM 200R (met dank aan 103Constric).

WINST

In de eerste week waren er van de PPS twee leerlingen en een instructeur met dozer aanwezig. Daar zag men dus ook de leerwinst van deze opdracht. Zelf hebben wij veel trainingswinst behaald:

- door te rouleren op verschillende machines zijn er aardig wat disciplines beoefend;
- het draaide niet om snelheid of kubieke meters per uur, maar om vaardigheid, werkvoorbereiding en inzicht. Je zag de mensen groeien en die snelheid kwam er toch echt ook wel.

BALANS

De afgegraven klei en zand waren nog bijzonder nat en moesten in depot uitwateren voor het verplaatst kon worden. Meestal duurde dit een dag. Het is dan natuurlijk wel zaak dat je een balans vindt tussen uitgraven, uitwateren en verplaatsen. Regen frustreert hierbij behoorlijk, de klei en grond worden wederom nat en Scania's zijn verre van bruikbaar op de natte kleigrond. Lang leve het stopwerk. Op het terrein werd eerst gewerkt met een gesloten grondbalans, maar later bleek dat we zand tekort kwamen. Dit werd beschikbaar gesteld en door ons opgevoerd en verwerkt.

Al met al een bijzondere klus die maatschappelijk gezien veel aanzien heeft gekregen, met veel waardering voor het museum zelf. Ook wij hebben aardig wat aandacht gekregen van media en diverse bezoekers. Meestal vinden genisten media maar niets, maar nu kregen we alleen maar positieve reclame. De publiciteit levert extra bezoekers op en dat is nou net de bedoeling. Mensen informeren over een niet mis te verstane slag die van invloed is geweest op ons huidige bestaan. Maar ook veel waardering voor ons als genie; iets blijvends terugdoen voor de maatschappij. Het geeft een lekker gevoel, dat men na oplevering niet zegt: "Ja, ziet er goed uit, gooi maar weer dicht en een beetje rap want....." ●

International army divers exercise: Genieduikers bij 'Roguish Buoy' Canada

Voor vier duikers van 105 Geniecompagnie Waterbouw begint februari 2014 met een uitnodiging om deel te nemen aan een oefening in British Columbia te Canada. Naast Nederland zijn ook *army divers* van Engeland, België en Frankrijk te gast om samen met Canada geïntegreerd drie weken samen te werken bij *pier demolition*, *obstacle breaching* en *devistation lanes*. Naast een oefenkaraker werd de internationale samenwerking afgesloten met een eindopdracht (*mission day*).

VEILIGHEID

Bij aankomst zijn alle internationale duikteams onderverdeeld bij een Canadees duikteam. Om elkaar beter te leren kennen is er door alle teams een presentatie gegeven over eigen organisatie, materiaal, training en een terugblik op 2013. De internationale partners waren bijzonder onder de indruk van onze Nederlandse middelen, maar daarnaast ook zeker van de grote omvang van onze pelotonsopdrachten. We kregen eerst een veiligheidsbriefing, omdat er per nationaliteit verschillende veiligheidsprocedures worden gehanteerd. Zo is iedereen op de hoogte van de procedures wanneer er onder of boven water calamiteiten zijn. En iedereen moest ook enkele noodprocedures uitvoeren (o.a. overgaan op noodlucht en *rescue* van bewusteloze buddy) om deel te mogen nemen aan het programma.

UITRUSTING

In de oefening werd gebruik gemaakt van Canadese duikuitrusting, zowel *scuba* (lucht vanuit een cilinder op de rug) als *surface supplied* (lucht met een slang naar de oppervlakte). De duikuitrusting verschilt iets van de Nederlandse uitrusting, maar in de praktijk levert dit geen beperking op. Ook hebben we gewerkt met onderwatergereedschappen. Hydraulische gereedschappen zijn bijvoorbeeld de kettingzaag, slijptol en breekhamer; lassen en snijden doen we met elektrisch gereedschap. Alles is vrijwel identiek aan de Nederlandse spullen, alleen de hefballonnen niet.

ORKA'S

De eerste vier dagen stonden in het teken van *pier demolition* en *obstacle breaching*. De Can/Nld en Can/Brit zijn hiervoor gestart in Whirlbay, een baai

die in open verbinding staat met de zee. Deze baai is een militair oefenterrein. Er mag 10kg springstof in één detonatie worden afgezet; nogal veel naar Nederlandse maatstaven. Nu leven er in die baai zehonden en orka's. Om deze dieren op de springdagen uit de buurt te houden maakt men gebruik van een bubbelscherm (een lange brandslang met gaatjes) aangesloten op een compressor. Alle springopdrachten zijn een dag vooraf met exercitiemiddelen voorgeoefend om de verschillende werkwijzen van verschillende landen te analyseren en te bespreken.

PIER DEMOLITION

Pier demolition is het vernietigen van betonnen en houten ondersteuning van bijvoorbeeld een brug of steiger onderwater. Er was een ondersteuning nageemaakt van grote betonnen blokken en houten palen gestort in beton.

Doordat er veel tijd en budget is uitgetrokken konden de teams realistisch oefenen. Alle ladingen zijn uitwendig aangebracht en onderling verbonden met een ringleiding. De gebruikte explosieven zijn vergelijkbaar met onze springmiddelen en ook het plaatsen van ladingen komt overeen, maar de ringleiding 'voor een gelijktijdige detonatie' wijkt enigszins af van onze procedure.

OBSTACLE BREACHING

Obstacle breaching is het doorbreken van een aantal hindernissen in de waterlijn. De objecten waren een tweetal hedgehogs (egels) en een drierols concertina. De egels zijn onderwater met c4 ladingen voorbereid en tot ontploffing gebracht. De drierols concertina is onder water vernietigd met twee geschakelde bangalore torpedo's. De *devastation lanes* bevonden zich op Alberthead, ook een baai. Elk team kreeg de opdracht om met gereedschappen de bodem van de baai/haven schoon te maken van objecten/puin die volgens het scenario de haven versperden. De Canadezen zijn op Haïti met zo'n situatie geconfronteerd. Na de objecten te hebben verzameld met 'hefballonnen' is het materiaal (gewapend beton/hout/staal) in stukken verkleind en afgevoerd naar de oppervlakte. Werken met gereedschap onderwater is voor de duikers van 105 Geniecompagnie Waterbouw

geen onbekend terrein. De inbreng van kennis en ervaring werd daarom enorm gewaardeerd.

MISSION DAY

Het hele programma werd afgesloten met een missiedag, waar de teams hun opgedane kennis konden trainen. Een samengesteld team uit Canada, Engeland en Nederland heeft een neergestorte (dummy) helikopter met crew (dummy) moeten lokaliseren en bergen. Naast het bergen van de piloot met behulp van een 'lijkenzak' moesten we opnames maken voor eventueel vervolgonderzoek. De helikopter is met behulp van hefballonnen verplaatst naar een betere locatie en is daar vervolgens met gereedschap verkleind tot transportabele stukken, en afgevoerd.

PROFESSIONELE PARTNER

105 Geniecompagnie Waterbouw heeft in de oefening Roguish Buoy laten zien een betrouwbare en professionele partner te zijn bij militair werken onder water. En we hebben internationale contacten gelegd voor een mogelijke samenwerking in de toekomst. ●

Sergeant-majoor Hendrik van Gelder, 102Constrcie

Duitse onderscheiding voor 101 Geniebataljon

Wezep, 16 oktober 2014 – De dag van het bataljonsappèl begint regenachtig; net zo regenachtig als in Ohrdruf vorig jaar juni, toen er een noodkreet van de Duitse regering kwam. In Torgau dreigden de dijken langs de Elbe weg te spoelen. 101Gnbat, dat in Ohrdruf zich voorbereidde op zijn operationele gereedheid, kreeg toen opdracht zich gereed te maken voor inzet aan de Elbe en vier uur later waren ze al ter plaatse. Alleen een constructiepeloton was in Volkell baileybruggen aan het bouwen voor de open dagen van de luchtmacht.

Vorig jaar november 2013 had de regering van Sachsen al de 'Fluthelferorden des Landes Sachsen 2013' uitgereikt aan hen die minimaal 24 uur geholpen hebben.

Vandaag volgt een nationale Duitse onderscheiding voor in totaal 284 genisten. Op het bataljonsappèl krijgen zo'n 150 militairen, voornamelijk genisten, de medaille uit handen van de Duitse ambassadeur Franz Josef Kremp, die lovende woorden sprak. Luitenant-kolonel Caelen: "De rest zit *all over the world* voor Defensie: Afghanistan, Belize, Burundi, Jordanië, Mali en Turkije." Aansluitend kregen de militairen de medaille opgespeld door de ambassadeur en een aantal hooggeplaatste Duitse militairen. De aanwezige marketentsters schonken de bekende borrel aan iedereen waarna de ceremonie afgesloten werd met het zingen van het Mineurslied onder de bezielende leiding van de regimentsadjutant. ●

De genisten werkten samen met hun collega's van Panzergrenadierbrigade 37 Freistaat Sachsen in de oostelijk gelegen stad Torgau aan der Elbe. Door de aanhoudende hoge waterstand van de rivier had de dijk het destijds zwaar te verduren. De militairen moesten op vier kwetsbare plekken ingrijpen. Dankzij de inzet van man- en machinekracht voorkwamen zij dat de waterkering het begaf.

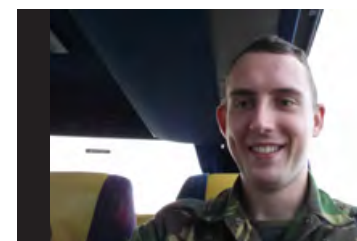
Constructiegenist bij 102: "Bouwen is mijn passie"

Acht genisten van 102Constrcie vertellen iets over henzelf en over hun werk. Eén man is nog niet op uitzending geweest; de andere zeven hebben er samen veertien op hun naam staan. Ze zitten of zaten in Mali, Burundi, Turkije en Afghanistan. Opvallend is, dat drie van hen al jaren ervaring in de bouw hadden voordat de genie in beeld kwam. Maar na tien jaar metselen wil je kennelijk toch eens iets anders doen. Dat kan bij 102Constrcie.

Soldaat Dominique Berende (24) uit Naaldwijk, die gelijk met Dion bij 102 kwam, was voorheen vijf jaar bouwvakker. En ook hij is mee naar Burundi en werkt daar als bouwkundige aan het renoveren van het hospitaal: "Leuk om mee te maken hoe ze hier bouwen. We werken hier vooral met lokale middelen en gemiddeld helpen tien Burundezen ons mee."

Soldaat-1 Dion Hulzebos, is van het noordelijke Den Helder, waar hij de VeVa-3 volgde, kort na zijn entree bij 102 doorgereisd naar Burundi. Daar heeft de GWW'er, met collega's van 102, het OTCGenie en een clubje genezerikken zijn eerste grote 'oefening'. In Bujumbura maken ze met z'n vieren een degelijke ambulance oprit voor hun 'Centraal Militair Hospitaal': "We werken hier vooral met lokale materialen. Erg wennen om een straat aan te leggen met handgebakken H-klinkers en opsluitbanden. Veel werk dus om die stenen passend te maken en af te bikken." Het zal niet zo strak ogen als thuis, maar Dion is toch tevreden over het resultaat. Werken met de Burundese militairen is ook een ervaring op zich: "Communiceren zonder tolk in de buurt? Gewoon met je handen zwaaien!" Hij leert veel over de andere cultuur, maar ook hoe je als GWW'er moet improviseren.

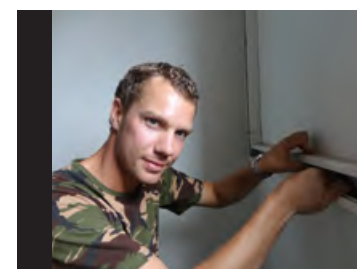
Sld-1 Kevin Markerink (23) had al een MBO-3 ET (elektrotechniek) en is pas sinds eind 2013 elektromonteur/tekenaar bij 102. Hij mocht direct mee naar Gao om daar Kamp Castor uit het niets te laten verrijzen. Sinds kort woont hij samen met zijn vriendin in Deventer.

Korporaal Willem Herman de Boone was tien jaar eerder al in Wezep aangekomen. Hij was machinist op de shovel, de grader en de HGM. Ook werkte hij bij de SMOD, maar keerde uiteindelijk terug naar het GWW-peloton, nu als kpl/cogp en viertonnerchauffeur. En hij is daar ook assistent-werkvoorbereider. In 2006 stampte hij met zijn club Camp Hadrian uit de grond en begin 2014 zat ook hij bij ETGM-2 in Mali. 12 Jaar dus al bij 102; hij vindt het nog steeds de club!

Korporaal-1 Marc Ravenhorst (27) is niet de langstzittende, maar wel degene met de meeste uitzendingen op zijn conduitestaat. (2009: Burundi, 2012: Kunduz/MeS, 2013: Adana, Turkije en momenteel voor zes weken in Burundi). Voor hij in 2008 bij de compagnie kwam werkte hij vijf jaar in de bouw en haalde daar zijn MBO-3 diploma. Met zijn ervaring is hij nu korporaal-bouwkunde bij het advanced constructiepeloton. In Bujumbura begeleidt hij nu een groep Burundezen. Ze zijn daar bezig met een stenen wachthuisje inclusief twee wc's en elektra, maar de bedoeling is dat ze later zelfstandig een gebouw kunnen neerzetten. Grootste uitdaging: de taalbarrière!

Korporaal-1 Raoul van den Berg (25) wil misschien in de voetsporen treden van Marc, en is daartoe begonnen aan de opleiding MBO-3 Elektrotechniek. Hij is plava in een groep met alleen maar elektriciens en die vaklui begrijpen elkaar heel goed. Uitzendingen waren toch het mooiste, omdat hij dan zelfstandig, bijvoorbeeld als storingsmonteur, in zijn vakgebied opereert.

Soldaat-2 Sebastiaan Schram (28) is de man die al tien jaar had gemetseld. Hij had wel eens aan de landmacht gedacht, maar de bouw was echt zijn passie. Pas toen hij wat minder werk kreeg, is hij gaan solliciteren bij de landmacht. En bij 102 is hij op de juiste plek. Binnen de landmacht kreeg ik de mogelijkheid om bij de elektrotechniek aan de slag te gaan. Daar schakelt hij om – om maar een passende term te gebruiken – tot elektromonteur. Gelukkig is dat veel meer dan alleen een paar draadjes aansluiten, dus hij kan nog veel leren. Nieuwe passie wellicht?

Sergeant Marcel Oosting (24) zweert bij het nut van ervaring: "Om iets moois en goeds neer te kunnen zetten met zo min mogelijk middelen moet je creatief zijn en met je groep tot een oplossing komen die werkt." En ervaring heeft hij al aardig wat op kunnen doen: in 2013 bij de Redeployment van Kunduz, begin dit jaar Deployment in Mali en nu (november 2014) staat hij op het punt daar met ETGM-4 Kamp Castor verder af te maken. Marcel voelt zich op uitzending als een vis in het water met zijn groep van acht elektriciens: "Daar gebeurt het echte werk, en altijd lekker druk. Kampementen moeten nou eenmaal worden gebouwd, onderhouden en afgebroken." En hoewel het vele weg zijn niet zo leuk is voor het thuisfront, blijft hij toch nog graag een tijd werkzaam als constructiegenist.

Hans Sonnemans, voormalig manager Geniemuseum

DE KAZERNES

en militaire terreinen van Vught

VOORWOORD REDACTIE

Welke huidige genist is niet opgeleid in Vught en welke oudere genist is niet op z'n minst ooit werkzaam geweest op een van de kazernes in Vught? De meeste genisten zijn ook wel op de hoogte dat de huidige Van Brederode- en Lunettenkazerne ooit deel uitmaakten van het voormalig concentratiekamp Vught. Maar daar houdt voor de meesten de historische kennis over de kazernes en militaire terreinen van Vught wel op. Hans Sonnemans, onze voormalige museummanager, schreef voor de Vughtse Historische Reeks een artikel over het ontstaan, ontwikkeling en gebruik door de jaren heen van de kazernes en terreinen. In een viertal delen wordt in Genist het verhaal in zijn geheel verteld. In deze uitgave het derde deel, de periode vanaf 1945 tot 1960. In deze periode krijgt het voormalig concentratiekamp diverse herbestemmingen die uiteindelijk leiden tot het concentreren van alle genieopleidingen in de kazernes in Vught.

IN SEPTEMBER 1944 TROKKEN DE EERSTE GEALLIEERDE TROEPEN DE NEDERLANDSE GRENS OVER. DE BEVRIJDING LIET VOOR VUGHT EN OMGEVING NOG OP ZICH WACHTEN. UITEINDELIJK WERD TUSSEN 24 EN 27 OKTOBER, VANUIT SCHIJNDEL, DE AANVAL INGEZET DOOR BRITSE TROEPEN, 51 HIGHLAND EN EEN BATALJON BLACK WATCH, EN WERD HET DORP BEVRIJD. HET CONCENTRATIEKAMP WAS AL VANAF BEGIN SEPTEMBER ONTRUIMD. DE GEVANGENEN WAREN GETRANSPORTEERD NAAR ANDERE (VERNIETIGINGS)KAMPEN. SLECHTS ENKELE GEWONDE DUITERS WAREN ACHTERGEBLEVEN EN DEZE GAVEN ZICH ZONDER MEER OVER.

Na de bevrijding werden de gebouwen van het voormalige concentratiekamp gebruikt voor de internering van gestrafte geallieerde militairen, van collaboratie verdachte personen en van geëvacueerde Duitse burgers.¹ Ze werden bewaakt door Stoters, militairen van het Regiment Stoottroepen, de eerste Nederlandse militairen op het terrein. Een aantal voormalige kampgebouwen kreeg (niet officieel) namen als Margriet-, Irene- en Wilhelminakazerne. Pas in 1950 kreeg het hele terrein formeel de bestemming kazerne, onder de naam Lunettenkazerne.

Op dinsdagmiddag 19 juni 1945 rond 17.00 uur was tot ver in de omtrek van de Frederik-Hendrikkazerne een enorme knal te horen. Op de kazerne, waar Nederlandse troepen gelegerd waren, was een munitieopslagplaats de lucht ingevlogen met als triest gevolg twee dode militairen en maar liefst honderd gewonden.²

Na de bevrijding werd begonnen met de wederopbouw van de landmacht. Dit zou versneld worden door de twee 'politieele acties' in Nederlands-Indië (1947-1949). Het Regiment Stoottroepen, deels ontstaan uit verzetseenheden in 's-Hertogenbosch, werd vanaf 1947 in

de stad gelegerd. Vanaf 1953 vertrokken de Stoters naar Venlo en werden de depots (opleidingscentra) van de Garderegimenten Grenadiers, Jagers en Prinses Irene - het 1e (Garde) Infanteriedepot - in 's-Hertogenbosch en in de Frederik-Hendrikkazerne in Vught gevestigd.

Nog heel goed herkenbaar, gebouw D op de Lunettenkazerne, deel van het zogenaamde "Duits kruis", eind jaren vijftig van de vorige eeuw.

'HET OOG DES KONINGS'

Het Garderegiment Grenadiers en Jagers is opgericht in 1829. Het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene ontstond uit de Irene Brigade, opgericht in 1941 in het Verenigd Koninkrijk. Deze brigade nam deel aan de bevrijding van Nederland in 1944 en 1945. Het verschil met de andere infanterieregimenten was dat de garderegimenten bestemd waren om te dienen onder het oog des Konings (wat inhoudt dat ze daàr dienen waar de Koning resideert). De dienstplichtigen voor deze garderegimenten werden in drie compagnieën opgeleid, voor ieder garderegiment één. De regimentscommandanten hadden hun 'zetel' in de

Bevrijd Vught

DEEL 3

De gebouwen in het zogenaamde "Duits kruis" op de Lunettenkazerne, eind jaren zestig. Tegenwoordig noemen we dit het "Kolonel Sedgeplein". De nationale driekleur wappert tegenwoordig op de Van Brederodekazerne.

Frederik-Hendrikkazerne en de vaandels werden er bewaard.

Het Garderegiment Grenadiers en Jagers beschikte al vanaf 1913 over een eigen museum in 's-Gravenhage. Tijdens en kort na de oorlogsjaren leidde de collectie een zwervend bestaan. In 1954 vonden in Vught, 's-Hertogenbosch, 's-Gravenhage, Harskamp, Ede en Scheveningen festiviteiten plaats ter gelegenheid van het 125-jarig bestaan van Grenadiers en Jagers. In de maanden juli en augustus 1954 was een vitrine-tentoonstelling ingericht bij Vroom & Dreesmann in 's-Hertogenbosch. Het zag er naar uit dat de Grenadiers en Jagers nog vele jaren in Vught zouden blijven. De discussie over het overbrengen van de hele collectie naar die plaats en het inrichten van een museum kwam op gang.

In mei 1955 stelde de depotcommandant een ruimte in een gebouw van de Frederik Hendrikkazerne ter beschikking. Men bracht de collectie in zijn geheel over van 's-Gravenhage naar Vught. Nog in de opbouwfase, bij een bezoek op 12 juli 1955, gaf prins Bernhard blijk

van zijn belangstelling voor de collectie. Op 31 januari 1956 vond de officiële opening plaats.³

Het nog jonge Garderegiment Fuseliers kon natuurlijk niet achterblijven. Op 6 april 1956 opende mevrouw D.M.F. de Ruyter van Steveninck-Houwing, weduwe van de in 1949 overleden commandant van de voormalige Irene Brigade, het Museum van het Garderegiment Fuseliers, gevestigd in een klaslokaal van een compagniesgebouw van de Frederik Hendrikkazerne. De basis voor die verzameling werd gelegd door schenkingen van vele oud-leden van de Irene Brigade en de bataljons van het regiment, teruggekeerd van de politieele acties in Indonesië. Op 5 september 1957 bezocht de dan achttienjarige naamgeefster van het regiment, prinses Irene, het museum. In 1964 vond er bij de Koninklijke Landmacht een ingrijpende reorganisatie plaats. Ten gevolge hiervan verlieten de opleidingscompagnieën Grenadiers, Jagers en Fuseliers Vught. De taken binnen het regiment werden overgenomen door de parate bataljons. Voor de Fuseliers betekende dat een verhuizing van vaandel en museum naar de Westenbergkazerne

in Schalkhaar. De Grenadiers en Jagers kwamen uiteindelijk in de Oranjekazerne in Schaarsbergen terecht.

GENISTEN NAAR VUGHT

In 1949 vestigde zich een ander wapen in 's-Hertogenbosch en Vught, namelijk de genie. Enkele eenheden van het Depot Genietroepen en de genieherstelcompagnieën betrokken de Lunettenkazerne en de Frederik-Hendrikkazerne (en de Willem I-kazerne in 's-Hertogenbosch) behorend tot het garnizoen 's-Hertogenbosch.

In het voorjaar van 1953 werden alle elementaire opleidingen van de genie overgeplaatst naar het garnizoen 's-Hertogenbosch. Op 11 juni startte de eerste samengevoegde rekrutenopleiding (basisopleiding van nieuwe dienstplichtigen) van acht weken. Hierbij ging officieel het 'fillersysteem' van start: iedere twee maanden werden nieuwe dienstplichtigen opgeroepen, zes lichten per jaar.

De twee grote hallen op het terrein van de Lunettenkazerne, zestig meter lang en twintig meter breed, werden 'Philipshallen' genoemd. Deze naam ►

De begrafenis van kolonel Potjes, eind september 1953. De commandant van het Depot Pioniers, onderdeel van het Depot Genietroepen, overleed tijdens zijn laatste werkdag op de Lunettenkazerne.

Op 5 september 1957 bezocht de toen 18-jarige Prinses Irene het museum van het naar haar vernoemde Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, gevestigd op de Frederik-Henkdrickazerne.

herinnerde aan de oorspronkelijke functie in de oorlogsjaren: werkplaats voor gevangenen die voor Philips arbeid verrichtten. Nadat de Dienst der Genie de zware oorlogsschade hersteld had, kregen de hallen in oktober 1952 een nieuwe naam: 'Mineurshallen'.⁴

Het Fanfarekorps der Genie, overgeplaatst vanuit Utrecht, werd zeer populair in 's-Hertogenbosch door de wekelijkse marsen.⁵ In mei 1958 werd het 210-jarig bestaan van het Regiment Genietroepen in de stad gevierd. Op 28 oktober van hetzelfde jaar kregen de genieonderdelen hoog bezoek: koningin Juliana kwam naar Vught. In de Lunettenkazerne bezichtigde de koningin de manschappenkeuken en de hindernisbaan, waarop een aantal recruten oefende. Verder toonde een peloton hoe onder moeilijke omstandigheden veldversterkingen kunnen worden aangelegd.⁶

Voor kolonel Potjes (infanterist en sinds 1 juni 1953 commandant van het Depot Pioniers, onderdeel van het Depot Genietroepen) had dit koninklijke bezoek het hoogtepunt moeten worden bij zijn afscheid. Het zou voor hem echter heel anders en dramatisch verlopen: Op 26 september j.l. werd in het Depot een ouderdag gehouden. De opkomst van ouders en verloofden was nog nooit zo groot geweest: bijna 1000 belangstellenden. Zoals hij gewend was sprak kolonel Potjes, vanaf het toneel in de manschappenkantine, zijn gasten toe, met naast zich o.a. de veldprediker, de aalmoezenier en de officier van gezondheid. Dat de microfoon niet werkte, vond hij geen bezwaar; deze handicap werd met een hem typerende opmerking: "Ik vind het prettiger zo van hart tot hart met u te spreken" in een voordeel omgezet. Midden in zijn toespraak greep

hij onzeker naar het voorhoofd en zakte ineen. Nooit is een toneelstuk onder dramatische omstandigheden gedaald. Hij overleed kort daarna. De belangstelling bij de uitvaartdienst en bij de begrafenis, die met militaire eer plaatsvond, was werkelijk overweldigend, aldus het blad Genie van november 1958. De kolonel was overigens niet de enige die in die vijftiger jaren het leven liet in de Lunettenkazerne. De landelijke pers maakte in april 1955 melding van een dodelijk ongeval van de twintigjarige genist J. Schoonenwolf uit Amsterdam. Hij kwam bij een sprong van de hindernisbaan ten val, brak een nekvervel en overleed ter plaatse. Ruim een jaar eerder, begin januari 1954, was de eveneens twintigjarige soldaat A. Kater om het leven gekomen. Hij werd door een noodlottig schot met een losse patroon zodanig gewond dat hij aan de opgelopen kwetsuren bezweek. Kameralen van het slachtoffer droegen de kist kerkwaarts.⁷ ●

¹ Jeroen van den Eijnde, 'Niet verbeterd maar verbitterd. Het Interneringskamp Vught van oktober 1944 tot mei 1945', VHR 11 (2009) 177-202.

² De Stem, 20 juni 1945.

³ C. Somers, Geschiedenis Museum Grenadiers en Jagers (2012).

⁴ Genie, november 1952. Het is niet duidelijk hoe die oorlogsschade is ontstaan, vernietigd door de Duitsers of beschadigd kort na de bevrijding. Zie over de oorlogssituatie: P.W. Klein en Justus van de Kamp, Het Philips-Kommando in Kamp Vught (Amsterdam 2003).

⁵ Zie het artikel in dit jaarboek van Tjeerd de Vries, 'Zestig jaar militaire muziek in Vught. Muziekinstrumenten en het leger: een verrassende combinatie'.

⁶ De Tijd, 28 oktober 1958.

⁷ Limburgsch Dagblad, 8 januari 1954.

Stichting Geschiedschrijving Genie (SGG) publiceert

De SGG maakt deel uit van de verzameling genie-instellingen die gezamenlijk de doelstellingen van het Regiment Genietroepen nastreven. Daartoe onderhoudt de stichting met regelmaat contact met vertegenwoordigers van de genie-eenheden, de genieverenigingen en overige stichtingen en uiteraard met de regimentscommandant en zijn staf.

IN BEHANDELING

Momenteel hebben we de volgende thema's onder handen:

1. De genie in Libanon (behandelaar: kapitein b.d. Henk Hoeve);
2. Het duikbedrijf van de genie (behandelaar: kapitein b.d. Leo Lagarde);
3. 325 Jaar bouwen voor de landsverdediging (actualisering '300 Jaar bouwen voor de landsverdediging'; behandelaar kolonel b.d. Jos Overman);
4. In de planning: De genie-reservist

DOELSTELLING

De stichting heeft ten doel het bevorderen van wetenschappelijk verantwoorde studies en de publicatie ervan en het bekend stellen van activiteiten en gebeurtenissen, die verricht zijn door, hebben plaatsgevonden bij, of anderszins in verband staan met het Wapen der Genie of de Dienst Vastgoed Defensie (voorheen DGW&T / Dienst der Genie) en voorts al hetgeen met een en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn; alles in de ruimste zin des woords.

HOE WIL DE STICHTING HAAR DOEL BEREIKEN?

- Relevante onderwerpen selecteren die voor een beschrijving in aanmerking komen.
- Medewerkers benaderen voor het verrichten van onderzoek, het vastleggen en beschrijven van gebeurtenissen, activiteiten en dergelijke en het stimuleren van deze werkzaamheden door begeleiding, advisering, assistentie en coördinatie.
- Al dan niet spontaan aangeboden kopij beoordelen op geschiktheid voor publicatie.
- Bemiddeling en assistentie verlenen bij de publicatie van geschikte kopij, dan wel het zelfstandig verzorgen van uitgaven.

BESTUUR SGG

- Voorzitter: kolonel b.d. Jos Overman;
- Secretaris: luitenant-kolonel b.d. Jan Hoogenboom;
- Penningmeester: vacant (na het recente overlijden van kapitein van Militaire Administratie Henk Wielheesen);
- Vertegenwoordiger Vereniging Officieren Genie: luitenant-kolonel b.d. Theo van Kauwen;
- Vertegenwoordiger actief dienende officieren: majoor Hermen de Haan;
- Vertegenwoordiger Vereniging Genie Onderofficieren: adjudant Herman Jogems;
- Vertegenwoordiger actief dienende onderofficieren: adjudant Erik Slingerland.

CANON GENIE

In het boek '250 jaar Regiment Genietroepen' (1998) is de oude en ook de meer recente geschiedenis van ons regiment belicht. We verkennen op dit moment de mogelijkheden tot het ontwikkelen van een canon voor het Regiment Genietroepen: een laagdrempelige digitale versie van de geschiedenis van ons regiment die via de website van het regiment (en eventuele andere portals) kan worden benaderd. Belangstellenden kunnen daar de onderdelen van de geschiedenis via 'digitale vensters' op maat benaderen. ●

Kap b.d. Jan Wolterink, coördinator deelname NLVD

Defilé Veteranen Regiment Genietroepen 2014

Ook dit jaar heeft opnieuw een detachement veteranen van het Regiment Genietroepen deelgenomen aan het defilé tijdens de NLVD in de Haagse binnenstad. Ook een detachement actiefdienende genisten was aangesloten en uiteraard werden beide detachementen voorafgegaan door ons eigen Fanfarekorps der Genie. Dit jaar waren er weer meer jonge veteranen die wilden deelnemen.

Na afloop van het defilé gaven genie-autoriteiten acte de présence in de grote tent om een geniedronk uit te brengen op het regiment.

Voor 2015 hopen we op nog meer jonge veteranen die in het juiste (veteranen)tenu Nederland willen laten zien dat ze trots zijn om, door hun deelname aan missie(s), een bijdrage geleverd te hebben geleverd aan vrede en veiligheid.

Dus als je (genie)veteraan bent en ook met het detachement van het Regiment Genietroepen mee wilt defileren in 2015, houd dan in het voorjaar de social media van het regiment (website, Facebook) in de gaten voor aanmeldingsinformatie. ●

Sodeju!

Joop den Haan, secretaris VOPET

Vereniging (Oud) Pontonniers en Torpedisten

Meiherdenking Amsterdam 4 mei 2014

Eind april horen we dat de VOPET een krans mag leggen op 4 mei tijdens de herdenking op de Dam te Amsterdam, samen met de Stichting Marechaussee Contact (SMC). Jaarlijks mogen twee verenigingen binnen het Veteranen Platform een krans leggen voor de omgekomen militairen en koopvaardijpersoneel. Verbaasd, maar onmiddellijk geantwoord dat we de uitnodiging zeer op prijs stellen.

Wij vonden dat onze oudste veteraan dhr. Jan Fernhout deze eer zou toekomen. Maar gezien zijn respectabele leeftijd (97 jaar) en de reisafstand moest hij voor deze eer bedanken. Hierop is besloten dat onze voorzitter Piet van Haaften de eervolle taak op zich zal nemen.

Voor een goed verloop van de plechtigheid wordt er enkele malen binnen geoefend en op de locatie zelf. De groep kransleggers gaat begeleid over de Dam naar het officiële programma in de Nieuwe Kerk. Na het plaatsnemen van de Koning en Koningin komt de bekende schrijver Jan Terlouw voor zijn toespraak naar voren. Zijn persoonlijke oorlogservaring maakt diepe indruk op de 1700 aanwezigen in de Nieuwe Kerk. De hoofd Krijgsmachtrabbin Menachem Sebbag heeft het Joodse gebed voor de overledenen uitgesproken. Het geheel is omsloten met zang door het Nationaal Vrouwen Jeugdchor. Aan het slot van de bijeenkomst gaat de Koning naar het paleis, waarna wij vooraan in de stoet wederom over de Dam naar het Monument gaan. De Dam staat nu, achter de hekken, helemaal vol. In het erecoloir staan delegaties van veteranen opgesteld als erewacht. Wederom maakt het geheel zeer veel indruk.

Enkele minuten voor acht uur wordt de eerste krans door de Koning en Koningin

gelegd namens de hele Nederlandse bevolking. Na de Taptoe Infanterie volgen twee minuten stilte. Na het Wilhelmus een gedicht door Nienke Woltmeijer (18 jaar, winnares van 'Dichterbij 4 mei 2014').

Daarna drie kransen, gelegd voor alle burgers die omgekomen zijn in Europa:

- "omdat zij in verzet kwamen"
- "omdat zij werden uitgesloten, vervolgd, vermoord in concentratiekampen om wie zij waren"
- "omdat zij het leven verloren door oorlogsgeweld of uitputting."

Na de krans voor alle burgers die zijn omgebracht of omgekomen tijdens de oorlogshandelingen in Azië, waren wij aan de beurt. De krans voor alle militairen en vlootpersoneel, omgekomen in dienst van het Koninkrijk der Nederlanden tijdens de Tweede Wereldoorlog en nadien bij oorlogssituaties en bij vredesoperaties, wordt gelegd door Piet van Haaften samen met Frans Meijer van de SMC. Na de toespraak van burgemeester Eberhard van der Laan werden kransen gelegd door o.a. Commandant der Strijdkrachten en de operationele commandanten.

Alle kransleggers brengen eerst een groet aan Koning en Koningin waarna zij de krans leggen. Vervolgens worden bloemen gelegd door 69 leerlingen van basis-

scholen van stadsdeel Amsterdam Zuid-oost (69 jaar na het einde van de oorlog). Tot slot kan iedereen een bloem leggen, naar keuze rood, wit of blauw, bij de krans van zijn keuze. Zo komt er een einde aan de plechtigheid op de Dam en kunnen we nog even napraten in Krasnapolsky.

VOPET-reünie 2014

Op woensdag 1 oktober 2014 hadden we onze reünie op de Lunettenkazerne. Met 53 VOPET-leden en 32 introducés waren er minder leden dan vorig jaar. Om 9.45 uur heette voorzitter Piet van Haaften ieder van harte welkom. In de sporthal kregen we een concert van het VFKG. Maar eerst riep de RA Frans Schiltman het bestuurslid Adrie van Loon samen met zijn vrouw Elly naar voren. Elly heeft vijf nieuwe uniformen voor de marketentsters gemaakt. Samen bemannen zij regelmatig het regimentschip 'RV 29' bij evenementen en leiden dan gelijk nieuwe bemanningsleden op. Als dank werden zij beloond met een bezoek aan de musical 'Soldaat van Oranje', waarop het VFKG de eerste tonen van 'De kolonel Heemskerck van

Beestmarsch' liet horen. Het concert van het VFKG omvatte een breed scala. Een uur is dan veel te kort.

Vervolgens vond de herdenking plaats bij het VOPET-monument, onder commando van adjudant b.d. Paul Ruijs. Het monument was keurig op orde gebracht door Henk Becks. Ook hier werd de muziek verzorgd door het VFKG. De erewacht van het Regiment Genietroepen stond onder commando van sergeant-majoor Kortekaas.

Na het commando "Geef acht" werden de namen van de overleden leden genoemd en met een klokslag bevestigd: P.L.A.M. van den Hoek, M.C. van der Hoorn, P.K. Voordendag, P.C. Brugmans en C.D. Wever. Het bloemstuk is gelegd door ons lid Wiebe Wever. Na een minuut stilte klonk het Wilhelmus. In het KEK-gebouw was er ruimschoots tijd voor het aperitief en bijpraten met de oude dienstmaten en er werden weer bases gelegd voor nieuwe connecties. Ook de erewacht heeft gebruik gemaakt van de uitnodiging en dat is door velen gewaardeerd, getuige de geanimeerde gesprekken en de uitleg over hun wapens. Lopend langs het buffet werd ieder voorzien van een royale maaltijd. Er was deze keer gekozen voor de ons onbekende 'Sumatra' maaltijd. Het was te zien en te horen dat de keukenbrigade wederom gezorgd had voor een voortreffelijke maaltijd.

Na de ledenvergadering werden we opgewacht in de Prinsenkamer door de dames (die zelf een bingo hadden gehad), een overste en de vervangend regimentsadjudant van de Infanterie, alsmede een aantal familieleden van Piet van Haaften. Het doel van deze ontvangst werd na de toespraak van onze RA snel duidelijk. Piet ontving, uit handen van de infanterieoverste, het Mobilisatie-Oorlogskruis dat postuum aan zijn vader Commerijn van Haaften is toegekend. Het was adjudant Moos Raaijmakers die zich, na

eerdere vergeefse pogingen, in het bijzonder voor deze toekenning heeft ingezet. Het Mobilisatie-Oorlogskruis kan (postuum) worden uitgereikt aan militairen voor hun daadwerkelijke inzet tijdens de mobilisatie en oorlogshandelingen in 1939 - 1940.

De uitreiking werd afgesloten met de befaamde regimentborrel en het zingen van het Mineurslied.

De VOPET kan mede door de gastvrijheid op de Lunettenkazerne, de inzet van het regiment, bestuursleden, vrijwilligers van het Geniemuseum, de transportgroep, het personeel van de Servicebalie en Paresto terugkijken op een geslaagde

reünie. Het bestuur van de Vereniging (Oud) Pontonniers en Torpedisten hecht er aan iedereen die zich voor de reünie op de een of andere wijze heeft ingezet hartelijk dank te zeggen.

De volgende reünie en ledenvergadering staat gepland op woensdag 30 september 2015. ●

Uitnodiging Herdenking Dordrecht 2015

Jaarlijks houdt de VOPET op of rondom 10 mei haar herdenking te Dordrecht voor de gevallen pontonniers. De pontonniers die tijdens de mobilisatie van 1940 te Dordrecht gelegerd waren, hebben daar in een ongelijke strijd twintig collega's verloren. In 2015 is dit 75 jaar geleden en de VOPET zal dat niet onopgemerkt voorbij laten gaan.

Op zaterdag 9 mei 2015 zal de herdenking een bijzonder karakter krijgen. Op deze gedenkwaardige dag voor het Regiment Genietroepen zijn naast de VOPET-leden dan ook de regimentsleden van harte welkom. Het programma, op het

Ereveld op de begraafplaats Essenhof, is (onder voorbehoud):

- Vanaf 10.30 uur ontvangst
- 11.15 uur toespraken
- 12.00 uur herdenking op Ereveld

Na afloop kan men deelnemen aan een goed verzorgde lunch in geniesfeer (kosten voor niet-VOPET-leden € 22.50).

Meer inlichtingen bij de secretaris: **VOPET**
Penant 25
1834 TK Sint Pancras
secretaris@vopet.nl of tel: 072-561.4071

Bezoek onze website: www.vopet.nl

Kapitein b.d. Dirk Schoenmaker

Mijmeringen

Na de Koude Oorlog is de krijgsmacht kwantitatief flink gekrompen; ook de genie. Maar kwalitatief is de genie er op vooruit gegaan.

Als VOG-lid lees ik uiteraard de 'Genie' en nu ook de 'Genist'. Beide met genoeg en van A tot Z. De tijd van het 'kaasblaadje' is voorbij; het lijkt nu meer op een glossy. Dat geldt ook voor 'Genist' en bij 'Promotor' zal het niet anders zijn. Dit lezen leidt tot een mijmering; een - in zekere zin met een jaloerse blik - kijken naar heden en verleden. Hoewel ik academisch gevormd ben in Breda en 35 jaar actief dienend was, is deze mijmering slechts wat uit mijn geheugen opwelt; er ligt geen literatuurstudie aan ten grondslag.

Voorgekauwd

Het Wapen der Genie is veel interessanter geworden. Wij (koudeoorlogmilitairen) deden voorgekauwde oefeningen in de zelfde omgeving met uitgebreide handleidingen. Weinig verrassingen; geen enkele dreiging. Uitzendingen waren spaarzaam; uitgezonderd een paar humanitaire hulpacties, zoals watervoorziening in Rome, waterputten in India en hulp in Tunesië. Er was nauwelijks voorbereiding en de eenheid werd bij elkaar gesprokkeld. Opwerkingsperiode: nihil! Alleen Libanon was de welbekende uitzondering op de regel.

Kleuterschoolwerk

Het materieel en materiaal van toen en nu: een hemelsbreed verschil! Met een mijnenprikker en een metaaldetector gingen we mijnevelden en valstrikken te lijf. Kleuterschoolwerk vergeleken met nu. Bouwkundige activiteiten te velde voor legering, installatietechniek, energievoorziening: allemaal nieuw bij de genie. Om jaloers op te worden!

Publicaties

En niet te vergeten de grote variatie aan onderwerpen, waarover in 'Genie' en 'Genist' wordt gepubliceerd:

- Opleiding Allround vakman en Vakman GWW
- Constructiegenie in de Jungle door twee korporaals, zelfstandig op pad gestuurd om een klus in den vreemde te klaren
- Ervaringen uit Mali door vier jonge luitenants
- Symposium 'De Genie dient Nederland'
- Veteranen en oudgedienden
- Steunverlening in de West
- Koudweeroefening in Noorwegen
- Geniegeschiedenis
- Maak je individuele vijfjarenplan
- en alle 'Mijn naam is'

Genisten zijn schrijvers

Dit alles is mogelijk dank zij een groot aantal schrijvers van alle rangen en standen, die in staat en bereid zijn zich in te spannen voor de beide bladen. Vanuit het verleden kijk ik inderdaad met een jaloerse blik naar het heden. ●

Luitenant-kolonel b.d. Claudius Schrover, vice-voorzitter VRG

Verslag Algemene Ledenvergadering 2014 Veteranen Regiment Genietroepen

Zaterdag 4 oktober 2014 heeft de tweede Algemene Ledenvergadering (ALV) van de Veteranen Regiment Genietroepen (VRG) plaatsgevonden in ontmoetingsruimte 'De Brug' in het Huis van het Regiment. Waarom op een zaterdag? Nou, om onze veteranen die een baan hebben ook in de gelegenheid te stellen er bij te zijn. En dus was de opkomst bijna dubbel zo hoog als vorig jaar. De Brug, als locatie voor onze vergadering, is ons prima bevallen. De ruimte is van alle gemakken voorzien. Iedereen werd ontvangen met koffie en thee en na afloop bood de VRG een drankje en een lunch aan.

Er is veel gebeurd in het afgelopen jaar.

Eerst de Nuldlijnsondersteuning. Deze is vanuit de VRG aan het landelijk dekkend netwerk Nuldlijnsondersteuning toegevoegd en verder uitgebouwd. En er is inmiddels al het eerste contact geweest t.a.v. een hulpvraag van het thuisfront van een veteraan door tussenkomst van het Veteranenloket, geopend op 16 juni 2014.

Dan ons magazine. Uiteraard heeft de redactie van de VRG weer een aantal lezenswaardige en glossy-achtige GENIST'en uitgebracht.

In Den Haag hebben we met een nog groter detachement dan voorheen deelgenomen aan het defilé op de Nationale Landelijke Veteranendag.

Zeker vergeten we dit jaar niet de 'natte' Wapendag met wederom een indrukwekkende herdenking bij het monument en aansluitend de sportdag en de feestavond, waar - laat ik het nogmaals zeggen - iedereen van harte welkom is. Een groot compliment voor m.n. het logistiek personeel van het OTCGenie, voor hun grote en niet aflatende inzet.

Hans van Meteren en Peter Floor hebben na jaren het bestuur verlaten en Jan Stienstra is gekozen tot secretaris.

Kortom: een druk en zinvol jaar voor onze veteranenvereniging. Wat willen we volgend jaar gaan doen? In ieder geval weer deelnemen aan de Wapendag en Veteranendag. De communicatie tussen onze leden verbeteren door intensiever gebruik te maken van social media (FB en website) en De Brug is elke eerste zaterdag van de maand van 10.00 tot 14.00 uur open. Nog een hartenkreet tijdens de ALV: jammer dat er dit jaar maar weinig jonge veteranen deelnamen aan de ALV. Mogelijk dat door het uitbouwen van contacten (-personen) bij de genie-eenheden ook de jonge veteraan bewust wordt van wat zijn/haar lidmaatschap van de VRG kan opleveren. ●

Gerrit Beerkens, motorrijdende veteraan

Veteranen motorrijders brengen bezoek aan 'Huis van het Regiment'

In de aanloop naar de Nationale Landelijke Veteranendag (NLVD) houdt de Stichting Nederlandse Veteranen Motorrijders (SNVM) jaarlijks een motorrit op de vrijdag, voorafgaande aan de laatste zaterdag in juni. Deze motorrit, of eigenlijk -ritten, start op 5 verschillende locaties, verspreid over Nederland. Elke rit telt 50 deelnemers, zodat aan het einde van de dag zo'n 250 veteranen bij elkaar komen ergens in het midden van het land, meestal op een militaire locatie waar na een gezellige reünie, BBQ en biertje overnacht wordt. Dit jaar was dat in Hilversum op de Korporaal Van Outhesdenkazerne waar bij het monument, ter nagedachtenis aan de naamgever van deze kazerne, een krans werd gelegd. Aansluitend wordt de veteranenrit op zaterdagochtend vervolgd richting het Malieveld in Den Haag om daar aan te sluiten bij de viering van de NLVD.

Elke (deel)route heeft tijdens de vrijdagrit enkele pitstops waarbij enerzijds een bezoek gebracht wordt aan een veteranenvereniging of -café en anderzijds ergens een krans gelegd wordt bij een monument voor oorlogsslachtoffers en of gevallen. De route zuid-oost, die 's morgens vanuit Maastricht vertrokken

was, combineerde dit jaar deze pitstops door een bezoek te brengen aan het 'Huis van het Regiment Genietroepen'.

Respectvolle ceremonie

Op de Van Brederodekazerne werden wij ontvangen door de regimentscommandant, kolonel Gerrit van Cooten, OTC-adjudant Peter Metsemakers, vertegenwoordigers van het bestuur van de VRG en vrijwilligers van het Geniemuseum. Na een korte toespraak van de regimentscommandant toonden de aangekomen veteranen hun respect voor alle gesneuvelde genisten, die gesymboliseerd worden door ons geniemonument 'Zij baanden de weg'. Tijdens de gedenkwaardige ceremonie plaatsten twee genieveteranen, reserve-kapitein Richard Spierts en majoor b.d. Gerrit Beerkens, een bloemstuk namens de SNVM. Na een minuut stilte blies een trompettist van het Fanfarekorps Bredens Wapens de 'Last Post'.

'De Brug'

Na deze respectvolle herdenking brachten we een bezoek aan de eerder dit jaar geopende ontmoetingsruimte 'De Brug' waar door de VRG een lunch werd aangeboden. Ook konden we even rond kijken in het museum, waarvan vele veteranen dankbaar gebruik maakten. Na een gezellige samenzijn hebben wij omstreeks half twee onze weg richting Hilversum vervolgd. Getuige de reacties van de kameraden om mij heen was men zeer onder de indruk over de wijze waarop we door het Regiment Genietroepen en de VRG in het Huis van het Regiment Genietroepen zijn ontvangen. Een waardige ontvangst, waarbij wij de gelegenheid kregen onze gevallen kameraden te herdenken. De Veteranen Motorrijders bedanken het RGT, de VRG en de vrijwilligers van het Geniemuseum voor de hartelijke ontvangst in Vught. Sodeju! ●

Joop de Boer

Na ruim 50 jaar reünie 462 Pontonnierbataljon:

“Dat we dit nog hebben mogen meemaken!”

Dat een opmerking in 2011, tijdens een kleine bijeenkomst in de Van Brederodekazerne van circa 15 dienstplichtige onderofficieren, kon leiden tot een geweldige reünie van een groot deel van de B-Compagnie pontonniers uit de periode '62/'63 konden Kees Lagendijk en ik niet bedenken. Een geweldige klus voor ons beiden om te proberen de misschien wel 150 tot 180 pontonniers van voornamelijk de B-Compagnie na ruim 50 jaar op te sporen. Het was eigenlijk het zoeken naar een speld in een hooiberg. Maar goed, je bent genist en pontonnier geweest en je laat je niet kennen.

Het moet gezegd dat de zoektocht niet gelijk is gestart in 2011 maar pas eind 2012, nadat Kees en ik, na wat telefonische contacten, met de blik op oneindig de laptop gingen gebruiken om het internet af te struinen.

Na 50 postzegels - want er zijn nog steeds mensen zonder computer - en in totaal zo'n 3000 telefonische zoekacties was er een naam- en adressenbestand ontstaan van ruim 150 personen. Dat er bijna 30 pontonniers uit die periode al waren overleden was een droevig onderdeel van de zoektocht.

Van de uiteindelijke 120 waren er 70 zeer enthousiast voor de reünie die werd gepland op 7 mei 2014. Als plaats van handeling werd Drimmelen aan de Bergse Maas gekozen. Een bewuste keuze omdat de toenmalige Pontonnierskazerne in Keizersveer hemelsbreed slechts 3 km verderop lag, net naast de brug in de A27.

Sterke verhalen

Het gezelschap van 70 oud-pontonniers werd versterkt met 30 echtgenotes, die nu de sterke verhalen van vroeger ook eens van anderen wilden aanhoren. Wanneer Kees en ik op 7 mei 2014 elkaar om 09.00 uur volgens afspraak treffen om samen met de gastvrouw in het Jachtpanorama Restaurant de naam-

badges op alfabet te leggen en de twee grote fotoboeken met 'oude' foto's neer te leggen beginnen de eerste oud-pontonniers al binnen te lopen. Om elf uur zit het hele gezelschap van ruim 100 personen binnen elkaar luidruchtig op de schouders te slaan, waarbij foto's van toen van hand tot hand gaan. Tot het gezelschap behoren ook luitenant-generaal b.d. Henny van der Valk en luitenant-kolonel b.d. Henk Schalkwijk.

Waar velen naar uitkeken was een ontmoeting met kolonel b.d. Dick Tees. Maar toenmalig luitenant Tees, stimulator-op-de-achtergrond van deze reünie, ontbreekt omdat hij tijdens een bridgemiddag een week voor de reünie de laatste trede van een trap miste en daardoor zijn been brak. Om met de woorden van Tees te spreken "Ik baal stevig!"

Partyboot

Na het in een humoristisch jasje gegoten welkomstwoord komt het gezelschap los en vliegen er nog meer sterke verhalen over de tafels. Deel van het welkomstwoord is het voorlezen van een mail van kolonel Tees, waarin hij in bijzondere bewoordingen aangeeft een zeer positieve periode te hebben gehad met de 'beruchte' pontonniers uit Keizersveer. Om de energie van de eerste ontmoeting aan te vullen wordt er genoten van

een Brabantse koffietafel. Volgens afspraak worden om 13.30 uur de jassen aangetrokken en gaat het gezelschap richting de partyboot 'Zilvermeeuw 5' die ons 's middags - via de plek waar onze kazerne lag en langs Janson Bridging aan de overzijde van de Bergse Maas - naar de Biesbosch zal voeren.

Janson Bridging, specialist verkoop en verhuur van bruggen en pontons, is namelijk de sponsor van een speciaal door hen vervaardigde speld die iedere reünist krijgt uitgereikt op de boot. Hulde aan Janson Bridging! De speld is overigens ontworpen op de tekentafel van Kees Lagendijk; dat moet nog even worden vermeld.

Pontonniersborrel

Het gezelschap is 's middags - voor ons, organisatoren, overigens geen verrassing - één persoon groter geworden, want de Commandant Regiment Genietroepen, kolonel Gerrit van Cooten, is ook aan boord gekomen voor deze unieke tocht. Bij het betreden van de boot hoort men in zijn plastic tas het gerammel van enige flessen brandewijn. Al vlot hierna is adjudant b.d. Joop van de Tillaard druk doende om kleine glaasjes te vullen om later gezamenlijk de pontonniersborrel achterover te kunnen gooien.

Bij de vaartocht naar de Biesbosch wordt er - door de verstrekking van een paar consumptiebonnen - naar het oordeel van de nuchtere toeschouwer weinig aandacht besteed aan de natuurlijke omgeving, waaraan overigens ook het ontbreken van de zon debet is. Maar de stemming binnen op de twee dekken zit er goed in en dat is toch de bedoeling van een reünie.

Om 16.45 uur staat iedereen op dek 1, waar kolonel Van Cooten ons wil toespreken om zijn waardering te tonen voor het initiatief van de reünie.

Na de eerder genoemde pontonniersborrel weggespoeld te hebben wordt luidkeels het beroemde lied 'O dronken pontonnier waar kom jij zo laat vandaan?' gezongen. Als laatste neemt onze toenmalige CC, kapitein Schalkwijk, het woord om eenieder te bedanken voor zijn of haar aanwezigheid op deze bijzondere dag.

Na vele, vele handdrukken en soms een kleine knuffel wordt er afscheid genomen om weer huiswaarts te keren met een lekker gevoel van: "Dat we dit nog hebben mogen meemaken." 35 Gasten blijven in het restaurant nog napraten en genieten van het Panorama Menu. Samen met Kees Lagendijk kijk ik met trots en genoeg terug op deze reünie! ●

De hele dag is fotografe Nikolette van de Heide bezig om het gezelschap voor het nageslacht vast te leggen. Deze foto's staan op het openbare album www.mijnalbum.nl waar iedereen kan zien hoe de dag is verlopen (druk boven in de balk op 'openbare albums', vervolgens kies je als provincie NOORD-BRABANT, dan plaats DRIMMELEN en dan straat BIESBOSCHWEG). Op de groepsfoto van het gezelschap oud-bruggenbouwers is goed te zien dat velen de haardos van vroeger hebben ingeruild voor een wat bredere scheiding.

Genist

MAGAZINE VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

1748-2014
266 jaar

